

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse: Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Line Barfod (EL).**

Kl. 13:01

**Formanden:**

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 2. stedfortræder for Enhedslisten i Sjællands Storkreds, Pernille Søndergaard, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 15. januar 2008 i anledning af Line Barfods orlov, da 1. stedfortræder har meddelt, at han ikke ønsker at indtræde under denne orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:02

**Afstemning**

**Formanden:**

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er vedtaget enstemmigt med 113 stemmer.

[For stemte: 113 (V, S, DF, SF, KF, RV, NY og EL), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) Fremme af forespørgsel nr. F 9: Forespørgsel til justitsministeren [om volds-kriminalitet].**

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.  
(Anmeldelse 11.01.2008).

Kl. 13:02

**Formanden:**

Jeg ved ikke, om den megen støj betyder, at der er indsigelser? Sådan opfatter jeg det ikke, for det hedder her:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er hermed givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**4) Forespørgsel nr. F 6:**

**Forespørgsel til ministeren for udviklingsbi-stand:**

»Hvad kan regeringen oplyse om midtvejsstatus for gennemførelsen af FN's 2015-mål, bl.a. på baggrund af FN's generalsekretærs statusrapport fra den 2. juli 2007, Verdensbankens opgørelser, den britiske premierministers forslag om at afholde en statuskonference i 2008 og udspillet »Større og bedre« fra seks danske ungdomsorganisationer?«

Af Steen Gade (SF), Karsten Lauritzen (V), Jeppe Kofod (S), Lars Barfoed (KF), Morten Helveg Petersen (RV), Gitte Seeberg (NY) og Frank Aaen (EL).

(Anmeldelse 07.12.2007. Fremme 13.12.2007).

Kl. 13:03

**Formanden:**

Til begrundelse er det ordføreren for forespørgslerne, hr. Steen Gade, der har ordet, værsgo.

Kl. 13:03

**Begrundelse**

(Ordfører for forespørgslerne)

**Steen Gade (SF):**

Alle Folketingets partier undtagen Dansk Folkeparti har ønsket denne debat om FN's 2015-mål, og det er der to grunde til.

Den første er, at vi nu er midtvejs i perioden for FN's indtil nu mest konkrete og dermed mest ambitiøse mål for verdens udvikling til et bedre sted at bo for menneskene – mål om at halvere antallet af mennesker, der lever for under 1 dollar om dagen, i perioden til 2015; at alle børn i verden skal kunne gå i skole; at gøre en særlig indsats for piger; at nedbringe børnedødeligheden med to tredjedele; at nedbringe antallet af kvinder, der dør i forbindelse med graviditet og fødsel, med tre fjerdedele; at øge ulandsbistanden; at nedbringe antallet af malariatilfælde; at bekæmpe hiv/aids; at fremme en bæredygtig udvikling m.m.

Så har vi modtaget FN's evaluering og Ban Ki-Moons advarsel om, at det ikke lykkes i de fattigste lande, især syd for Sahara, på trods af succeser andre steder i verden; det sker kun, medmindre der sker mere, end vi ser nu.

Den anden grund har jeg her i hånden. Seks politiske ungdomsorganisationer leverede sidste år et udspil til en større og bedre dansk ulandspolitik. Jeg modtog dem dengang på Folketingets vegne som formand for Udenrigsudvalget, hvad jeg var i sidste samling, og alle partier, der mødte op, lovede, at de på den baggrund, netop de ungdomspolitiske partiers melding til Folketinget om, at man ønskede større og bedre bistand, ville tage en debat.

Det er det. Det er den alvorlige baggrund fra FN, og så er det den optimistiske melding fra rigtig mange ungdomspolitiske partier på tværs af de skel, vi normalt har her, om, at vi nu for alvor skal gøre noget mere på ulandsbistandsområdet, at vi tager debatten i dag, og jeg ser frem til at høre ministerens svar.

Kl. 13:05

#### Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 13:06

#### Besvarelse

##### Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at takke Folketinget for at give mig denne anledning til at give en redegørelse for status for FN's 2015-mål. Jeg synes, at tidspunktet for vores debat her i dag på mange måder er velvalgt.

Som ordføreren her var inde på, så er vi jo nu her i starten af 2008 ret præcis midtvejs mellem 2000 og 2015. Det er derfor et rigtig godt tidspunkt at stille skarpt på de udfordringer, vi står over for frem mod 2015. Vores debat her i dag giver samtidig mulighed for at finde et godt dansk ståsted til de internationale begivenheder vedrørende 2015-målene, vi må forvente vil finde sted her i løbet af 2008.

Men hvor står vi så midtvejs mod 2015?

FN's generalsekretær og Verdensbanken udgiver hvert år statusrapporter over udviklingen. Helt overordnet, ja, så peger begge rapporter fra 2007 på, at 2015-målene godt kan nås, men at det ikke vil ske, hvis udviklingen fortsætter i den nuværende takt.

Herudover er det et vigtigt budskab, at man skal gøre aktiv brug af erfaringerne i lande, som har oplevet en markant fremgang.

Hvis 2015-målene skal blive en realitet, kræver det et styrket globalt partnerskab. Det vil kræve god regeringsførelse og ansvarlighed fra udviklingslandenes side. Uden et stærkt ansvar fra udviklingslandene selv, ja, så vil 2015-målene ikke blive til virkelighed, og det vil forudsætte en væsentlig forøget global bistandsindsats. Bortset fra Danmark og fire andre donorlande er der ingen andre, der lever op til FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. Det er alt for få, og det er noget, vi fra dansk side har arbejdet for at ændre i mange år. Og her skal vi holde fast. EU-landene har, ikke mindst takket være dansk pres, forpligtet sig til at opfylde 0,7-målsætningen senest i 2015. Danmark skal fortsat befinde sig blandt de lande, som yder den største bistand. Regeringen vil derfor over en årrække øge den danske udviklingsbistand, sådan som det også klart fremgår af vores regeringsgrundlag, »Mulighedernes samfund«.

Men tilbage til forespørgslen i dag og det, den egentlig handler om, nemlig midtvejsstatus for 2015-målene. Hvilke positive træk er der så i udviklingen, og hvor ligger de store udfordringer? Det kan man med rette spørge her midtvejs.

I de senere år har den økonomiske vækst i udviklingslandene været usædvanlig kraftig. Hvis denne udvikling fortsætter, vil det FN-mål, der vedrører en halvering af andelen af verdens fattige, blive nået globalt.

Men den positive udvikling skyldes især den økonomiske vækst i Kina og Indien. Der er klare fremskridt i alle regioner, men fremskridtene er meget ulige fordelt. Økonomisk vækst er en forudsætning for at skabe udvikling, men vækst i sig selv er ikke nok til at skabe udvikling. F.eks. er det utrolig vigtigt at få afskaffet analfabetisme, det er utrolig vigtigt, at folk ikke risikerer at dø af aids, og det er også utrolig vigtigt, at folk ikke bliver ramt af sygdomme via f.eks. beskidt drikkevand.

Men vi skal bruge erfaringerne fra de asiatiske økonomier og fra de afrikanske lande, der i en længere periode har været præget af økonomisk vækst og udvikling, til at trække Afrika ud af fattigdommen. For Afrika er udviklingen trods de positive træk utilstrækkelig til at nå 2015-målene. Antallet af ekstremt fattige er opført med at stige, men på grund af den høje befolkningstilvækst er det samlede antal ekstremt

fattige stadig ca. 300 millioner mennesker. At få bragt Afrikas fattigdom ned er en af globaliseringsens helt store udfordringer.

Billedet af 2015-målene er ikke sort-hvidt; der er bestemt også positive træk.

Blandt de positive træk er bl.a. en forøgelse af andelen af børn, der får en grundskoleuddannelse. I 2005 fik 88 pct. af alle børn en grundskoleuddannelse. Børnedødeligheden er også faldet globalt, og indsatsen for at kontrollere malaria er blevet forøget. Tuberkuloseepidemier ser endelig ud til at være i tilbagegang.

På den negative side må det dog konstateres, at der hvert år fortsat dør en halv million kvinder som følge af komplikationer under svangerskab og fødsel. De seneste tal tyder oven i købet på, at antallet er stigende. Vi skal huske på, at det er komplikationer, der alle kan behandles og forhindres. I sidste ende er det et spørgsmål om politisk vilje, hvorvidt disse målsætninger skal blive til virkelighed.

Kl. 13:12

2015-målene er på mange måder en hjørnesteen i det danske udviklings samarbejde. Den danske udviklingsbistandsindsats er fokuseret på de udfordringer, der netop er udtrykt i 2015-målene. Lad mig give et par eksempler. Først sundhedsområdet: Tre af de otte 2015-mål vedrører netop sundhed; mål 4 handler om at nedbringe børnedødelighed; mål 5 handler om forbedret mødresundhed; og mål 6 handler om bekæmpelse af hiv/aids, malaria og andre smitsomme sygdomme. Der er ingen tvivl om, at sundhedsområdet er helt centralt for fattigdomsbekæmpelse og udvikling.

Der er i dag lande i Afrika, hvor mere end 15 pct. af den voksne befolkning er smittet med hiv. Regeringen har derfor gjort det til en absolut prioritet, at dansk udviklingsbistand skal bidrage til at bekæmpe hiv/aids. Danmark yder allerede en betydelig indsats på området, og støtten vil i de kommende år stige markant, så vi i 2010 når op på at bidrage med 1 mia. kr. til bekæmpelse af hiv/aids. Hovedparten af forøgelsen vil blive givet til nye danske bistandsprogrammer i Afrika.

Geografisk kan der ikke være tvivl om, at 2015-målene i stigende grad peger på Afrika syd for Sahara som den virkelige udfordring. Det samme fokus gælder derfor for den danske udviklingsbistand. Alle beregninger viser, at det kun er udvalgte lande i Afrika, der når enkelte af de otte 2015-mål. Det er til trods for, at Afrika er inde i den mest positive udvikling i årtier.

Den økonomiske vækst har i de seneste 3 år været på over 5 pct., antallet af voldelige konflikter er faldet markant, samtidig med at flere oplever demokratiske tilstande i deres lande. Den positive udvikling er dog skrøbelig, og alt for hurtigt kan det, der er vundet, tabes igen.

Udviklingen i Kenya i disse dage viser, hvor hurtigt fremgang kan vendes til tilbagegang. Det er beklageligt, at et ellers vel gennemført valg skal mundt ud i snyd og vold, og at folk må flygte fra deres hjem. Mange nationale og internationale kræfter er nu sat ind på at bringe konflikten i Kenya til ophør, og jeg håber virkelig, at det vil lykkes. Det vil også give håb om, at Afrika fortsat er på rette vej, og at det kan lade sig gøre at nå 2015-målene – også på det afrikanske kontinent.

Men vi kan ikke læne os tilbage af den grund. Udfordringerne er stadig enorme. Syd for Sahara lever mere end hver tredje for under 1 dollar om dagen. Adgang til sundhedsydelser er blevet forbedret, men tæt på et ud af fem børn dør, før de fylder 5 år, og en tredjedel af børnene går stadig ikke i skole. Der er også lang vej på ligestillingsområdet, og derfor vil Afrika være i fokus for den danske indsats for 2015-målene. Regeringen vil nedsætte en Afrikakommision, der skal udarbejde anbefalinger til, hvordan Danmark bedst bidrager til, at Afrika kan opnå fremskridt og udvikling. Helt konkret sigter regeringen på, at to tredjedele af den bilaterale bistand skal gå til Afrika.

Det bringer mig til at sige lidt om en af de andre helt store udfordringer for at nå 2015-målene, nemlig indsatsen for det globale miljø og klima. Miljø- og klimaspørgsmål er stærkt forankret i den danske udviklingsbistand, men udviklingspolitikken står på disse områder over for en stadig mere udfordrende dagsorden med at bistå de fattigste lande til at nå 2015-målene. Derfor har regeringen gjort klimaudfordringen til et af tre indsatsområder i de udviklingspolitiske prioriteter fra 2008 til 2012.

Kl. 13:16

Regeringen vil oprette en særlig klimapulje, der skal bistå ikke mindst de fattige lande i kampen for at begrænse og tilpasse sig klimaforandringer. Der er en tæt sammenhæng mellem fattigdom og miljønedslidning. I udviklingslandene er fattige befolkningsgruppers levevilkår ofte direkte afhængig af naturens ydelser og miljøets tilstand. Ringe høstudbytte, fejlnærings og sygdomme forårsaget af et nedslidt og forurennet

miljø er medvirkende til at fastholde og forstærke fattigdommen.

Danmark gør en stor indsats på miljøområdet.

Miljø er allerede i dag et af de største indsatsområder i bistanden, men i de kommende år bliver det nødvendigt med en endnu større indsats, hvis vi vil sikre fremskridt hen imod 2015-målene.

I indsatsen for 2015-målene står vi også over for en særlig udfordring fra skrøbelige stater. Det er lande, der mangler enten viljen eller evnen til at skabe rammer for udvikling. I disse lande bliver en række af statens grundlæggende funktioner ikke varetaget på en ordentlig måde. Det fører ofte til menneskerettighedskrænkelser og omfattende fattigdom. Danmark har vist, at vi kan gøre en forskel som bilateral partner i en håndfuld vigtige, skrøbelige stater, hvor vi også er til stede med andre indsatser ud over udviklingsbistanden, f.eks. militære, fredsbevarende eller diplomatiske bidrag.

Når forskellige indsatser spiller effektivt sammen, som de gør i Afghanistan eller Sudan, giver det os en særlig mulighed for at påvirke udviklingen i en gunstig retning, og det er til fordel for indsatsen for 2015-målene, for vi kan ikke komme uden om, at udvikling og sikkerhed hænger tæt sammen.

Lad mig runde mit indlæg af med at vende blikket mod den internationale scene. Der er som udgangspunkt ingen tvivl om, at Danmark i kraft af omfanget og kvaliteten af vores udviklingsbistand er en vigtig partner i det internationale udviklingssamarbejde. Danmark er et af de få lande, der lever op til FN's målsætninger for både udviklingsbistanden og for bistanden til Afrika. Skal 2015-målene nås, er det afgørende, at de multilaterale organisationer tilrettelægger deres bistandsindsatser således, at de direkte understøtter 2015-målene. Der er igennem de seneste par år opnået betydelige fremskridt i retning af bedre koordination og effektivisering af FN-systemets samlede indsats. Denne effektivisering vil vi fortsat arbejde for at fremme.

Internationalt vil regeringen arbejde for, at det initiativ, den britiske premierminister, Gordon Brown, iværksatte i sommer for at nå 2015-målene, vil føre til konkrete handlinger og skabe bredere opbakning til at nå målene. Browns udgangspunkt er – som også denne redegørelse giver udtryk for – at 2015-målene ikke vil blive nået ved en fortsættelse af den nuværende udviklingstakt. Derfor foreslår Brown, at der afhol-

des et ekstraordinært FN-topmøde i 2008 for at forstærke indsatsen for at nå 2015-målene. Statsministeren har sammen med andre regeringsledere tilsluttet sig Browns initiativ. FN's generalsekretær overvejer nu indpasning af et sådant topmøde om 2015-målene i FN's Generalforsamling.

De britiske tanker går bl.a. på, at de enkelte donorlande eller grupper af donorlande skal tage ansvar for et eller flere af 2015-målene. Storbritannien og Norge vil iværksætte særlige initiativer med hensyn til bekæmpelse af børne- og mødre dødelighed.

Fra dansk side har vi klart signaleret, at Danmark er rede til at påtage sig et helt særligt ansvar for at fremme mål 3 om ligestilling. Ligestilling er et område, der alt for ofte overses. Det har i mange år haft et særligt fokus i dansk udviklingsbistand, og det vil få øget fokus i fremtiden, ikke mindst fordi det er så helt centralt for at virkeliggøre 2015-målene. Det drejer sig om indsatsen for kvinders rettigheder og helt særlig kvinders økonomiske handlemuligheder. Det er afgørende for bekæmpelse af fattigdom, at disse rettigheder bliver indfriet og udnyttet. Hvis ikke kvinders rettigheder styrkes og kvinder gives bedre vilkår som entreprenører, vil FN's 2015-mål ganske enkelt ikke blive indfriet for Afrika.

Danmark skal derfor føre kampagne for kvinders økonomiske rettigheder og rykke debatten op på det højeste politiske niveau, samtidig med at støtten til aktiviteter fokuseres ned på det konkrete operative plan. Et vigtigt første skridt i kampagnen vil være etableringen af et stærkt netværk af prominente og indflydelsesrige personer, som kollektivt vil kunne fremme dagsordenen i løbet af 2008 gennem et såkaldt offentlighedsdiplomati og ved internationale møder og konferencer. Netværket skal være et samlet talerør for kvinders vilkår ved internationale møder.

Danmark støtter forslaget om at holde et særligt topmøde om 2015-målene i 2008. Et FN-topmøde vil være et centralt redskab til at nå konkrete resultater i den globale kamp for økonomisk ligestilling. Det er afgørende, at der skabes forståelse for, at styrkede økonomiske vilkår for kvinder vil have positive effekter på stort set alle andre udviklingsproblemer lige fra lav økonomisk vækst, sundhed for kvinder og børn, bekæmpelse af hiv/aids, pigers skolegang og til miljønedslidning.

Endelig vil jeg gerne til allersidst kvittere for det store arbejde, en række politiske ungdoms-

organisationer med god assistance fra UNDP's nordiske kontor har lagt i at udarbejde det tværpolitiske oplæg »Større og Bedre«.

Kl. 13:23

#### Formanden:

Tak til ministeren, og så er det hr. Steen Gade som ordfører for forespørgerne.

Kl. 13:23

#### Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

#### Steen Gade (SF):

Først tak til ministeren. Der blev da plads til ros til de unge menneskers mål om at nå op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten i bistand og i øvrigt en lang række ting, som vil gøre, at vi får en betydelig bedre ulandsbistand end den, vi har i dag. Det kom til sidst, men det kom.

I øvrigt vil jeg starte med at sige, at jeg er enig med ministeren i, at når vi kigger hen over tid de sidste 10-20 år, har vi set en udvikling, hvor vi faktisk har fået flere mennesker ud af ekstrem fattigdom, og det er jo vigtigt. Tallene er rimelig tydelige – en nedgang fra 1,25 milliarder til 980 millioner, der lever for under 1 dollar om dagen, hvis vi går helt tilbage til tal fra 1981. Det er selvfølgelig helt dramatisk, at vi er oppe på, at omkring 1 milliard mennesker lever for under 1 dollar om dagen, men historien viser altså også, specielt i Sydøstasien, at det kan lade sig gøre at forbedre forholdene. Det kan altså lade sig gøre, og det er først og fremmest politiske beslutninger, der skal til, for at det lader sig gøre.

Vi kan se, at især lande i Afrika syd for Sahara og andre fattige lande – vi skal ikke glemme dem i andre regioner – står i stampe, og i den sammenhæng skal vi altså også være opmærksomme på, at ikke alle verdens fattige bor i Afrika. Omkring en tredjedel af de mest ekstremt fattige bor faktisk i Sydøstasien, herunder Indien, så det er ikke kun i området syd for Sahara. Men jeg er enig i prioriteringen af øget bistand til Afrika.

Det er en alarmerende rapport, synes jeg. Vi ved altså, at målene kan nås, og vi ved faktisk også i dag i hele verden, hvordan de skal nås. Men det ser ud til at blive en hård kamp.

Det er nødvendigt med gode handelsbetingelser, og det er nødvendigt at kæmpe hårdt i EU for at få afviklet EU's landbrugspolitik og for at få nedbrudt EU's handelsmure og på den måde tage ulandenes parti i de andre forhandlinger, der foregår. Men det er også vigtigt, at vi i

Danmark kigger på vores egen bistand, at vi øger den markant og fejler for egen dør for derved at forbedre muligheden for at presse på, både i EU og i øvrigt internationalt.

Ministeren nævnte sårbare stater. I SF mener vi, at vi skal gøre meget mere for sårbare stater, også mere end det, som jeg hørte lå i ministerens tale. Vi skal simpelt hen turde noget mere. Det er mere risikabelt, for det kan godt være, at penge-ns oftere bliver spildt, men vi har været tryghedsnarkomaner i ulandspolitikken i årene indtil nu. Vi skal turde noget mere, fordi vi vil have, at de fattigste skal hjælpes mest, og det er det ene, jeg godt vil sige her i dag.

Såvel den danske bistand som den internationale bistand har været nedadgående de sidste 2 år, og det er jo trist, når nu verden har besluttet det modsatte. Det er jo bl.a., fordi den steg kraftigt i nogle år, da landene gjorde brug af gældslettelse og kaldte det ulandsbistand. I Danmark betød det jo, at vi flyttede midlerne fra en post til en anden hos vores daværende finansminister, som så kunne sige, at han havde regnskabet i orden, men de penge blev altså ikke givet til de fattige lande. Vi vil have en rensset bistand.

Så vil vi også øge bistanden på klimaområdet, men midlerne hertil skal ikke tages fra bistanden til de fattige. Danmark lovede på Bali i december måned – jeg var der selv – at det skulle være additionelt, som det hedder internationalt. Det betyder, at det er oveni ulandsbistanden, og nu skal jeg spørge ministeren og regeringspartierne ordførere: Er klimabistanden oveni ulandsbistanden, eller er den en del af ulandsbistanden? Det er jo ret vigtigt, for det er altså ikke ret mange uger siden, Danmark tilsluttede sig, at den skal være oveni den bistand, vi i øvrigt giver.

Så vil jeg sige, at jeg er meget begejstret for det oplæg, der er kommet fra de unge mennesker. De siger 1 pct. i ulandsbistand, og hvis der havde været et andet flertal i Folketinget, ville vi i dag være sikre på, at vi havde en målsætning om, at vi skal nå op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten i denne valgperiode. Det er jo en forskel, der er til at tage og føle på, for ministeren siger bare, at den skal øges over en årrække, og debatten i dag kommer jo bl.a. til at vise, om der er realiteter i det, eller der ikke er det. Jeg er sikker på, at mange af regeringspartierne medlemmer er ret enige i meget af det det, jeg har sagt her, man får de lov? Det må vi jo kigge på, når dagen er til ende.

Jeg skal konkludere ved at fremsætte følgen- de forslag til vedtagelse på vegne af SF, Social- demokratiet og Det Radikale Venstre:

### Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at FN's 2015-mål kun kan nås gennem en betydelig stærkere indsats end den planlagte. Fokus skal være på de fattig- ste udviklingslande med hovedvægt på Afrika syd for Sahara – herunder sårbare stater.

Det kræver – sammen med en lang række an- dre initiativer – øget bistand.

Derfor tager Folketinget positivt imod enga- gement og de konkrete udspil fra seks danske ungdomsorganisationer om en større og bedre bistand.

Folketinget opfordrer regeringen til

- i alle internationale forhandlinger markant at arbejde for at fastholde de løfter, der allerede er givet til udviklingslandene, så de sidste års fald i den samlede udviklingshjælp standses og bistanden igen øges samt koncentrerer sig til de fattigste,
- at Danmarks bistand igen øges til 1 pct. af BNI,
- at bistanden renses fra andre formål som f.eks. gældslettelse,
- at klimabistand skal gives ud over ulandsbi- stand, og
- at regeringen lægger op til drøftelse af nye initiativer i bistanden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 9).

Kl. 13:30

### Formanden:

Ja tak. Der er nu fremsat følgende forslag til ved- tagelse:

»Folketinget konstaterer, at FN's 2015-mål kun kan nås gennem en betydelig stærkere indsats end den planlagte. Fokus skal være på de fattig- ste udviklingslande med hovedvægt på Afrika syd for Sahara – herunder sårbare stater.

Det kræver – sammen med en lang række an- dre initiativer – øget bistand.

Derfor tager Folketinget positivt imod enga- gement og de konkrete udspil fra seks danske ungdomsorganisationer om en større og bedre bistand.

Folketinget opfordrer regeringen til

- i alle internationale forhandlinger markant at arbejde for at fastholde de løfter, der allerede er givet til udviklingslandene, så de sidste års

fald i den samlede udviklingshjælp standses og bistanden igen øges samt koncentrerer sig til de fattigste,

- at Danmarks bistand igen øges til 1 pct. af BNI,
- at bistanden renses fra andre formål som f.eks. gældslettelse,
- at klimabistand skal gives ud over ulandsbi- stand, og
- at regeringen lægger op til drøftelse af nye initiativer i bistanden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 9).

Denne vedtagelse vil nu indgå i de videre for- handlinger.

Der er ingen, der har bedt om ordet, så vi si- ger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kar- sten Lauritzen.

Kl. 13:31

(Ordfører)

**Karsten Lauritzen (V):**

År 2000 var ikke blot begyndelsen på et nyt årtu- sinde, men også begyndelsen på en bedre tilvæ- relse for de 1,2 milliarder mennesker, som udgør verdens allerfattigste. Det var formålet med FN's otte udviklingsmål, som blev vedtaget af 189 stats- og regeringsmedlemmer. FN's gene- ralsekretærs statusrapport for 2007 om 2015-må- lene konkluderer, at det nu, hvor vi altså er kom- met halvvejs, går fremad med at indfri målene. Det ser bedst ud med målet om at børn kommer i grundskolen, ligesom kvindernes politiske del- tagelse stiger, om end det går langsomt og selv- følgelig for langsomt. Desuden er børnedødelig- heden faldet på globalt plan.

Danmark og regeringen har ved at gå foran som et eksempel bidraget til at indfri 2015-måle- ne. Det har vi gjort ved gennem EU at spille en central rolle i forhold til at forpligte både nye og gamle medlemslande til at øge deres bistand, så- dan at EU samlet set har lovet at give 0,56 pct. af deres BNI i 2010. Hvis det løfte ellers holdes, og det er jo det, der er spørgsmålet, vil det betyde over 20 mia. euro, altså over 150 mia. kr., mere til udviklingsbistand, og mere end halvdelen af den stigning vil gå til afrikanske lande syd for Sahara. Det er en sejr, som Danmark og regerin- gen kan være stolte af.

Bilateralt er vi også i front, vi er i verdenseli- ten, vi er blandt verdens fem største donorer set i forhold til vores størrelse, og vi giver omkring det dobbelte af EU-landenes gennemsnit. Men ét er kvantitet, noget helt andet og vigtigere er kvalitet. Vi er heldigvis også kvalitetsmæssigt i

front. Den uafhængige tænketank Center for Global Development kårer Danmark som et af de lande i verden, der er bedst til at give bistand.

Desværre gør vores bidrag det ikke alene, uanset hvad procentsatsen er, og konklusionen i FN-generalsekretærens rapport om 2015-målene er da også fuldstændig klar: Hvis ikke verdenssamfundet sætter tempoet op for at indfri 2015-målene, når vi dem ikke inden 2015.

Der er især et helt kontinent, hvor det halter bagefter. Problemerne med fattigdommen i Afrika er desværre næsten lige så store nu, som de var i 2000. Fire ud af ti afrikanere må gå sultne i seng, kun seks ud af ti afrikanske piger kommer i skole, 28 millioner mennesker er smittet med aids, 1 million afrikanske børn dør bare i år af malaria.

Med de tal in mente er det fornuftigt, at regeringen har sat fokus på Afrika, ikke blot ved at udarbejde en ambitiøs Afrikastrategi, men også ved i det nye regeringsgrundlag at fokusere på Afrika. Det sker konkret ved, at to tredjedele af den bilaterale bistand i 2012 skal gå til Afrika. Regeringen vil desuden etablere en Afrikakommission, der skal skabe international fokus på Afrikaproblemer og samtidig komme med forslag til løsninger. Samtidig med det fokuserer vi yderligere bistanden i forhold til 2015-målene ved at sætte ind, hvor det for alvor halter bagefter i forhold til aids-problemet. Derfor glæder det os i Venstre, at regeringen over de næste 4 år vil fordoble bistanden til bekæmpelse af hiv og aids, så den i 2010 udgør 1 mia. kr., og at fokus særlig rettes mod kvinder og forældreløse børn.

Hvis vi sådan skal tale almindelig dansk og oversætte 2015-målene til noget, som alle kan forstå, kan man godt sammenligne det med en fodboldkamp, og generalsekretærens statusrapport, som vi her skal diskutere, kunne svare til kommentatorernes halvlegsreplikker. Det vil lyde noget i retning af: Det har indtil videre været en hård kamp, vi har endnu ikke scoret, men det skyldes, at de bedste spillere stadig væk sidder på bænken. Men det er ikke os, der mangler i den globale kamp for at indfri 2015-målene. Danmark er med helt i front. De spillere, som vi mangler for at kunne vinde kampen, er alle de vestlige lande, som har tilsluttet sig målsætningen om at give mere i udviklingsbistand, men som ikke har omsat de smukke ord og tilkendegivelser til virkelighed.

Kampen kan ikke vindes gennem en dansk enkeltmandspræstation. Der skal ske en aktiv global holdindsats, og derfor skal jeg på vegne

af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og fru Pia Christmas-Møller (UFG) fremsætte følgende:

### Forslag til vedtagelse.

»Idet Folketinget konstaterer, at 2015-målene for bekæmpelse af verdens fattigdom trods fremskridt ikke vil blive nået med den nuværende udvikling, opfordres regeringen til at arbejde for en styrket international indsats, særlig gennem

- øget bistand fra donorlande, der endnu ikke opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, som er forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene,
- særligt fokus på Afrika, hvor opfyldelsen af målene især halter bagefter,
- øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer i udviklingslandene, som rammer de fattigste mennesker hårdt,
- særligt fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag til at opnå 2015-målene,
- at samarbejde med lande, der som Danmark ønsker en forstærket indsats, for at målene nås, herunder ved en effektiv arbejdsdeling mellem donorerne.

Folketinget konstaterer yderligere, at det er regeringens hensigt at øge den danske ulandsbistand over en årrække.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 10).

Kl. 13:36

### Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Idet Folketinget konstaterer, at 2015-målene for bekæmpelse af verdens fattigdom trods fremskridt ikke vil blive nået med den nuværende udvikling, opfordres regeringen til at arbejde for en styrket international indsats, særlig gennem

- øget bistand fra donorlande; der endnu ikke opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, som er forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene,
- særligt fokus på Afrika, hvor opfyldelsen af målene især halter bagefter,
- øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer i udviklingslandene, som rammer de fattigste mennesker hårdt,
- særligt fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag til at opnå 2015-målene,

– at samarbejde med lande, der som Danmark ønsker en forstærket indsats, for at målene nås, herunder ved en effektiv arbejdsdeling mellem donorerne.

Folketinget konstaterer yderligere, at det er regeringens hensigt at øge den danske ulandsbistand over en årrække.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 10).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ønsker om korte bemærkninger, og den første er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:37

**Jeppe Kofod (S):**

Tak for ordførertalen. Jeg vil starte med at spørge, om det her udspil, »Større og Bedre«, som vi også debatterer i dag, og som jeg ikke rigtig hører ordføreren forholde sig til, er et udspil, som hr. Karsten Lauritzen personligt kan støtte og kan bakke op om, for når man ser på, hvem der står bag udspillet, så er det jo ungdomspartierne, herunder Venstres Ungdom, som jeg ved, at hr. Karsten Lauritzen tidligere har været meget aktiv i. Det skal være mit spørgsmål.

Så vil jeg lige knytte en kommentar til den her fodboldanalogi, som jeg synes er helt fremragende. Danmark var jo faktisk den bedste på banen i 2001, da Venstre kom til, men nu er vi røget ned på en femteplads helt uden for medaljerækkerne, og man kan jo stille sig selv det spørgsmål, om det er den rigtige måde at få de andre til at komme i storform på. Når vi er røget fra at ligge på en førsteplads til en femteplads i verden, er det så ikke lidt tamt at kalde det en succes for dansk ulandsbistand?

Kl. 13:38

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:38

**Karsten Lauritzen (V):**

Altså, jeg vil jo sige – og det vil de fleste sikkert vide – at man som formand for en ungdomspolitisk organisation repræsenterer organisationens holdninger, og det har jeg gjort i udarbejdelsen af det oplæg. Og det er fuldstændig korrekt, at det også er i overensstemmelse med en hel del af mine egne personlige holdninger, og det står jeg inde for. Men det papir, »Større og Bedre«, som jeg er stolt af at have været med til at udfærdige, er også en del af et politisk kompromis, og jeg kan sige, at det, jeg og Venstres Ungdom lagde meget vægt på, var ikke, at der skulle stå 1 pct., men at vi sendte et signal om, at vi skulle give

mere i udviklingsbistand. Og jeg står ved, at vi skal give mere i udviklingsbistand, og jeg kvitterer for, at det også kom med i regeringsgrundlaget. Det synes jeg er dejligt.

Med hensyn til fodboldkampen, som hr. Jeppe Kofod nævner, så falder vi ikke bagud – vi ligger helt i front, når man kigger på kvaliteten, og det synes jeg faktisk er det vigtigste; kvaliteten af det, vi giver, er vigtigere, end hvad vi giver, og der bliver vi netop kåret til at være helt i front, som jeg redegjorde i min ordførertale. Så vi ligger og er lige ved at score, men vi har altså brug for lidt hjælp.

Kl. 13:40

**Formanden:**

Hr. Jeppe Kofod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:40

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg kan ikke forstå, at det skulle være særlig tilfredsstillende at ryge helt ud af medaljerækken, men det kan vi vende tilbage til en anden gang.

Jeg er nødt til at tage fat i oplægget. Jeg er glad for, at hr. Karsten Lauritzen nævner de her ting, for når man så ser regeringens og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, så viser det jo, at de ikke er gået efter en større og bedre bistand. Tværtimod har regeringen valgt at lave en aftale med Dansk Folkeparti, som ikke vil have øget bistand fra dansk side.

Derfor er der jo en afgrund til forskel på, hvad der står i det her oplæg, og hvad regeringen i dag har præsenteret os for i Folketinget. Der har jo ikke været nogen forhandling med oppositionen om en alternativ dagsorden. Det har der ikke været ønske om fra regeringens side, og endnu engang ser vi altså en regering, som vælger blokpolitikken uden overhovedet først at forsøge at opnå et bredt flertal i Folketinget om et så vigtigt område som bistanden. Hvad synes hr. Karsten Lauritzen om det?

Kl. 13:40

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:41

**Karsten Lauritzen (V):**

Jamen jeg synes da blot, at det er naturligt, at regeringen sammen med sit naturlige parlamentariske flertal finder ud af at fremsætte et forslag til vedtagelse. Det må jeg sige. Og det står jo alle frit for at stemme for det forslag. I det forslag står der jo netop præcis, at man konstaterer, at regeringen vil øge sin udviklingsbistand over en årrække, og det er jeg glad for, for det betyder, at



udviklingsbistanden bliver øget over en årrække. Det var det, som Venstres Ungdom ville opnå med oplægget; det var det, jeg gerne ville opnå, nemlig at vi over en årrække giver mere i udviklingsbistand.

Jeg har stor forståelse for, at man ikke sådan over night i ly af mørket kan hæve den danske udviklingsbistand til 1 pct., som andre foreslår. Det mener jeg faktisk ville være uansvarligt, for så ville man ikke sikre en effektiv udnyttelse af bistanden. Så jeg er faktisk en glad mand i dag.

Kl. 13:41

#### **Formanden:**

Næste korte bemærkning er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:41

#### **Frank Aaen (EL):**

Ja, det er jo ret klart illustreret, at forhøjelsen af bistanden er udskudt på uvis tid. Det behøver vi måske knap nok diskutere mere, for det er jo åbenlyst.

Må jeg så spørge: Et andet af de trick, som denne regering har brugt, nemlig at lave kreativ bogføring, altså afskrivning af gæld, som man alligevel aldrig nogen sinde vil kunne få inddraget, og som måske er givet til en diktator for mange år siden, eller afholdelse af udgifter, der hører hjemme i Danmark og ikke hjælper ulandene, vil den form for kreativ bogføring ophøre, eller vil man fortsætte med det og på den måde altså i virkeligheden have en lavere bistandsramme end den, man påstår man gerne ville have?

Kl. 13:42

#### **Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:42

#### **Karsten Lauritzen (V):**

Ja, hvis jeg skal svare på hr. Frank Aaens spørgsmål om, hvorvidt der kommer en stigning i udviklingsbistanden, og hvor hurtigt den stigning kommer, kan man vel sige, at det jo kommer an på de kommende finanslovforhandlinger. Og jeg skal da opfordre alle Folketingets partier til at bidrage til at opfylde regeringens målsætninger og indfri regeringsprogrammet på udviklingsområdet såvel som på alle mulige andre områder. Det ville jo være dejligt, hvis så mange som overhovedet muligt ønsker at bidrage til indfrielse af regeringsgrundlaget. Men det kommer nu engang an på en finanslovforhandling, for pengene skal jo findes et eller andet sted. Det er jo ikke sådan, at vi plukker pengene på træerne og så giver dem til de fattige børn i Afrika. Det er jo oftest sådan, at vi skal tage dem fra et andet

sted, og det skal der så være en politisk enighed om og et politisk flertal for. Det har jeg stor respekt for som ordfører for Venstre, så det vil jeg overlade til at blive taget op i finanslovforhandlingerne.

Kl. 13:43

#### **Formanden:**

Hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:43

#### **Frank Aaen (EL):**

Staten har i årevis haft mellem 50 og 100 mia. kr. i overskud – i overskud. Jeg ved godt, at man så siger, at nu skal vi passe på, at vi ikke overopheder økonomien. Det er jo sådan en eviggyldig undskyldning for alt muligt, men hvis man giver pengene til ulandsbistand, overopheder man jo ikke økonomien i Danmark. Så det er bare med at komme i gang med at bruge pengene, hvis man vil. Pengene er der. Det er et spørgsmål om politisk vilje.

Så fik jeg ikke svar på det med kreativ bogføring. Vi har jo en statsminister, der i sin tid måtte gå af som skatteminister, fordi han lavede kreativ bogføring, og den her regering har vist, at den stadig væk kan det trick, så derfor: Vil man holde op med at bogføre ting som ulandsbistand, som ikke kommer en eneste fattig i verden til gode, men kun kommer den danske finansminister til gode?

Kl. 13:44

#### **Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:44

#### **Karsten Lauritzen (V):**

Hvis vi går ud fra, at Danmark laver kreativ bogføring – det mener jeg ikke vi gør i forhold til gældslettelser – så er vi i hvert fald ikke ene om det, for det er anerkendt international praksis i forhold til at opgøre bistanden, at man tager gældslettelserne med.

Med hensyn til hvor vi skal finde økonomien, og at vi bare kan tage fra de store overskud, så skal det her ikke udvikle sig til en finanspolitisk diskussion, det ønsker jeg ikke, men jeg vil bare minde om, at vi også har noget, der hedder en statsgæld, hvor vi mig bekendt skylder over 80.000 kr. pr. dansker fra barn til ældre. Så det er jo ikke sådan, at det er nogle penge, som vi ikke kan bruge til noget fornuftigt; vi kunne bruge dem til afvikling af statens gæld, som de mig bekendt p.t. går til, og når det så er sket, kan vi snakke om det andet.

Kl. 13:45

**Formanden:**

Så er det fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Jeg noterer mig, at ordføreren bruger ordvalget naturligt parlamentarisk flertal, når ordføreren fremlægger begrundelsen for vedtagelsen sammen med Dansk Folkeparti.

Vil hr. Karsten Lauritzen så også mene, at det er oplagt, at man også har Dansk Folkeparti med i finanslovforhandlingerne, når man skal forhandle forøgelsen af bistanden, som man har lagt på skinner i regeringsgrundlaget? For hvis det er sagen, kan man jo notere sig, at Dansk Folkeparti har sagt, at de ikke er interesseret i at forøge dansk bistand. Og vil det så få som konsekvens, at finanslovforhandlingerne munder ud i, at regeringsgrundlaget bare er tomme ord?

Kl. 13:46

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:46

**Karsten Lauritzen (V):**

Hvis jeg skal svare på spørgsmålet, kan jeg jo sige, at jeg er nyvalgt folketingsmedlem, og jeg har problemer nok med bare at forstå, hvordan systemet fungerer. Jeg har slet ikke sat mig ind i, hvordan finanslovforhandlingerne skal foregå. Fru Pia Olsen Dyhr kan spørge mig igen på et senere tidspunkt, så skal jeg prøve at redegøre for det.

Det, jeg kan forsikre om, er, at det, der står i regeringsgrundlaget, selvfølgelig vil blive opfyldt. Og i regeringsgrundlaget står der jo, at man vil øge udviklingsbistanden over en årrække. Hvorvidt det bliver i år og med hvor meget, kan jeg intet sige om. Det må jeg altså helt ærligt indrømme. Det kommer an på en konkret forhandling, og som sagt er alle Folketingets partier jo en del af den forhandling og kan være med til at påvirke processen.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, at jeg synes, det er kedeligt, at debatten drejer sig om alt muligt andet end det, den egentlig skal dreje sig om, nemlig hvordan vi forbedrer vilkårene for en opråelse af 2015-målene. Den handler om tal og alt muligt andet, og jeg synes, vi skylder de 1,2 milliarder mennesker, som befinder sig i udviklingslandene, og som er fattige, at have en indholdsmæssig debat i stedet for en debat om procenter.

Kl. 13:47

**Formanden:**

Så er det fru Pia Olsen Dyhr for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:47

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Jeg er glad for hr. Karsten Lauritzens sidste kommentar. Jeg er også nyvalgt folketingsmedlem, så jeg har også lidt problemer med formerne indimellem.

Jeg tror, at grunden til, at vi vælger at vade lidt rundt i den debat om, hvor flertallet findes, er, at vi har et oprigtigt ønske om at finde flere penge til de fattigste i verden – i virkeligheden ikke kun i Afrika, men også rundt omkring i verden, hvor Danmark faktisk har programsamarbejdslande.

En forudsætning for at hjælpe de her mennesker og en forudsætning for at opfylde 2015-målene er, at vi finder flere penge i det danske Folketing. Jeg ser ikke en mulighed for at finde flere penge i det danske Folketing i et samarbejde, der hedder VOK, og derfor ønsker jeg selvfølgelig, at regeringen kigger til den anden side i Folketingssalen. Jeg vil beklage, at man ikke har valgt at gøre det i forbindelse med det her forslag til vedtagelse.

Jeg håber blot, at regeringen vil holde øjnene åbne for, at der er andre alliancer end den med Dansk Folkeparti. Det er den eneste mulighed, hvis man reelt ønsker at øge bistanden.

Kl. 13:48

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:48

**Karsten Lauritzen (V):**

Hvis der er noget, jeg kan garantere, er det, at regeringen generelt er vågen og opmærksom på alting – både i det danske samfund og i forhold til, hvordan det parlamentariske flertal fungerer. Det tror jeg man kan være helt sikker på – og sove roligt om natten.

Kl. 13:48

**Formanden:**

Så er det fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

**Kirsten Brosbøl (S):**

Jeg synes faktisk, at det, vi har set i dag, er ret bekymrende. Nu var der lagt op til sådan en bred forespørgselsdebat om 2015-målene, og der var lagt op til, at vi skulle se, om ikke vi alle sammen kunne finde fælles fodslag i forhold til, hvordan Danmark bedst muligt bidrager til, at

vi kan opfylde 2015-målene. Ordføreren fremhævede også rigtigt, at det jo er det, den her debat handler om.

Jeg tror også, at det netop er derfor, at vi i oppositionen ser med meget skeptiske øjne på det her forslag til vedtagelse og på det flertal, regeringen nu har valgt at indgå i med Dansk Folkeparti. Som det fremgår af dagspressen i dag, siger Dansk Folkeparti jo ganske klart, at det er en helt anden vej, Dansk Folkeparti vil gå. Man ønsker ikke at hæve udviklingsbistanden.

Nu siger Venstres ordfører så, at regeringsgrundlaget så sandelig vil blive opfyldt. Jamen så må man bare konstatere, at der ikke er andre veje at gå end at prøve at søge et andet flertal. Det synes jeg ordføreren bør reflektere lidt mere over.

Hvordan har man tænkt sig at opfylde regeringsgrundlaget i forhold til at kunne øge udviklingsbistanden, når Dansk Folkeparti så klart siger i dag, at de ikke ønsker det?

Kl. 13:49

**Formanden:**  
Ordføreren.

Kl. 13:49

**Karsten Lauritzen (V):**

Som jeg har nævnt tidligere er jeg ikke finansordfører for Venstre, jeg er udviklingsordfører for Venstre. Den her diskussion om, hvor vi finder pengene, hvor mange penge vi finder og hvor hurtigt, er der nogle andre, der skal prøve at tumle med, og jeg er overbevist om, at de nok skal nå frem til et resultat.

Det, jeg forholder mig til, er, hvad vi skal bruge den danske udviklingsbistand til, og hvordan vi kan forbedre den danske udviklingsbistand, så vi kan opnå 2015-målene, og så Danmark kan bidrage. Som jeg sagde i min ordførertale, mener jeg faktisk, at der er en større værdi i at tage kampen internationalt end i gang på gang at stå her i Folketingssalen og diskutere procentsatser. Jeg ved i øvrigt heller ikke – og det kunne jeg så spørge om – hvor præcis den ene procent kommer fra. Skulle det ikke være 2, 3, 4 eller 5 pct.? Danmark kan ikke redde verden alene; det må vi sande, og derfor skal vi være en del af en global holdindsats. Det er vi allerede, og vi er helt i front i den kamp.

Kl. 13:50

**Formanden:**

Fru Kirsten Brosbøl for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:50

**Kirsten Brosbøl (S):**

Jamen så må de, der sidder og lytter til den her debat, bare konstatere, at det er ren varm luft, når Venstre siger, at man ønsker at øge udviklingsbistanden, for man kan ikke anvise, hvor man vil finde flertallet, og man kan ikke anvise med hvor meget. Det siger ordføreren jo ganske klart her fra talerstolen. Man vil ikke fortælle os, om det er 0,81 pct., eller om det er 0,85 pct., vi skal op på. Er det den ene procent, som jeg kan forstå hr. Karsten Lauritzen tidligere har ment var det rigtige at lande på? Det er jo ikke bare oppositionen, det er sådan set også den organisation, hr. Karsten Lauritzen selv har været formand for, som har sagt, at det var den ene procent, man ville anbefale.

Jeg synes bare, det er ærgerligt, at vi ikke her i dag kan få et lidt klarere tilsagn fra Venstre om, hvordan man agter at øge udviklingsbistanden. Kan vi få en plan for, hvorledes regeringsgrundlaget vil blive opfyldt, og i hvilken takt man vil øge udviklingsbistanden? Hvad er målet med det her? Det, vi kan konstatere, er, at Venstre åbenbart synes, at beløbets størrelse betyder noget, ellers havde man vel ikke skrevet det ind i regeringsgrundlaget. Men når det så kommer til handling, når det så kommer til at skulle udfylde rammerne, kan vi ikke få nogen klare svar fra Venstre.

Kl. 13:51

**Formanden:**  
Ordføreren.

Kl. 13:51

**Karsten Lauritzen (V):**

Jeg kan bare sige til fru Kirsten Brosbøl, at jeg ville ønske, at denne her debat handlede om, hvordan vi kunne opfylde 2015-målene, og hvordan Danmark kunne forbedre sin indsats i stedet for den der evindelige diskussion om procentsatser: Skal det være 1 pct., 2 pct. eller 0,8 pct.? Vi har et klart regeringsgrundlag, der siger, at vi ønsker at give mere udviklingsbistand. Men kvantitet løser ikke problemerne, vi skal også se på kvaliteten. Jeg ønsker at bidrage til, at den her debat kommer til at handle om kvaliteten i vores udviklingsbistand med hensyn til at opfylde 2015-målene.

Så vil jeg lige korrekte en ting. Hvis fru Kirsten Brosbøl lyttede til mit svar tidligere, ville hun vide, at den ene procent netop var en del af et politisk kompromis, hvor det, der var vigtigt for Venstres Ungdom og for mig som repræsentant for Venstres Ungdom, var at sende et signal

om, at vi skulle give mere i udviklingsbistand. Det står i regeringsgrundlaget, så jeg er en glad mand i dag.

Kl. 13:52

**Formanden:**

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Jeg misunder ikke Venstres ordfører at skulle stå i dag og argumentere, som hr. Karsten Lauritzen gør, for hykleriet er altså til at tage og føle på – undskyld mig. Man argumenterer med, og jeg citerer fra regeringsgrundlaget, at det er regeringens sigte over en årrække at øge udviklingsbistanden fra det nuværende niveau. Samtidig står man og siger i dag, at man har sit naturlige parlamentariske flertal med Dansk Folkeparti.

Hr. Karsten Lauritzen skylder at løse cirkelns kvadratur her, at forklare os andre, hvordan det kan lade sig gøre på den ene side at indfri et regeringsgrundlag og på den anden side at have et naturligt parlamentarisk flertal med Dansk Folkeparti. Vi er ikke blevet klogere på det indtil videre, det kunne være, at hr. Karsten Lauritzen ville uddybe sit synspunkt.

Kl. 13:53

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:53

**Karsten Lauritzen (V):**

Jeg vil da opfordre alle til at stemme for det forslag til vedtagelse, som jeg tidligere har præsenteret her fra talerstolen. Hvis alle Folketingets politiske partier står bag det, vil det jo være glædeligt, for det siger som sagt, at vi vil øge udviklingsbistanden over en årrække. Jeg kan altså ikke stemme for oppositionens forslag, Venstre kan ikke stemme for oppositionens forslag, hvor man skriver 1 pct., for jeg har ikke fået noget svar på, hvorfor det skal være 1 pct. Jeg mener, at det er uansvarligt at hæve udviklingsbistanden til 1 pct. sådan i nattens mulm og mørke, og jeg mener ikke, at det sikrer en effektiv udnyttelse af vores udviklingsbistand. Hvis der er noget, jeg sætter større end omfanget, er det altså kvaliteten, og den tror jeg ikke vi får med, hvis man straks øger udviklingsbistanden i det omfang.

Kl. 13:54

**Formanden:**

Hr. Morten Helveg Petersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:54

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Jeg forstår da godt, at hr. Karsten Lauritzen foretrækker at diskutere kvalitet frem for kvantitet, når sagen nu er den, at hr. Karsten Lauritzen og Venstre ikke har det flertal, man åbenbart praler af at have på det her område i forhold til at hæve ulandsbistanden. Altså, det, der sker i dag, er, at man siger et og gør noget andet. Man siger, at man vil øge udviklingsbistanden jævnfør regeringsgrundlaget, og når det så kommer til den første konkrete anledning til at vise i praksis, hvordan man kan få et bredt samarbejde, der gør, at man kan øge udviklingsbistanden, hvad sker der så? Så trækker regeringen et dårligt forlig i automaten ovre hos Dansk Folkeparti, og det er vel det mest ærgerlige ved debatten i dag. Hr. Karsten Lauritzen havde haft muligheden for at få et bredt flertal til gavn for de fattigste på kloden.

Kl. 13:55

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:55

**Karsten Lauritzen (V):**

Jeg vil igen opfordre oppositionen til at stemme for det forslag til vedtagelse, som er fremsat, og så får vi som sagt vores brede flertal. Hvis oppositionen mener, at man gerne vil give mere i udviklingsbistand, vil jeg da opfordre til at stemme for den udtalelse, der klart siger, at det også er regeringens målsætning at give mere i udviklingsbistand. Og som jeg har sagt tidligere, er jeg overbevist om, at det, der står i regeringsgrundlaget, bliver omsat til virkelighed. Sådan er det gået tidligere, og det har den her regering været rigtig god til, og jeg også overbevist om, at man nok skal få opfyldt målsætningen om over en årrække at give mere i udviklingsbistand.

Kl. 13:55

**Formanden:**

Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

**Steen Gade (SF):**

Jeg vil sige velkommen til hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre, for sidst jeg mødte hr. Karsten Lauritzen var han VU-formand og overrakte mig det her fine papir som formand for Folketingets Udenrigsudvalg og insisterede på, at det skulle gennemføres. Men jeg ved godt, hvad det handler om – jeg har også været i politik. Så det handler selvfølgelig om, at hr. Karsten Lauritzen nu er kommet ind i Venstres mølle, og nu skal han så sige det, Venstre mener. Jeg håber,

at han stadig mener det, som han mente før. Det behøver han ikke at kommentere her fra talerstolen.

Jeg vil bare sige: Er det ikke en elendig situation, hvis man nu mener, at man går ind for øget ulandsbistand – nu går jeg ud fra, at man virkelig mener det – at man så fremsætter et forslag til vedtagelse, som i realiteten handler om, at man allierer sig med det eneste parti i Folketinget, der i sit principprogram og i sin aktive handling siger, at der skal være mindre ulandsbistand, altså at man gør en alliance med Dansk Folkeparti til det vigtigste redskab i den her diskussion i dag. For det er jo det, der sker i dag. Det er jo ikke, at vi snakker om tal. Det er, at Venstre, regeringen allierer sig med Dansk Folkeparti og siger: Jamen det der almindelige politiske, taktiske spil er det, det handler om. Det ikke ulandsbistanden.

I gamle dage var det sådan noget med, at statsministeren sagde: Hvad jeg sagde før valget, er også det, vi siger efter valget. Nu siger statsministeren noget før valget – nu snakker vi ikke om hr. Karsten Lauritzen, men om statsministeren – og ved den første debat, vi får om det her, handler den om noget helt andet, nemlig at Dansk Folkeparti skal være med til at bestemme.

Kl. 13:57

#### **Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:57

#### **Karsten Lauritzen (V):**

Jeg kan glæde hr. Steen Gade med, at det, der står i oplægget »Større og Bedre« står jeg stadig væk ved og kan også glæde mig ved, at en hel del af det jo er skrevet ind i regeringsgrundlaget, fordi der som sagt står, at vi vil give mere i udviklingsbistand. Der er også en øget fokus på Afrika. Noget af det, der bliver lagt vægt på i det oplæg, og som jeg var særlig glad for, er jo den her fokus på uddannelse, og det er jo netop et af de områder, hvor vi fokuserer, altså hvor regeringen fokuserer i forhold til opfyldelsen af 2015-målene, nemlig med hensyn til penge til uddannelse.

Så jeg er faktisk glad for det, der står i oplægget, og jeg er også glad for og tilfreds med det samarbejde. Jeg ved ikke, om det er det, der er blevet lyttet til, men det i hvert fald gået i den retning i forhold til det, der står i regeringsgrundlaget. Jeg mener, at det har rykket noget, og jeg står bestemt ved, hvad der står deri, men jeg har også respekt for, at man ikke sådan bare fra den ene dag til den anden kan øge udvik-

lingsbistanden med 4 mia. kr. og samtidig være i førertrøjen i forhold til kvalitet. Det bliver nødt til at gå hånd i hånd, og det er det, der er lagt op til i regeringsgrundlaget.

Kl. 13:58

#### **Formanden:**

Hr. Steen Gade for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:58

#### **Steen Gade (SF):**

Det er lidt bekymrende, at Hr. Karsten Lauritzen synes, at han absolut hele tiden skal sige, at han er en glad mand lige netop i dag, hvor han fremsætter det her forslag. Jeg kan forstå det, hvis det var et forslag, hvor der ikke stod, at man bare skulle konstatere, at det står i regeringsgrundlaget.

Sagen er jo, at det, som hr. Karsten Lauritzen har foreslået os andre at stemme for, er, at vi sådan set skal acceptere, at vi kan læse. Vi kan læse, at regeringen har skrevet det, men vi kan ikke få lov at udtrykke, at vi mener det. Og det er jo derfor, at vi selvfølgelig stemmer imod det forslag, for det kan man jo ikke stemme for, medmindre det er vigtigere for Venstre, for regeringen at have alliancen med Dansk Folkeparti frem for løftet om ulandspolitikken. Det er det dilemma, hr. Karsten Lauritzen står i, og ikke et spørgsmål om effektivitet.

Jeg kunne da også spørge til sidst: Hvis vi nu fjernede den 1 pct. og bare fjernede det, at det absolut skulle være 1 pct. inden for de næste 4 år, ville hr. Karsten Lauritzen så være med til det i dag?

Kl. 13:59

#### **Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 13:59

#### **Karsten Lauritzen (V):**

Som jeg har redegjort for tidligere og også gerne vil redegøre for igen over for hr. Steen Gade, så er størrelsen af udviklingsbistanden jo op til forhandling i finanslovforhandlingerne. De ligger lige forude, og jeg glæder mig da til at se resultatet af de forhandlinger og se, hvad man kan finde ud af. Der er jo tilsyneladende et udbredt ønske blandt oppositionen om at opfylde regeringsprogrammet og regeringens målsætning, og det er da dejligt, når det er. Jeg ville ønske, at det gjaldt hele regeringsgrundlaget, at der var så stor begejstring for det. Det kan også være, at der er, men det er så kommet frem nu.

Jeg vil sige, at jeg ikke føler, at jeg står i noget dilemma. Jeg har fremsat et forslag til vedtagel-

se, som alle Folketingets partier er velkomne til at stemme for, og i den vedtagelse konstaterer man så, at det er regeringens politik at øge udviklingsbistanden, og det synes jeg da er en god konstatering. Det vil jeg gerne have sat fokus på, og jeg tilkendegiver også, som jeg har gjort tidligere, hvad Venstre mener.

Kl. 14:00

**Formanden:**

Så er det fru Gitte Seeberg for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

**Gitte Seeberg (NY):**

Først og fremmest vil jeg gerne kvittere for, at det overhovedet kom med i regeringsgrundlaget, at man ønsker en højere ulandsbistand.

Når det så er sagt, vil jeg også sige, at jeg selvfølgelig er vældig glad for, at hr. Karsten Lauritzen var med til at skrive oplægget i sin tid som formand for VU. Jeg har naturligvis også forståelse for, når han nu bliver skoset her i Folketingssalen, for når man kommer i Folketinget, er det sådan, at man ikke altid kan mene præcis det samme som folketingspolitiker, som da man var ungdomspolitik. Men det, jeg synes vi skal glæde os over, er, at vi i det mindste kan gå ud fra, at det er det, hr. Karsten Lauritzen vil arbejde for i Venstres folketingsgruppe. Så lad os glæde os over det.

Men jeg er meget interesseret i at høre: Hvad er egentlig Venstres egen ambition med hensyn til en forhøjelse af ulandsbistanden? Jeg spørger ikke om regeringens ambition, jeg spørger om Venstres ambition. Man bliver jo helt nervøs, når man ser, at finansministeren har indfundet sig her i Folketingssalen: om det er for at sikre, at der ikke bliver lovet penge bort. Men vi kunne da godt tænke os at vide: Hvad er egentlig Venstres ambition?

Kl. 14:01

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:01

**Karsten Lauritzen (V):**

Hvis jeg skal svare ordføreren, er Venstres ambition, at Danmark bidrager til at løse 2015-målene. Jeg tør ikke med min begrænsede viden sætte tal på, hvad det vil koste. Det, jeg ved, er, at uanset hvor meget Danmark giver i udviklingsbistand, er det ikke nok; så kan vi ikke alene løfte den opgave. Så derfor ser jeg det sådan set mest som Folketingets opgave – det er i hvert fald det, Venstre mener; at Folketinget og regeringen skal gå ud i verden og bidrage til, at de

lande, som ikke er inde i kampen, som ikke opfylder FN's minimumsmålsætning om 0,7 pct. i BNI, skal få sat handling bag de flotte tilkendegivelser, de har givet, og de løfter, de har givet, om at nå op på det stadie i 2015 og om at nå op på 0,56 pct. af BNI i 2010.

Det er vigtigt for Venstre, og hvad vi så får i finanslovforhandlingen, og hvor hurtigt udviklingsbistanden stiger, ved jeg ikke.

Kl. 14:02

**Formanden:**

Fru Gitte Seeberg for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:02

**Gitte Seeberg (NY):**

Det er jeg sådan set enig i, det handler også om at få de andre lande til at bidrage mere. Men for os, som interesserer os for bistanden – det har jo også været et tema i valgkampen – er det jo interessant at vide, om der i selve finanslovsforslaget ligger en forhøjelse, eller om man skal til at forhandle den med partierne.

Det er jo der, det begynder at blive interessant, altså hvorvidt man fra regeringens, Venstres og De Konservatives side rent faktisk vil lægge en forhøjelse ind, sådan som man har skrevet i regeringsgrundlaget, eller om det er Folketingets øvrige partier, der skal kæmpe sig til det.

Kl. 14:03

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:03

**Karsten Lauritzen (V):**

Hvis jeg skulle svare på fru Gitte Seebergs spørgsmål, skulle jeg jo have haft mulighed for at kigge i det udkast til finansloven, som regeringen fremlægger. Jeg må være fuldstændig ærlig og sige, at det har jeg ikke fået lov til. Jeg har heller ikke bedt om lov til det, men selv om jeg bad om det er jeg ikke sikker på at jeg ville få lov til det.

Det, jeg kan sige, er, at hvis man kigger på finanslovsforslaget for 2008 – altså det, der blev fremsat i august måned – så var der flere penge til udviklingsbistand i kroner og øre, fordi vi har en procentsats, og fordi der er en stor vækst i den danske økonomi. Så derfor er der flere penge i kroner og øre til udviklingsbistand; det kan jeg bekræfte, og det synes jeg jo er dejligt.

Kl. 14:03

**Formanden:**

Ja tak, og så er det hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

**Kamal Qureshi (SF):**

Jeg synes jo, det er et underligt udgangspunkt at sige, at hvis man stemmer for regeringens oplæg, så bliver der et bredt flertal i Folketinget. Det kan man næsten ikke være uenig i, kan man sige. Det er jo en konstaterbar sandhed på tilsvarende måde som, at hvis alle partierne vil stemme for vores forslag til vedtagelse, så bliver der også et bredt flertal i Folketinget.

Men hvis man ligesom skulle kigge på den her diskussion om, hvorvidt kvalitet eller procentsatser er relevante, må man jo sige, at det sådan set er hr. Karsten Lauritzen selv, der i det oplæg, der er blevet refereret til flere gange, jo netop har skrevet meget præcist – og jeg citerer fra rapporten her – at: »Danmark skal i den forbindelse arbejde for at hæve den samlede bistand fra de vestlige lande, og et element heri er at vise, at Danmark også selv er villig til at gå forrest og give en høj udviklingsbistand.« Det vil sige, at ikke alene skal man kæmpe for det internationalt, man skal også som nation gå forrest.

Derunder står der også, at Danmark – og jeg citerer videre – »på sigt skal øge bistanden til 1 pct.« Der står altså en meget præcis procentangivelse, så det er jo ikke en procentangivelse, vi her fra oppositionens side står og finder på. Det er sådan set en procentangivelse, som hr. Karsten Lauritzen selv har været med til at præcisere og sige er en vigtig sats at arbejde for.

Kl. 14:05

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:05

**Karsten Lauritzen (V):**

Hvis jeg skal svare på hr. Kamal Qureshis spørgsmål, må jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at vi i Venstre mener, at når Danmark går forrest – vi hører til i top fem blandt dem i verden, der giver mest i udviklingsbistand, og man har så endda skrevet ind i regeringsgrundlaget, at vi vil gå endnu videre – så skal Danmark også gå forrest for at få andre lande til at give mere. Og hvor meget videre det så skal være, er afhængig af de kommende finanslovforhandlinger, de kommende års finanslovforhandlinger.

Vedrørende hr. Kamal Qureshis spørgsmål, om det er mig og de ungdomspolitiske organisationer, der har opfundet satsen på 1 pct., må jeg desværre skuffe hr. Kamal Qureshi: Det er det ikke. Jeg kunne jo spørge, om det ikke er sådan, at det tidligere har været hr. Kamal Qureshis

eget partis politik at give 1 pct. i udviklingsbistand.

Kl. 14:06

**Formanden:**

Hr. Kamal Qureshi for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:06

**Kamal Qureshi (SF):**

Jeg vil da med glæde tage æren for, at det er vores parti, der har lagt op til, at man øger ulandsbistanden, og absolut ikke på nogen måde indikere, at det er Venstres Ungdom, der har fundet på, at man skal øge ulandsbistanden til 1 pct. Det tager jeg sådan set meget gerne æren for fra SF's side.

Men når nu vi spørger til, hvornår den her vækst i ulandsbistanden skal ske – det er jo i øvrigt et af 2015-målene; at øge ulandsbistanden til udvikling – så skriver I jo, eller ungdomsorganisationerne skrev i hvert fald dengang med meget stor overskrift: Det er nu, der skal handles. Det vil sige, at det sådan set haster med at give de penge. Og her fra talerstolen kan vi jo netop ikke få hr. Karsten Lauritzen til at pointere, hvornår det er, den her vækst skal ske, hvilket niveau den skal stige til og over hvilken årrække. Det kan vi ikke få svar på.

Det er jo pudsigt, at Venstre, som jo i øvrigt plejer at klandre alle mulige andre for at være økonomisk uansvarlige, her fra talerstolen siger: Jamen der kommer en vækst, vi ved ikke, hvornår den kommer, hvor stor den bliver, og hvor den i øvrigt kommer fra, og hvilke partier der skal være med til at finansiere den. Det står sådan og svæver i det uviste.

Kl. 14:07

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:07

**Karsten Lauritzen (V):**

Det er jo netop økonomisk ansvarlighed at sige, at før vi ved, hvor mange penge vi kan bruge, skal vi finde et sted at tage dem fra, finde ud af, hvordan vi finansierer de udgifter, der er. Uanset om det gælder hjemmehjælp eller øget udviklingsbistand, skal man jo finde ikke alene et parlamentarisk flertal, men også en fornuftig løsning på en finansiering til de politiske ønsker, man har. Og der må jeg bare sige, at jeg har så stor respekt for Folketingets partier og for det parlamentariske arbejde og for den forhandling, som ligger forud, at jeg ikke tør give noget bud på, hvad resultatet bliver. Jeg er ikke spåkone. Jeg er ked af at skuffe hr. Kamal Qureshi, men

det er jeg desværre ikke. Jeg kunne godt tænke mig det nogle gange, men det er jeg ikke, så derfor kan jeg ikke give en spådom om, hvor meget udviklingsbistanden vil øges. Men jeg kan sige, at regeringen har det som målsætning, at den øges over en årrække.

Kl. 14:08

**Formanden:**

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Jeg kan ikke nære mig for at spørge hr. Karsten Lauritzen, om det ikke er frustrerende, når man nu kommer ind som nyslået folketingsmedlem og man kommer med al sin idealisme og man utrolig gerne vil stå på talerstolen og holde en tale om ulandsbistand – som vi jo ikke har for mange af i den her Folketingssal – og man har forberedt sig på, at man skal diskutere substansen i, hvordan vi giver den, om det er den rigtige måde, om effekten af det, vi giver, er ordentlig, og man så står over for en flok kustoder, som kun interesserer sig for, at den ulandsbistand, som i 2006 hed 13,3 mia. kr., bare sådan lige skal sættes op nu – med 3,3 mia. kr. ekstra, og så tror man, at den hellige grav er velforvaret. Er det ikke fantastisk frustrerende for et nyt folketingsmedlem?

Jeg har siddet her i 24 år; jeg kan bare sige, at for mig er det utrolig frustrerende at høre på. Så det må være endnu mere frustrerende for hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:09

**Formanden:**

Det får vi svar på af ordføreren nu.

Kl. 14:09

**Karsten Lauritzen (V):**

Jeg kan bekræfte fru Pia Kjærsgaard i, at jeg synes, det er frustrerende, som jeg har sagt tidligere, at den her debat handler om alt mulig andet end det, den burde handle om. Jeg synes, vi skylder den ene million afrikanere, som risikerer at dø af malaria hvert år, at tage en debat om, hvordan vi kan hjælpe dem, og hvordan Danmark kan bidrage til 2015-målene, og hvordan vi kan løfte debatten på et internationalt plan.

Hvorfor tager vi ikke en diskussion om regeringens Afrikakommission, og hvordan den kan være med til at løfte en debat op internationalt og løse nogle af de her problemer? I stedet bliver vi ved med at køre rundt i procentsetter, og hvad jeg har sagt engang, og hvilke oplæg de politiske ungdomsorganisationer har lavet. Vi

snakker om, hvorfor de har lavet det, i stedet for hvad der egentlig står i oplægget, og så berører vi det her spørgsmål om en procentsats. Om Danmark giver 1, 10, 20 eller 50 pct. af vores BNI, løser det altså ikke fattigdomsproblemerne i verden og indfrier 2015-målene. Jeg er ked af at sige det.

Kl. 14:10

**Formanden:**

Fru Pia Kjærsgaard for en yderligere kort bemærkning.

Kl. 14:10

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Kunne der ikke opstå den mistanke, at man i virkeligheden slet ikke er så interesseret i, hvordan man skal forbedre forholdene i Afrika eksempelvis, men at man egentlig bare er interesseret i at puffe diskussionen hen til at handle om blokpolitik, fordi det egentlig er det, man allerhelst vil tale om?

Hvis man nu fra venstrefløjens side sagde, at man satte det op til 2,0 pct., ville man i sin egen selvgode selvtilfredshed føle, at man så virkelig havde gjort noget. Men man ville stadig væk ikke have diskuteret effekten af det, vi giver, men bare i sin egen selvtilfredshed sat det sådan en 3, 4, 5, 6 mia. kr. ekstra op i forhold til de – nu nærmer det sig vel 14 mia. kr. Det, jeg sagde før, var 2006-tal, det er vel omkring 14 mia. kr. nu. Det er jo et gigantbeløb, og jeg synes virkelig, vi har en pligt til også at diskutere, hvordan vi gør det rigtigt, og hvordan vi mange gange har gjort det forkert.

Kl. 14:11

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:11

**Karsten Lauritzen (V):**

Hvis jeg skal svare fru Pia Kjærsgaard, må jeg igen sige, at jeg tilslutter mig det, og jeg må også sige, at jeg da synes, at det er dybt tragisk, at den her debat i dag ikke handler om den debat, som professor Martin Paldam har rejst i offentligheden om effektiviteten af vores udviklingsbistand, og det spørgsmål om, hvorvidt man i det hele taget skal give udviklingsbistand. Det mener vi selvfølgelig i Venstre at man skal, men det er jo en relevant debat at tage, og jeg kunne ønske mig, at den debat, vi har i dag, handlede om, hvordan vi giver effektiv bistand. Men det er der nogle der ikke har et ønske om at den skal handle om, og det synes jeg er kedeligt. Hvis de har et ønske om det, har de jo mulighed for at fremføre det i den videre debat, og det håber jeg virkelig



sker. Det er Venstres ønske at diskutere, hvordan vi forbedrer vores udviklingsbistand.

Kl. 14:11

**Formanden:**

Vi siger tak til hr. Karsten Lauritzen som ordfører. Næste ordfører er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:12

(Ordfører)

**Jeppe Kofod (S):**

Må jeg ikke starte med at sige, at jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at vi har den her debat i dag. Vi ser endnu en gang regeringen på så vigtigt et område, hvor den oven i købet selv har skrevet i regeringsgrundlaget, at den vil øge det nuværende niveau for bistand, fravælge overhovedet at forsøge at lave en bred aftale i Folketinget med bl.a. Socialdemokraterne. Den kaster sig fuldstændig i armene på Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard, som ikke vil øge bistanden. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, for det jo handler om, hvordan Danmark kan gøre en aktiv indsats for at nå de her 2015-mål, og det handler også om vores eget bidrag og om, hvorvidt vi skal ligge i front.

Jeg vil gerne sige, at for Socialdemokraterne er fattigdomsbekæmpelse og ulighedsbekæmpelse både herhjemme og i verden en hjertesag. Det er sådan, at da vi var i regering, var vi verdensmestre i bistand, og de 2015-mål, vi diskuterer nu, blev formuleret i vores regeringstid, i øvrigt bakket op af Venstre og De Konservative dengang.

Det er, som vi også hører i dag, sådan, at 1 milliard mennesker i dag lever i ekstrem fattigdom. Det svarer faktisk til, at der hver eneste dag dør 20.000 mennesker af ekstrem fattigdom. De 20.000 mennesker rydder desværre ikke avisernes overskrifter, men vi kan – også fra dansk side – gøre noget ved det, hvis vi gør en ekstra indsats. For den gode nyhed i den her kamp trods alle de tal, vi har hørt, er jo, at vi har viden, at vi har teknologien, og at vi også har ressourcerne til at gøre op med den globale fattigdom, hvis vi vil.

Fri og fair handel, lettelse af gæld og god regeringsførelse er selvindlysende forudsætninger for, at det kan lykkes. Men det er klart, at vi også må gøre noget yderligere, og det er selvfølgelig positivt, at da vi startede den her diskussion, levede 30 pct. af verdens befolkning i ekstrem fattigdom, og at den andel nu er faldet til 20 pct. Det viser, at hvis vi tager os sammen, kan vi gøre en forskel. Derfor skal Danmark gå forrest i

at fastholde de rige lande på løfterne om bedre handelsregler og øget bistand, samtidig med at vi stiller krav til ulandene om god regeringsførelse og bekæmpelse af korruption. Ligestilling og kvinders rettigheder er jeg fuldstændig enig med regeringen i er en prioritet for Danmark, og det skal vi holde fast i.

Ved at øge bistanden til 1 pct. kan vi igen gøre Danmark til verdens førende på kvalitet og omfang af bistand. Jeg forstår simpelt hen ikke, at hvis vi nu giver verdens bedste bistand, som Venstres ordfører var inde på, hvorfor det så er, at vi ikke skal give mere af den – altså hvis det er os, der er verdensmestre i det. Øger vi vores bistand til 1 pct., vil vi stadig væk bruge 99 pct. af vores rigdom, af BNI, på os selv og 1 pct. – en hundrededel – på verdens fattigste. Det kan man i hvert fald ikke kalde overbud, men det er et vigtigt bidrag i kampen mod global ulighed og fattigdom. Derfor er det så opløftende, at de politiske ungdomsorganisationer, herunder regeringspartierne egne, jo er kommet med oplægget »Større og bedre«, som giver nogle rigtig gode bud på, hvordan det kan lade sig gøre.

Men kan det lade sig gøre? må vi spørge os selv. Ja, det kan det godt, men ikke med den politik, som regeringen har valgt, ved at være danmarksmester i nedskæringer i de sidste 6 år, og også i dag synes jeg ærgerligvis, at man er gået sammen med Dansk Folkeparti og ikke engang har forsøgt at få et bredt flertal bag en ny dansk indsats, så vi kan nå 2015-målene – også internationalt – i den her kamp. Så jeg vil sige, at jeg synes, det er en pinlig affære for regeringen og statsministeren i særdeleshed, at det, der står i regeringsgrundlaget, det, man arbejder for, det, man lover befolkningen, kan man så ikke levere her, fordi vi har Dansk Folkeparti, som igen kan nedlægge veto over for politikken.

Så tilbage står, at vi er nogle partier, der gerne vil have Danmark i front med en effektiv og høj ulandsbistand, ikke for vores egne blå øjnes skyld, som fru Pia Kjærsgaard var inde på, men fordi ulandsbistanden er en forsikring mod nye fattigdomskatastrofer og flygtningestrømme, der også kan ramme Danmark, og fordi vi vil have et opgør med den ekstreme ulighed og fattigdom og have en mere menneskelig og mere retfærdig verden.

Kl. 14:16

**Formanden:**

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:16

**Frank Aaen (EL):**

Jeg er selvfølgelig glad for, at Socialdemokratiet er med på, at vi skal hæve ulandsbistanden. Men når vi skal være ærlige, så er ulandsbistanden jo kun et lapperi på en ulige verden, hvor de fattigste lande bliver ved med at være fattige – næsten alle sammen på grund af ulige handel, på grund af dårlige internationale handelsaftaler.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet, om partiet er med på at kræve af regeringen, at de uretfærdige handelsaftaler bliver lavet om, som EU i øjeblikket har påtvunget nogle af verdens fattigste lande i Afrika, og som gør, at de som pris for at få adgang til vores markeder skal åbne deres egne, så vores stærke industrier og eksportvirksomheder kan udkonkurrere den lokale industri og dermed i virkeligheden gør vilkårene endnu vanskeligere og er med til at øge fattigdommen.

Kl. 14:17

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:17

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg er fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i – og jeg nævnte det også i min ordførertale – at fri og fair handel er en forudsætning for, at de her fattige lande kan løfte sig ud af fattigdom. Det er vi fuldstændig enige om.

I øvrigt har Socialdemokratiet indkaldt til samråd med ministeren om det her spørgsmål om EU's handelsaftaler efter denne debat, så det er faktisk noget, vi er meget, meget optaget af, det kan jeg fuldstændig bekræfte.

Så jeg er fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i, at vi kan stå her og holde dundertaler, men hvis vi ikke får gjort noget ved de strukturelle problemer, der er i verden i dag – ikke mindst på handelsområdet – så får vi aldrig en mere fair og retfærdig verden, hvor de fattige lande får adgang til vores markeder og får en ordentlig og fair behandling.

Kl. 14:17

**Formanden:**

Hr. Frank Aaen for en yderligere kort bemærkning.

Kl. 14:17

**Frank Aaen (EL):**

Det svar er jeg selvfølgelig glad for. Men når jeg så alligevel synes, det er relevant at tage op, også med Socialdemokratiet, er det jo, fordi Socialdemokratiet været med til at give regeringen

det mandat, som regeringen har forhandlet med EU; som godkender, at EU på den måde har vredet armen om på ryggen af nogle af de fattigste lande i verden for at gennemtvunge, at vi kan udkonkurrere deres industrier og hjemmemarked. Socialdemokratiet og alle andre partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten stemte jo for en vedtagelse, der gav regeringen carte blanche til at føre en sådan politik.

Er det ikke på tide, at partiet bryder med regeringen på det handelspolitiske område?

Kl. 14:18

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:18

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg har sådan set svaret på hr. Frank Aaens spørgsmål, at vi også er dybt optaget af de her handelsaftaler, EPA'er, som vi diskuterer nu, og som der er indkaldt til samråd om. Der har også været en stor diskussion i Europaudvalget, hvor jeg ikke sidder, og som jeg derfor ikke kan udtale mig om. Men jeg vil bare sige, at vi fuldstændig enige i, at en fri og fair verdenshandel og nogle ordentlige handelsaftaler for ulandene er afgørende, hvis de skal løfte sig ud af fattigdom. Og det kæmper vi for. Vi håber også, at vi har regeringen med os – det er vi ikke altid sikre på at vi har i alle sammenhænge, for som hr. Frank Aaen pegede på, kan man se, at der er nogle problemer i de her handelsaftaler, og det er noget, vi har taget op. Det er derfor, vi har et samråd med udviklingsministeren her senere på dagen.

Kl. 14:19

**Formanden:**

Så er det fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 14:19

**Gitte Lillelund Bech (V):**

Jeg har jo noteret mig, at Socialdemokraterne, i hvert fald i deres finanslovudspil, virkelig synes, at fattigdomsorienteringen er dér, hvor man skal sætte ind i udviklingsbistand. For netop at holde den her debat inden for substansen af 2015-målene i stedet for at diskutere procentsatser vil jeg derfor gerne spørge hr. Jeppe Kofod: Hvad er det så for nogle mål, man *ikke* ønsker at arbejde videre med? Kan Socialdemokraterne eksempelvis ikke bakke op om det, som udviklingsministeren nævnte tidligere, at Danmark inden for mål nr. 3, som handler om at sikre kvinders ligestilling, rent faktisk vil sætte sig i

spidsen for en global koordinering eller rette et globalt fokus på, at man kan få opfyldt det mål?

Jeg vil bare spørge hr. Kofod: Ønsker man ikke at støtte det, regeringen lægger op til med hensyn til mål 3? Og hvad er det for nogle mål, man så i øvrigt heller ikke skal forfølge, hvis man alene skal koncentrere sig om fattigdomstilgangen?

Kl. 14:20

**Formanden:**  
Ordføreren.

Kl. 14:20

**Jeppe Kofod (S):**

Nu forventer jeg ikke, at alle lytter til, hvad jeg siger i ordførertalen, men jeg nævnte helt specifikt det punkt om kvinders ligestilling. Jeg sagde faktisk, at vi bakker op om regeringens fokus på det punkt. Det er noget, vi er meget enige i, og det er noget, vi selv har kæmpet meget hårdt for. Så mit svar til fru Gitte Lillelund Bech kan ikke komme som nogen stor overraskelse.

Så vil jeg sige, at jeg ikke synes, det er rigtigt, når fru Gitte Lillelund Bech siger, at den her diskussion ikke også handler om Danmarks eget bidrag til at nå 2015-målene. Det gør den jo i høj grad. Det er jo derfor, de her ungdomsorganisationer – også fru Gitte Lillelund Bechs egen, nemlig Venstres Ungdom – har lavet det her fremragende oplæg, hvor man siger, at 1 pct. er vigtig. Det skal vi nå, og det skal vi nå nu for at kunne gå imod den globale fattigdom og gøre en forskel.

Derfor vil jeg sige til fru Gitte Lillelund Bech, at jeg egentlig synes, at Venstre har et problem her. Vi har en ungdomsorganisation, som siger ét, og et parti, der siger noget andet – i øvrigt et parti, der siger noget andet i regeringsgrundlaget før valgkampen og så derefter laver en vedtagelse sammen med Dansk Folkeparti. For mig hænger det overhovedet ikke sammen.

Kl. 14:21

**Formanden:**

Fru Gitte Lillelund Bech for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:21

**Gitte Lillelund Bech (V):**

Jeg kan kun beklage, at hr. Jeppe Kofod så ikke kan læse indenad med hensyn til den vedtagelse, der foreligger, for der står det jo klart, at Folketinget konstaterer, at regeringen har det mål, at man skal sætte udviklingsbistanden op. Det står klokkeklart i vedtagelsen.

Jeg synes sådan set, at det måske er Socialdemokratiet, der løber fra sine løfter. Hr. Jeppe Ko-

fod taler hele tiden om, at vi skal op på 1 pct. af BNI – og nu kan vi så godt tage procentdelen, det var den, hr. Jeppe Kofod ville diskutere. I Socialdemokraternes finanslovudspil siger man: Ja, det er fint, vi bruger 1,5 mia. kr. mere på fattigdomsorientering og udviklingsbistand; samtidig fjerner vi 1,1 mia. kr., som er privatsektorprogrammet, og vi fjerner gældslettelsen – for det synes Socialdemokraterne tilsyneladende ikke er udviklingsbistand. Det vil sige, at vi netto – nemlig 1,5 mia. kr. minus 1 mia. kr. – er nede på 400 mio. kr., der forslår som en skrædder et vist sted, når man skal op på 1 pct. af BNI.

Så jeg synes sådan set, at det er Socialdemokraterne, der løber fra deres løfter. Hvis man skal følge det, der står i Socialdemokraternes finanslovudspil, vil det tage 9 år at komme op på 1 pct. af BNI, givet at BNI ikke flytter sig, og at det ikke stiger. Det synes jeg sådan set er useriøst, vil jeg sige til hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:22

**Formanden:**  
Ordføreren.

Kl. 14:22

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg må lige sige, at det i forhold til regeringens forslag til vedtagelse, som det blev kaldt, bliver interessant at høre, om det parti, der er medfor-slagsstiller, Dansk Folkeparti, er enig, at stemmer man for det her forslag til vedtagelse, betyder det også, at man stemmer for en højere dansk ulandsbistand. Hele den diskussion vil vi få svar på, når DF's ordfører kommer på banen; for jeg tror ikke, at Dansk Folkeparti er helt enig i, at det er konsekvensen, vil jeg sige til fru Gitte Lillelund Bech.

Med hensyn til at nå op på 1 pct. så må jeg sige, hvis jeg skal tage fru Gitte Lillelund Bechs bemærkninger op: Er regeringen parat til at lave et alternativt flertal, hvor vi over en årrække når op på 1 pct. af BNI i udviklingsbistand? Så er vi klar til at forhandle med regeringen. Vi har bare ikke set ét eneste konkret udspil fra regeringens side på det her punkt. Hvad vil man? Hvornår vil man øge bistanden? Hvor meget vil man øge den med? Det har man ikke fortalt, man har bare lovet danskerne noget for bagefter at gå sammen med et parti, som har det erklærede mål ikke at øge bistanden. Det er det, jeg kalder meget, meget useriøst.

Kl. 14:23

**Formanden:**

Så er det hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg vil gerne sige tak til hr. Jeppe Kofod for ord-førertalen, som jeg lyttede opmærksomt til, og jeg noterede mig, at hr. Jeppe Kofod havde valgt at bruge meget af tiden på sådan lidt polemik i stedet for at bruge tiden på at kvalificere, hvad Socialdemokratiets udviklingspolitik egentlig går ud på. Jeg synes, det interessante i sådan en debat her er at afdekke, om der egentlig ikke er en ret bred fællesnævner, hvor vi stort set alle sammen er enige om, hvad vi skal i dansk udviklingspolitik. Så det, der kunne være interessant at vide, er: Hvad er det for nogle punkter i det forslag til vedtagelse, der nu er fremsat, som Socialdemokratiet er uenig i, siden man ikke vil stemme for det?

Kl. 14:24

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:24

**Jeppe Kofod (S):**

Det synes jeg at jeg er meget nemt kan svare på. For det første vil vi gerne have bistanden op på 1 pct. af BNI igen, og for det andet mener vi, som vi også skrevet i vores eget forslag til vedtagelse, at klimabistand, klimaindsatser skal ske additionelt, altså ud over ulandsbistanden. Det er et meget vigtigt princip, som vi også tidligere har hørt er blevet gentaget på Balimødet, og det står der desværre intet om i regeringens forslag til vedtagelse, og det er noget af det, der gør den meget svag, plus at man rent faktisk har udvandet sit eget regeringsgrundlag ved at skrive noget helt andet end det, der står i regeringsgrundlaget, for at få Dansk Folkeparti til at være medforlagsstiller til et forslag til vedtagelse. Så i VKO's forslag er der altså ikke den øgning i bistanden, som et bredt flertal – alle partier minus Dansk Folkeparti – vil være parat til. Det synes jeg er kedeligt, hvis det forslag til vedtagelse bliver vedtaget, og det bliver det jo, fordi der er et snævert flertal, en blokpolitik, som står bag.

Kl. 14:24

**Formanden:**

Det er hr. Lars Barfoed for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:25

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg spurgte sådan set hr. Kofod om, hvilke elementer i forslaget til vedtagelse Socialdemokratiet ikke kunne støtte, siden man ville stemme imod det. I stedet for at fortælle det, siger hr. Jeppe Kofod så, og det er jo også interessant,

hvad Socialdemokratiet godt kunne have tænkt sig der også stod i forslaget til vedtagelse, men det er jo en helt anden snak. Sådan kan vi jo alle sammen have nogle ting, som vi også gerne ville have der stod. Men jeg må forstå det sådan, at Socialdemokratiet sådan set ikke rigtig kan finde noget i den her vedtagelse, som man er uenig i, og det er jo interessant.

Må jeg så ikke stille et spørgsmål? Siden Socialdemokratiet i sit finanslovforslag vil spare på privatsektorprogrammet, så vil jeg gerne spørge: Hvorfor er det, at Socialdemokratiet ikke synes, at det er rigtigt, at vi har et privatsektorprogram, der sigter på at udvikle den private sektor i udviklingslandene?

Kl. 14:25

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:25

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg kan bare ikke forstå, hvordan hr. Lars Barfoed kan finde overensstemmelse mellem det, der står i regeringsgrundlaget, og det, der står i VKO's forslag til vedtagelse. Der står to helt forskellige ting om bistanden. Men vi får jo svaret, når Dansk Folkeparti kommer på banen. De må jo svare på, om det at stemme for det her forslag til vedtagelse fra VKO er lig med, at man stemmer for en øget ulandsbistand. Det synes jeg at vi kan få svar på der, så kan vi få afklaret det spørgsmål, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed.

Med hensyn til hvad Socialdemokratiet gerne vil, vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at vi, helt siden 2015-målene blev formuleret i år 2000, har haft det som erklæret politik, at vi vil målrette den danske bistand mod de 2015-mål om halvering af fattigdommen senest i 2015. Det gør vi, fordi vi mener, at ulandsbistand også er at prioritere; det er at sige: Kan vi nå de mål her, så skal vi gøre det, og vi skal sætte alt ind på det. Det skal vi gøre fra dansk side, og vi skal kræve af andre lande, at de også målretter bistanden mod de fattigste lande og de fattigste befolkninger, og det er det, der er vores helt klare politik.

Kl. 14:26

**Formanden:**

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Det er jo sådan, at også dengang Socialdemokratiet sad i regering, kunne man skrive hvad som helst ind i regeringsgrundlaget. Man har lov at skrive i et forslag til vedtagelse, hvad man vil ar-

bejde for; dermed ikke være sagt, at det er nogle ting, der går igennem. Sådan er det at være en mindretalsregering. Men nu er det efterhånden så mange år siden for Socialdemokratiet, at Socialdemokratiet er ved at have glemt det – og hr. Jeppe Kofod har jo så aldrig været en del af det. Men jeg vil bare lige minde om, at sådan er de faktiske forhold her på Christiansborg. Og den diskussion om, hvordan det skal gå med ulandsbistanden, tager vi under finansloven – det er faktisk ikke det, den her forespørgsel går ud på.

Jeg vil egentlig godt have hr. Jeppe Kofod til med sine egne ord fra Folketingets talerstol at redegøre for, hvordan man vil finde de 3-4 mia. kr. yderligere til dansk ulandsbistand, som i øjeblikket er på omkring 14 mia. kr. – 14 mia. kr. Dem vil man altså finde, og det har man gjort i forbindelse med Socialdemokratiets finanslovsforslag. Jeg synes, at det vil være vældig, vældig godt for debatten, at det bliver bogført, at hr. Jeppe Kofod helt klart redegør for, hvad det er, man vil skære ned på, og hvor mange penge der så egentlig er tilbage.

Kl. 14:27

**Formanden:**  
Ordføreren.

Kl. 14:28

**Jeppe Kofod (S):**

Først vil jeg oplyse fru Pia Kjærsgaard om, at jeg var medlem af Folketinget, da vi selv sad i regering, så jeg har også oplevet det på den anden side, så det behøver jeg ikke at blive belært om.

Det andet er så hele diskussionen om finansiering af bistanden, hvor fru Pia Kjærsgaard sagde, at det handler den her debat ikke om i forespørgslen, hvorefter fru Pia Kjærsgaard stiller et meget konkret spørgsmål, som handler om nogle finanslovforhandlinger. Det synes jeg er lidt selvmodsigende.

Jeg kan sige helt klart, at Socialdemokratiet er klar til at øge bistanden til 1 pct. af BNI igen, og vi vil være glade for, hvis regeringen – Venstre og Konservative – vil være med til at forhandle om det og vi over en årrække kan få bistanden op igen. Det er det, vi har sagt hele tiden, og vi blev også positivt overraskede over, at regeringen skrev i deres regeringsgrundlag, at man vil øge ulandsbistanden ud over niveauet på 0,8 pct. af BNI. Ud over niveauet vil sige en øgning i procentandelen af BNI.

Men nu ser vi bare i dag, at regeringen løber skrigende bort fra deres løfter, og vi synes, det skal påpeges, at det selvfølgelig er dybt beklageligt.

Kl. 14:29

**Formanden:**

Fru Pia Kjærsgaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:29

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Hr. Jeppe Kofod svarer helt bevidst udenom. Altså, når man fra et parti fremsætter forslag til finansloven, er det da ikke noget at skamme sig over. Så er det fornemste sted at sige, hvad det egentlig handler om, jo fra Folketingets talerstol, sådan at det bliver bogført endnu en gang, og sådan at de, der følger med ude omkring, kan følge med i, hvad det er, Socialdemokratiet vil; hvordan de vil skaffe de der 3-4 mia. kr. ekstra – ekstra – oven i de 14 mia. kr.

Så må jeg jo også bare sige, at det, der sker i øjeblikket, er, at Danmark ligger på – jeg tror, det er en femteplads internationalt set. Jeg synes, det er forkert, hvis Socialdemokratiet og andre prøver at give indtryk af, at vi sådan er helt nede på hælene i forhold til ulandsbistand. Det er vi jo på ingen måde, og hvor ville det være dejligt, hvis vi kunne diskutere indholdet, effekterne af den ulandsbistand i stedet for den diskussion, vi har haft indtil nu.

Men jeg synes, hr. Jeppe Kofod skylder et svar.

Kl. 14:29

**Formanden:**  
Ordføreren.

Kl. 14:30

**Jeppe Kofod (S):**

Jamen det er netop derfor, at de prioriteringer, der er grundsubstansen af dansk ulandsbistand, er blevet evalueret mange gange, og vi har en effektiv og god bistand. Det er der ingen tvivl om. Det var også det, evalueringerne viste i vores regeringstid.

Så er det så meget desto mere katastrofalt, at vi med verdens bedste bistand har skåret så meget, som vi har, for så har vi skåret i en meget velfungerende bistand, og det er selvfølgelig et forkert signal at sende til andre lande, som vi gerne skulle have til at øge deres bistand, så de kommer op på minimum 0,7 pct., som er FN's minimumsmålsætning.

Så jeg må sige til fru Pia Kjærsgaard, at vores politik er helt klar: Vi er, fra da regeringen kom til, raslet ned fra en førsteplads til en femteplads. På mange andre politiske områder, tror jeg, havde man ikke accepteret sådan en voldsom tilbagegang fra at være verdens bedste til at være verdens femtebedste, men det gør regerin-

gen og Dansk Folkeparti, fordi ulandsbistand ikke er en hjertesag for dem. Det er det for Socialdemokraterne, og det er derfor, vi tager debatten i dag, og det er derfor, at vi ønsker et andet flertal end VKO-flertallet.

Kl. 14:30

**Formanden:**

Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Jeppe Kofod. Vi siger tak til ordføreren.

Næste ordfører er så fru Tina Petersen.

Kl. 14:31

(Ordfører)

**Tina Petersen (DF):**

Der er egentlig blevet sagt meget om det, vi skulle behandle her på dagsordenen i dag, nemlig om delmålet for FN's målsætning til 2015.

Som så mange andre ordførere for mig har givet udtryk for, må endemålet for al ulandsbistand være at få den afviklet: at nå dertil, hvor et land via bistand kan blive i stand til at klare sig selv, enten ved at der skabes stabilitet, ved at landet udvikler sig, eller bare ved at skabe mulighed for, at man som enkeltperson, som familie eller som samfund kan etablere sig, få et overskud, så man ikke skal leve i en evig fattigdom.

Som ny ordfører på området er det mit første indtryk, at opgaven virker nem at løse. Men jo mere man læser, og jo mere materiale man kommer igennem om ulandene, deriblandt landene i Afrika, desto mere går det op for en, at indsatsen gennem årene nærmest kun har været målrettet enkelte områder, eksempelvis sundhedsområdet. Her har man reduceret spædbarnsdødeligheden, man har bekæmpet aids og hiv og malaria, man har uddannet, man har sørget for gode grundskoler, bedre uddannelser, ligeberettigelse for kvinder, rent vand, bedre sanitet, bedre infrastruktur og hjælp til enkelte iværksættere. Rigtig mange gode tiltag er sket, og endnu flere kunne nævnes.

De ovennævnte ting har helt klart hjulpet Afrika og har gjort, at de er kommet nærmere deres mål. Men kunne løsningen på bl.a. Afrikas fattigdomsproblem også have med helt andre faktorer at gøre? Det kunne være unfair konkurrence, unfair landbrugsstøtte fra EU til de europæiske landmænd og tykke, høje toldmure, som gør det komplet umuligt at eksportere varer fra Afrika. Overordnet set giver vi ikke Afrika en fair chance for selvstændighed og vækst.

Dansk Folkeparti har sagt det før: Vi vil helle end gerne deltage i en drøftelse af, hvorledes man yderligere kan forbedre de afrikanske landes mulighed for at komme til at klare sig selv,

komme fri af bistandsrollen, fri af umyndiggørelsen og fri af offerrollen. Dansk Folkeparti vil meget gerne række en hånd til den tredje verden, og vi ved, at Danmark også fremover skal leve op til FN's krav om yderligere ulandsstøtte.

Vi ønsker dog ikke på nuværende tidspunkt at gå yderligere ind i debatten om ydelsen, da den indgår i finanslovforhandlingerne. Vi ønsker at ændre Afrikas muligheder, men vi ønsker en fair chance for, at den enkelte kan få selvstændighed, og at Afrika får mulighed for vækst.

Kl. 14:34

**Første næstformand (Svend Auken):**

Vi beder ordføreren om at blive stående, for der er flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 14:35

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Nu har meget af diskussionen i dag jo drejet sig om det parlamentariske i forhold til regeringsgrundlaget og ikke mindst Dansk Folkepartis syn på det, så derfor er det jo oplagt at spørge Dansk Folkepartis ordfører, når nu vi har muligheden for det: Indebærer Dansk Folkepartis holdning så, at regeringen ikke kan komme igennem med sin erklærede målsætning i regeringsgrundlaget om at ville øge ulandsbistanden? Er det sådan, fru Tina Petersens indlæg her i dag skal forstås?

Kl. 14:35

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ordføreren.

Kl. 14:35

**Tina Petersen (DF):**

Jeg vil sige til hr. Morten Helveg Petersen, som jeg også synes, jeg tydeligt gav udtryk for i min ordførertale, at vi selvfølgelig ønsker, at man ikke bare overholder FN's krav, men også målsætning. Så det synes jeg egentlig at jeg har svaret på.

Kl. 14:35

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 14:35

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Regeringen taler om at ville øge ulandsbistanden, og fru Tina Petersen taler om at overholde FN's målsætninger, men det er jo ikke det samme. Betyder det, at hvis regeringen kommer og foreslår en øget ulandsbistand i henhold til sit regeringsgrundlag, så stemmer Dansk Folkeparti nej?

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:36

pa også har, nemlig muligheden for at handle frit, muligheden for en fair konkurrence, så de også selv får en mulighed for at højne standarden i deres land.

**Tina Petersen (DF):**

Jeg vil sige det sådan, at vi, som jeg også siger det i min tale, er utrolig villige til at drøfte den fremtid, der skal være for planlægningen af, hvad man kan gøre for Afrika. Nu vil jeg sige, at som ny ordfører er det et enormt stort område at komme ind på, og jeg tror egentlig, at det er meget godt at være ny på området, for så ser man måske tingene lidt med friske øjne. Og det synes jeg måske området har trængt til.

Når jeg siger sådan, mener jeg, at der er nogle ting, nogle tiltag, nogle projekter, nogle drøftelser, som jeg synes det er utrolig vigtigt at vi får i fremtiden om, hvordan vi kan hjælpe Afrika på en bedre måde, end vi måske gør i dag.

Kl. 14:36

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Så er det hr. Steen Gade.

Kl. 14:36

**Steen Gade (SF):**

Vi kan kun være enige om, at vi faktisk skal gøre alt for at forbedre vores bistand. Det er jo også derfor, at det eneste sted, der faktisk tales om det i de forslag til vedtagelse, som lægger op til, at der skal være mere omfattende drøftelser om forbedringer af bistanden, faktisk er i det forslag til vedtagelse, som jeg fremsatte. Men mit spørgsmål til fru Tina Petersen er om det med at overholde FN's krav og målsætninger. De er jo til verdens rigeste lande på 0,7 pct. Det er sådan set lavere end de 0,8 pct., vi har i dag, og det er jo også det, jeg har læst mig til i Dansk Folkepartis programmer. Det, jeg vil spørge om, er: Er det Dansk Folkepartis politik, at ulandsbistanden fra Danmark faktisk skal sættes ned til 0,7 pct., og hvor meget vægt lægger Dansk Folkeparti på det synspunkt?

Kl. 14:37

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:37

**Tina Petersen (DF):**

Jeg vil til hr. Steen Gade sige, at det er korrekt, at der i vores partiprogram står de 0,7 pct. Jeg kan sige det, som jeg også gjorde i min ordførertale, at vi ser muligheder på en anden måde end bare ved at blive ved med at øge bistanden. Vi mener helt klart, at formålet må være, at man går ind og kigger på Afrika på en anden måde og giver dem de samme muligheder, som resten af Euro-

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Kl. 14:38

**Steen Gade (SF):**

Tak for bekræftelsen af, at Dansk Folkepartis politik faktisk er at sætte ulandsbistanden ned. Jo mere absurd bliver alliancen jo sådan set mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti i dag. Det skal jeg ikke bede fru Tina Petersen om at kommentere, men jeg skal måske alligevel bede om sådan lidt stemmeforklaring. Hvad mener fru Tina Petersen med den sætning, at sige »Folketinget konstaterer yderligere, at det er regeringens hensigt at øge den danske ulandsbistand over en årrække«? På en eller anden måde er fru Tina Petersen jo medforslagsstiller til den sætning, samtidig med at Dansk Folkeparti faktisk ønsker, at bistanden skal ned. Det kunne være sjovt at få en slags stemmeforklaring på det der lidt mærkelige udtryk.

Kl. 14:39

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:39

**Tina Petersen (DF):**

Nu står det jo hvert parti frit for, hvordan det vil fortolke en sætning, og da regeringen jo selv har ønsket at få tilføjet sætningen med det ordvalg og i den formulering, den nu ønsker, så synes vi, at regeringen må stå frit i den henseende. Vi kunne jo kun tilslutte os vedtagelsen, som den står, og de punkter deri, som er relevante. Jeg synes jo, det er et godt forslag til vedtagelse, der ligger. At regeringen så ønsker at få en ekstra pind på, altså en ekstra sætning, hvori der står, hvad regeringen yderligere ønsker, synes jeg er helt fair. Det synes jeg er helt rimeligt, og jeg synes, det er synd, at man ikke kan tilslutte sig det.

Kl. 14:40

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Så går vi videre. Det er hr. Frank Aaen med en kort bemærkning.

Kl. 14:40

**Frank Aaen (EL):**

Nu var ordføreren inde på, at vi skal sikre landenes udvikling på en måde, så de ikke behøver at få bistand, og det er en målsætning, jeg helt kan skrive under på. Desværre er det jo sådan, at EU lige har påtvunget nogle af de fattigste lande i

verden nogle handelsaftaler, der gør, at for at få lov til at sælge nogle varer til os, f.eks. kakao, skal de åbne deres egne markeder, sådan at vores stærke industri kan komme ned og udkonkurrere den lokale industri og dermed skade den økonomiske udvikling i de pågældende lande. Er den form for dårlig udviklingspolitik, negativ udviklingspolitik, dårlige aftaler noget, som Dansk Folkeparti vil være med til at tvinge regeringen til at få lavet om?

Kl. 14:40

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:40

**Tina Petersen (DF):**

Jeg kan sige til hr. Frank Aaen, at der helt klart er mange ting, som gør, at der mangler en udvikling lige netop på det område, som hr. Frank Aaen nævner her. Hvis vi skal tage Afrika, så har Afrika mange interne hindringer i regionerne, told og beskatninger, som også forhindrer dem i deres udvikling, og man kan sige, at EU jo også har været med til at bremse udviklingen for Afrika. Omvendt bryder EU jo mange af de her handlefriheder, der burde være til stede. Nu er Dansk Folkeparti jo heller ikke store tilhænger af EU.

Kl. 14:41

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Hr. Frank Aaen. Kort bemærkning.

Kl. 14:41

**Frank Aaen (EL):**

Når jeg spørger, så er det, fordi jeg har en meget klar fornemmelse af, at der i Folketinget vil være et flertal uden om regeringen for at presse regeringen til at gøre en indsats for, at tvinge regeringen til en anden kurs i EU end til de helt urimelige handelsaftaler, der er blevet påtvinget nogle af verdens fattigste lande, og som man muligvis også vil påtvinge lande i andre dele af verden, f.eks. i Asien, og der synes jeg, det er meget vigtigt, hvis vi kan få et klart tilsagn fra Dansk Folkeparti om, at man er med på en handelspolitik, som sørger for, at udviklingslandene kan udvikle sig og ikke skal trynes af vores store industrier og landbrugsvirksomheder.

Kl. 14:42

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:42

**Tina Petersen (DF):**

Nu er det sådan, at Dansk Folkeparti altid er åben for drøftelser, og jeg synes da, at vi skulle kigge på, hvad det er, hr. Frank Aaen specificeret

på et stykke papir gerne vil lægge frem. Så det kan jeg kun være åben for.

Kl. 14:42

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg vil starte med at sige velkommen til fru Tina Petersen til den her type debat.

Så vil jeg spørge fru Tina Petersen og Dansk Folkeparti: Når man stemmer for det forslag til vedtagelse, som partiet har været med til at fremsætte, betyder det så også, at man stemmer for, at Danmark skal give en øget ulandsbistand, altså at Dansk Folkeparti aktivt lægger stemmer til, at Danmark skal give en øget ulandsbistand?

Kl. 14:43

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:43

**Tina Petersen (DF):**

Til hr. Jeppe Kofod vil jeg sige, at sådan som forslaget til vedtagelse er formuleret, nej, så hæfter vi ikke for en øget ulandsbistand, og det gør vi ikke af flere grunde. Nu var fru Pia Kjærsgaard her lige før, og hun gav et meget godt eksempel lige nøjagtig til hr. Jeppe Kofod om den ene procent, som Socialdemokratiet ønsker at yde i ulandsbistand.

Det ser vi lidt som et problem, for vi har i Dansk Folkeparti meget svært ved at finde 3,9 mia. kr. mere på budgettet. Vi har endnu ikke fået en konkret beskrivelse fra hr. Jeppe Kofod af, hvor han vil finde dem henne, men 1 pct. lyder af rigtig meget – og er rigtig meget.

Kl. 14:43

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg takker for det bekræftende svar, at Dansk Folkeparti ikke opfatter, at det, når man stemmer for det her forslag til vedtagelse, er lig med, at man stemmer for øget dansk ulandsbistand. Det synes jeg er tankevækkende set i lyset af regeringsordførernes kommentarer til debatten.

Så vil jeg gerne spørge fru Tina Petersen, om fru Tina Petersen er enig i, at den fattigdomsorienterede ulandsbistand f.eks. kan være med til at forhindre nye fattigdomskatastrofer i Afrika og f.eks. nye fattigdomsflygtninge, som også vil kunne oversvømme Europa, altså at ulandsbistanden i virkeligheden også et eller andet sted



er en forsikring for os selv imod, at vi på den ene side ser menneskelige tragedier, men på den anden side også flygtningestrømme og fattige mennesker komme til Europa og Danmark.

Kl. 14:44

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 14:44

**Tina Petersen (DF):**

Nu vil jeg gerne tilbage til det forrige spørgsmål. Man siger, at man kan tolke mit svar som værende det samme, som at der ikke er en stigning i udviklingsbistanden. Nu er det jo sådan, at forslaget til vedtagelse kan tolkes på to måder. Det er helt og holdent regeringens eget, sidste forslag, der er nævnt i vedtagelsen. Altså: Regeringen ønsker det her. Kan man skaffe flertallet, så er det der; er flertallet der ikke, så er det der ikke.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige: Bistands-hjælp kan være mange ting, og lande, der modtager, kan blive udsat for utrolig mange katastrofer, hvor ting kan ændre sig fra minut til minut. Der kan ske naturkatastrofer; der kan ske umådelig mange ting. Vi har set det igennem de sidste 5-10 år, hvor naturen spiller en stor rolle og faktisk kan ruinere et helt land fra det ene sekund til det andet.

Så udviklingsbistanden er selvfølgelig afgørende, men når man kigger på, at Danmark er nr. 5 på listen, og at vi trods alt giver 14 mia. kr., så synes jeg, vi yder en kæmpe bistand, og de penge rækker enormt langt, når man kigger på de tiltag, der er sket igennem de sidste 30 år.

Kl. 14:46

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:46

**Kirsten Brosbøl (S):**

Nu siger Dansk Folkepartis ordfører jo, at det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har fremsat, kan fortolkes på to måder, og der må vi jo altså så sige, at fru Tina Petersens fortolkning er noget anderledes end den, vi hørte fra hr. Karsten Lauritzen tidligere, for han gav udtryk for, at forslaget til vedtagelse bestemt var blevet lavet, med henblik på at udviklingsbistanden skulle øges. Nu hører vi altså, at Dansk Folkeparti har en fuldstændig anderledes fortolkning af det forslag til vedtagelse, og at de siger, at det bare er regeringens lille punkt, der blevet tilføjet.

Altså, jeg må sige, at jeg synes, at det er meget mærkværdigt, at man laver et fælles forslag til vedtagelse og så har to fuldstændig forskellige fortolkninger af, hvad der står i det. Så må det jo være op til os andre og til folk, der sidder rundt omkring i stuerne, at fortolke, hvorvidt det så er en konstellation, der i sidste ende vil føre til en øget udviklingsbistand, eller om man i stedet for skulle satse på et andet flertal i Folketinget, hvis man vil den vej.

Kl. 14:46

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

**Tina Petersen (DF):**

Jeg vil sige til fru Kirsten Brosbøl, at hun måske skulle åbne ørerne lidt og høre lidt efter, hvad der bliver sagt oppe fra talerstolen. Når jeg siger, at det kan fortolkes på to måder, så betyder det, at regeringen udtrykkeligt skriver, at den ønsker ulandsbistanden øget – dermed ikke sagt, at f.eks. et andet parti i Folketinget ønsker det øget. Der må udgangspunktet være, at det må være flertallet, der afgør, om der skal ske en forøgelse.

Kl. 14:47

**Første næstformand (Svend Auken):**

Fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

**Kirsten Brosbøl (S):**

Så synes jeg bare, at det er vigtigt, at det står fuldstændig klart for dem, der sidder og lytter til den her debat, hvad Dansk Folkepartis helt klare holdning er, og fru Tina Petersen står jo på talerstolen for at gøre rede for, hvad Dansk Folkeparti mener om udviklingsbistanden. Og der synes jeg sådan, det flagrer lidt. Men når man så læser fru Tina Petersens udtalelser i Politiken i dag, så kan der i hvert fald ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti – jeg tror, det står fuldstændig ordret – vil en helt anden vej end at øge udviklingsbistanden.

Så Dansk Folkepartis bidrag til debatten her i dag er, at vi for at opnå 2015-målene skal skære ned i den danske udviklingsbistand og i stedet for lade det være op til alle de andre lande at gøre, hvad de så synes er nødvendigt. Det synes jeg er et meget, meget fattigt bidrag til den her diskussion. Vi ved jo også, at Dansk Folkeparti har brugt udviklingsbistand til at finansiere en række forslag i sit finanslovudspil, som kom i efteråret. F.eks. er der på SU-området blevet taget fra udviklingsbistanden, og det er altså den prioritering, som Dansk Folkeparti står for, at man vil bruge flere af udviklingsbistandspenge på

nogle helt andre ting, og at man på ingen måde vil lægge stemmer til, at der skal ske en forøgelse af udviklingsbistanden.

Kl. 14:48

**Første næstformand** (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:48

**Tina Petersen** (DF):

Jeg vil sige, at det, fru Kirsten Brosbøl snakker om, for mig virker fuldstændig forvirrende. For det første har Dansk Folkeparti givet udtrykkeligt udtryk for, at vi selvfølgelig ønsker, at der skal ske nogle ting for Afrika, og at vi synes, at de ting, der er sket, har været målrettede og effektive. Men vi mener, at hvis der skal større vækst til Afrika, så skal tingene ske – eller jeg må hellere sige, at de skal ændres, for så er jeg sikker på, at ordføreren forstår det – for lige netop at opnå den store effekt for Afrika.

Så vil jeg sige, at når du blander PSO og de forskellige ting sammen, så kunne det være, at du skulle holde rede i, hvor de hører til, for PSO hører ikke til hos det andet. Det lyder ret rodet, når du fremlægger dine ting, må jeg sige. Sådan lød det for mig.

Kl. 14:49

**Første næstformand** (Svend Auken):

Jeg vil lige minde ordføreren, som jo ikke er nyvalgt medlem, om, at vi i Folketinget har den tradition, at vi taler til hinanden i tredje person. Så når vi taler til fru Kirsten Brosbøl, siger vi: »I anledning af at fru Kirsten Brosbøl ... osv.« Men meningen var jo klar nok, og vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Den næste ordfører i dag er hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:50

(Ordfører)

**Lars Barfoed** (KF):

2015-målene er vigtige, og derfor er det også godt, at vi har en debat her i Folketingssalen i dag netop om 2015-målene, om status for dem og om, hvordan vi arbejder hen imod at opnå de målsætninger, der er sat i FN på de her felter.

Det er vigtigt, først og fremmest fordi det især for jordens fattigste mennesker i sig selv er vigtigt, at vi gør noget aktivt og rigtigt og effektivt for at bekæmpe fattigdom og nå alle de andre gode mål, der er.

Problemet er så bare, at vi jo ikke når målene. Ja, nogle steder gør vi måske, det ser det ud til. Der er fremskridt på en række områder, især i nogle dele af verden, men ser vi på Afrika, står det klart, at vi næppe når 2015-målene og slet ikke i de fattigste dele af Afrika. Og det er jo

selvfølgelig også derfor, der skal gøres en særlig indsats netop der.

Men selv om vi ikke når målene alle steder, er målene vigtige, alene fordi de lægger pres på os alle sammen. Det er altid godt at have nogle målepunkter – det er stærkt beklageligt, at vi ikke når dem, men det er dog bedre, at de står der som et synligt signal til os alle sammen om, at vi skal gøre det endnu bedre, end vi gør i øjeblikket.

Der har været meget diskussion i dag om selve det at øge bistanden, og jeg forstår, der er et forslag til vedtagelse om, at vi skal øge bistanden til 1 pct. Vi giver nu 0,8 pct., og der vil jeg gerne sige, at der jo ikke er nogen tal, der er helige i den her forbindelse. Om vi giver 0,8 pct., 0,9 pct., 1,0 pct. eller 1,1 pct., ændrer jo ikke afgørende på, om man globalt når 2015-målene. Det er ikke det mest afgørende.

Det Konservative Folkeparti er klart tilhænger af, at vi øger udviklingsbistanden i de kommende år. Det står også i regeringsgrundlaget, og det er vi glade for.

Jeg synes også, det er godt at konstatere, at de politiske ungdomsorganisationer – i hvert fald seks af dem – har interesseret sig ganske meget for netop 2015-målene, og det vil jeg gerne kvittere for i dag at man har gjort. Seks ungdomsorganisationer med vidt forskellige politiske anskuelser har vist sig langt bedre til at forhandle sig frem til en fælles udviklingspolitik, end vi partier her i Folketinget har været – måske fordi vi er lidt mere optagede af at drille hinanden end af at forhandle om, hvad det reelt er, vi gerne vil.

Når det gælder det med den ene procent, skriver de politiske ungdomsorganisationer jo ganske rigtigt, at Danmark på sigt skal øge bistanden til 1 pct., og det kan være udmærket, hvis man har pengene til det. Men så skriver de jo også – og det synes jeg er vigtigt at holde fast i – at bistandsforøgelsen skal ske, under forudsætning af at den er effektiv. Og der vil jeg bare sige, at det jo er lige så vigtigt, at den er effektiv.

I Det Konservative Folkeparti – nu kan jeg se, at jeg næsten ikke har mere taleid – lægger vi ud over effektivitet og kvalitet, som er afgørende, vægt på at drive mere forskning i udviklingspolitikken.

Vi har så sent som her i weekenden set nogle sætte spørgsmålstegn ved, om den danske bistand er tilstrækkelig effektiv og god. Alle internationale undersøgelser viser, at vi er blandt de bedste i verden til at lave udviklingsbistand,

men vi skal hele tiden prøve at gøre det bedre. Derfor ønsker vi Konservative endnu mere forskning i udviklingsbistanden, og vi ønsker også mere oplysning til folk om, hvad det rent faktisk er, vi gør, og om, hvor det går godt, og hvor det går skidt.

Så vil vi fra konservativ side prioritere, som det også fremgår af forslaget til vedtagelse, de fattigste i Afrika. Vi vil gerne inddrage ngo'erne mere i udviklingsarbejdet. Jeg synes også, vi skal se på, om ngo'erne ikke skal have flere penge til det ganske glimrende arbejde, de gør. Jeg synes, der er grund til at rose hele vores ngo-miljø for den store indsats, som de gør for at styrke dansk udviklingsbistand. Det kan vi jo også se på i forbindelse med den nye civilsamarbejdsstrategi.

Vi skal satse på at udvikle den private sektor, for i sidste ende er det jo afgørende for, om man i udviklingslandene er i stand til selv at løfte den økonomiske vækst, at der bliver investeret i udviklingslandene, og at mennesker i udviklingslandene selv med succes kan starte en virksomhed og drive den. Det er jo det, der bl.a. skaber vækst, og derfor skal vi satse på den private sektor.

Vi skal også satse på god regeringsførelse, dvs. fremme demokrati og menneskerettigheder og retssikkerhed. For det er afgørende for, om der kan blive investeret i de her lande, at der er demokrati, menneskerettigheder og retssikkerhed – ikke mindst for de virksomheder, som investerer i de lande, så de kan få deres kontrakter gennemført. Det er helt afgørende for økonomisk vækst i udviklingslandene.

Der er et godt eksempel på, at vi i Tanzania har bidraget til at skabe en erhvervsdomstol, der kan sikre, at man får håndhævet virksomhedernes rettigheder. Det er afgørende for investeringer, og investeringer er afgørende for, at vi kan løfte de fattigste lande ud af deres fattigdom.

Til sidst vil jeg godt sige, at vi fra konservativ side også satser meget på fri og retfærdig handel. For vi skal ikke glemme, at ét er udviklingsbistanden, men det er helt afgørende for de fattigste lande, at de kan deltage på frie og lige og vel at mærke retfærdige vilkår i den internationale handel. Det er også det, der skaber vækst for disse lande.

Kl. 14:56

**Første næstformand (Svend Auken):**

Tak til ordføreren.

Vi beder ordføreren om at blive stående. Der er foreløbig fem, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:56

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Jeg er helt enig, når ordføreren siger, at vi bruger meget tid på at drille hinanden. Jeg ser gerne, at vi lægger det til side og taler mere straight, for det er faktisk det, vi har brug for at gøre i den her debat.

Jeg har noteret mig, at Det Konservative Folkeparti i sit udviklingsprogram taler for, at dansk bistand skal øges til 1 pct., at I ønsker, at dansk bistand skal være mere effektiv, og at I er interesserede i, at danske ngo'er skal bruges mere aktivt. Alle tre synspunkter er jeg ikke i tvivl om at SF godt kan dele med Det Konservative Folkeparti. Jeg ville ønske, at vi i dag kunne stå med et forslag til vedtagelse, som SF og Det Konservative Folkeparti kunne være enige om, for der er mange lighedspunkter mellem nogle af disse ting. Derfor undrer det mig, at I vælger at lave et forslag til vedtagelse, der er så uambitiøst, som I har lagt op til.

Det handler jo i virkeligheden om, at vi skal sætte en ny dagsorden, og at vi skal sætte fodaftryk på den globale bistand, og hvis I ønsker det, handler det vel om at få involveret flest mulige mennesker i det her projekt i Danmark og derfor også flest mulige partier.

Kl. 14:57

**Første næstformand (Svend Auken):**

Der er lige en enkelt ting: Jeg vil minde om, at her i Folketinget taler vi altså i tredje person og bruger ikke »du« eller »I«, men »Det Konservative Folkeparti« og »hr. Barfoed«.

Ordføreren.

Kl. 14:57

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg vil da gerne kvittere for det, fru Pia Olsen Dyhr siger. Jeg tror også, at Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti på en lang række områder har fælles opfattelse af, hvad vi skal gøre på det her område. Jeg synes faktisk, det er et meget ambitiøst forslag til vedtagelse, der er lagt op til. Vi taler om øget bistand fra de donorlande, der endnu ikke opfylder en FN's målsætning. Det skal vi gøre noget ved. Det er jo nok det mest ambitiøse overhovedet.

Et er, hvor meget vi løfter vores udviklingsbistand, men det helt afgørende er jo, at resten af verdens rige lande gør det samme som os. Hvis de alle sammen gjorde det, ville det løfte udvik-

lingsbistanden til den tredje verden massivt, og derfor er det jo fantastisk ambitiøst.

Vi siger, at vi skal sætte fokus på Afrika, hvor fattigdommen er størst; vi vil gøre mere omkring klima og miljø; vi vil særlig sætte fokus påigestilling; og vi vil samarbejde med de lande, der som Danmark ønsker en forstærket indsats. Og så konstaterer Folketinget, at det er regeringens hensigt at øge den danske ulandsbistand over en årrække. Det er da egentlig ganske ambitiøst.

Kl. 14:58

**Første næstformand (Svend Auken):**

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:58

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Nu skal jeg lige huske det der formelle.

Hr. Lars Barfoed gør meget ud af, at vi skal få resten af verden til at forstå, hvor ambitiøse vi er på bistandsområdet, og så må jeg undre mig over, at den danske regering under forhandlingerne i Monterey kunne være dem, der var mindst ambitiøse, for under et topmøde, hvor resten af verden forpligtede sig til at øge bistanden, valgte den danske regering på samme tid at skære ned i dansk bistand. Det mener jeg ikke er et globalt signal, der handler om, at nu skal vi løfte alle sammen. Samtidig med at verden gjorde det, gik Danmark den anden vej.

Nu vil vi med vores forslag til vedtagelse gerne sætte en anden dagsorden, og derfor kan det undre mig, at hr. Lars Barfoed vælger at køre en anden kurs i stedet for at sige: Vi vil noget ambitiøst; vi vil gerne vise, at vi vil øge dansk bistand; vi vil det reelt og ikke kun på papiret, og derfor slipper vi Dansk Folkeparti og griber fat i hele oppositionen. Det ville jeg have ønsket hr. Lars Barfoed og Det Konservative Folkeparti havde gjort, for så havde man vist ambitioner på verdens vegne.

Kl. 14:59

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det ordføreren.

Kl. 14:59

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg kan da i hvert fald starte med at konstatere, at jeg havde ret i, at vi er mere optaget af at drille hinanden end at diskutere, hvordan udviklingsbistanden skal gennemføres og prioriteres. Men jeg synes, at fru Pia Olsen Dyhr skal huske, at Danmark er et af de lande i verden, der yder mest overhovedet i udviklingsbistand, og vi er samtidig – tror jeg – nr. 2, viser internationale sammenligninger, når det gælder om, hvem der

er bedst til at yde udviklingsbistand. Og begge dele er sådan set lige vigtige. Det er vigtigt, at man yder meget, men det er også vigtigt, at den måde, man yder det på, er effektiv og præget af kvalitet, så derfor er det faktisk sådan, at vi er rollemodeller for stort set resten af verden, når det gælder om at yde udviklingsbistand. Det synes jeg da vi i fællesskab skulle glæde os over.

Kl. 15:00

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

**Frank Aaen (EL):**

Det glæder mig at høre hr. Lars Barfoed nævne retfærdig handel som en meget vigtig faktor i udviklingen af verdens fattigste lande. Hvordan har hr. Lars Barfoed det så med, at den danske regering via EU har været med til at påtvinge nogle af de fattige lande så urimelige handelsaftaler, at det vil føre til katastrofer for de pågældende landes industrier og landbrug? EU har tvunget dem til at åbne deres markeder for stærk europæisk industri og stærkt europæisk landbrug f.eks. ved at sige til Ghana: Hvis ikke I åbner jeres markeder for det, vi vil have, sætter vi en stopper for jeres kakaeksport til EU. Det ville have ruineret Ghana fuldstændigt, så derfor skrev de under. De var meget imod at gøre det, men vi tvang dem til det – eller det gjorde regeringen og EU.

Hvordan har ordføreren det med den form for politik?

Kl. 15:01

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ordføreren.

Kl. 15:01

**Lars Barfoed (KF):**

Nu står Enhedslisten jo fuldstændig alene med det synspunkt her i Folketingssalen. Altså, det er jo sådan, at da vi diskuterede hele det forhandlingsoplæg for nogle måneder siden, kunne resten af Folketinget jo enes om de principper, der skulle gælde for Danmarks og EU's handelspolitik. Og i Det Konservative Folkeparti lægger vi meget vægt på, at vi i en periode – og i en lang periode – kan have asymmetriske handelsaftaler med ikke mindst de fattigste lande, altså således at vi åbner mere op for dem, end de skal åbne op for os. Det er jo helt afgørende, at vi ikke påtvinger dem en udvikling, der ruinerer dem, at vi ikke påtvinger dem at åbne deres markeder i et højere tempo, end de er parat til, men at de skal

have adgang til vores markeder på en række områder. Det er jo helt afgørende.

Tilbage vil der jo altid stå en forhandling, og nogle lande ville gerne have haft det anderledes osv. Ghana bliver nævnt, og Ghana kan jo ikke få sin vilje hundrede procent, det er der ingen lande der kan. Men vi er fra konservativ side meget optaget af, at handelsvilkårene for de fattigste lande, sådan som EU lægger op til det, skal tage hensyn til det udviklingsniveau, de pågældende landes økonomier er på.

Kl. 15:03

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

**Frank Aaen (EL):**

Hr. Lars Barfoed har ret i, at Enhedslisten stod alene for nøjagtig 1 år siden, da vi advarede imod det, der nu er sket. Men argumentationen var jo ikke, at man var uenig i vores synspunkter. Argumentationen fra flertallets side, inklusive SF, Socialdemokratiet og hele vejen rundt, var, at Enhedslisten var for negativ og så spøgelseser, hvor der ikke var nogen spøgelseser. Det var jo det, der var argumentationen for, at man stemte imod vores udtalelse.

Nu er det jo gået akkurat, som vi sagde, og jeg tror, at alle bistandsorganisationer, at alle internationale organisationer, der har arbejdet med det her, og at man langt ind i regeringen har den opfattelse, at det er gået katastrofalt, at EU er gået alt for langt med at påtvinge de fattige lande åbninger af deres markeder, som vil være til stor skade for den økonomiske udvikling i de lande.

Jeg spørger derfor bare hr. Lars Barfoed: Havde det ikke været klogt at lytte til Enhedslisten? Og ville det ikke være korrekt nu at prøve at få lavet de aftaler om, for de er ødelæggende?

Kl. 15:04

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det hr. Barfoed.

Kl. 15:04

**Lars Barfoed (KF):**

Nej, de principper, som lå til grund for den vedtagelse, vi gennemførte ved den lejlighed – et stort flertal, altså alle bortset fra Enhedslisten – er jo netop principper, som drejer sig om at skabe fri handel, men gøre det på en retfærdig måde og i et tempo, så de fattigste lande kan følge med. Det var det, der var grundlaget for vores vedtagelse, og det er det, der er grundlaget for Det Konservative Folkepartis politik på det her område.

Kl. 15:04

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

**Steen Gade (SF):**

Nu er jeg jo egentlig ikke i tvivl om, at hvis hr. Lars Barfoed og jeg sad alene sammen, kunne vi faktisk strikke en dagsorden sammen, som virkelig var god og rigtig. Derfor synes jeg faktisk, at det på en måde er hr. Lars Barfoed, der driller og får den her debat til at handle om noget andet ved at fremsætte et forslag sammen med Dansk Folkeparti, som mener noget helt andet en det, hr. Lars Barfoed mener, og som dybest set er det eneste parti i det her Folketing, der er direkte imod, at vi skal gøre mere for at nå de her 2015-mål, herunder mål 8, som handler om øget bistand. Det er jo derfor, vi kommer til at diskutere det her.

Så jeg vil spørge hr. Lars Barfoed, om han ikke mener, at det kan være et problem for Danmarks troværdighed, hvis vi ikke for alvor får øget bistand. For det, vi trods alt er kendt for, er to ting. Det er, at vi er blandt de fem første i verden, men det er jo også, at vi er det land blandt de rige lande, der har skåret allermest ned, altså de der ca. 3 mia. kr., vi har skåret ned om året siden den her regering kom til.

Kl. 15:05

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ordføreren.

Kl. 15:05

**Lars Barfoed (KF):**

Med hensyn til at drille skal jeg bare sige, at jeg i hvert fald ikke drillede nogen i mit oplæg, for jeg nævnte faktisk, hvordan Det Konservative Folkeparti på en række områder ønsker at prioritere udviklingsbistanden. Og selve forslaget til vedtagelse synes jeg egentlig ikke lægger op til at drille nogen, for det er jo en række principper, som jeg egentlig vil tro at også hr. Steen Gade er enig i. Der kan så være nogle ting, som hr. Steen Gade *også* gerne ville have skrevet ind i forslaget. Jeg kunne såmænd også nævne nogle ting, som jeg gerne ville have skrevet ind i det her forslag til vedtagelse, for vi kan jo alle sammen have nogle yderligere synspunkter. Men jeg synes egentlig, at den vedtagelse, der her er lagt op til, er et udtryk for det, der egentlig kunne være konsensus om, og derfor kan jeg ikke se, at det har noget at gøre med at drille.

Jeg synes, det er godt, at vi er nummer fem i verden. Det ville også være godt, hvis vi var nummer tre, to eller et. Det ville såmænd også

stadig væk være flot, hvis vi var nummer seks. Altså, det er jo ikke det, der er så afgørende, og man skal huske, at den danske udviklingsbistand stiger i kroner år for år, fordi vi fastholder 0,8 pct. af BNI.

Kl. 15:07

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

**Steen Gade (SF):**

Jeg synes ikke rigtig, hr. Lars Barfoed forholder sig til det, at Danmark er det rige land, der har skåret allermest ned på bistanden. Det er jo den situation, vi har.

Hr. Lars Barfoed har så kæmpet for – det skal jeg gerne kvittere for – at regeringssiden nu siger, at den vil give øget bistand. Men det, jeg synes er det politiske drilleri i dag – og det er selvfølgelig også der, irritationen er hos os – er, at man insisterer på at formulere sig på en måde, så man kan have Dansk Folkeparti med i forslaget til vedtagelse, ved at skrive noget, som er som at række tungen ud ad vinduet eller på en måde er som at sige: Kan I læse dansk, venner? Det er dér, hvor der står: »Folketinget konstaterer yderligere ...«. Der er jo ingen forpligtelse til, at der skal være yderligere bistand; der er jo ingen forpligtelse, nothing i det her forslag om det, som hr. Lars Barfoed siger. Der står, at man kan læse, hvad der står i regeringens grundlag, og det er jo også det, Dansk Folkeparti har redegjort for her.

Det er det, jeg vil kalde om ikke drilleri så den her debats kæmpe dilemma, og dermed har jeg ikke sagt noget om, hvad jeg tror hr. Lars Barfoed egentlig mener, for jeg tror, vi ville være meget mere enige, hvis vi virkelig talte frit her i salen i dag, men det er jo det, hr. Lars Barfoed ikke gør.

Kl. 15:08

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Så er det ordføreren.

Kl. 15:08

**Lars Barfoed (KF):**

Forslaget til vedtagelse konstaterer jo det, som er regeringens politik: at vi skal øge den danske ulandsbistand over en årrække. Det er det, forslaget til vedtagelse konstaterer, og det er regeringens og Det Konservative Folkepartis politik, at vi skal øge udviklingsbistanden. Sådan er det.

Om det så kan lade sig gøre, kommer jo an på de finanslovforhandlinger, der skal være nu og i de kommende år, altså om vi kan finde et flertal i Folketinget for at øge udviklingsbistanden som

et led i den samlede finanslov. Det er jo svært at tage stilling til det her og nu, vi kan jo ikke foregribe begivenhedernes gang, men det er da det, Det Konservative Folkeparti vil arbejde for.

Kl. 15:09

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

**Jeppe Kofod (S):**

Tak for en ordførertale, som på mange måder var fin og god, synes jeg. Både hvad angår fri og fair handel og støtte til ngo'erne, tror jeg sagtens, vi kunne finde hinanden. Og hånden på hjertet, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed, synes jeg egentlig, at det er lidt mærkværdigt, at vi i dag har en forespørgsel, der er stillet af samtlige partier minus Dansk Folkeparti, hvorefter vi ser, at regeringen – Venstre og De Konservative – uden nogen forhandling overhovedet vælger at lave et forslag til vedtagelse sammen med Dansk Folkeparti og ikke med de partier, som man har stillet forespørgslen sammen med, altså uden overhovedet at forsøge at forhandle eller tage kontakt til en forhandling.

Det er det, der er problemet. Det er ikke drilleri, det er bare helt almindelig undren, specielt over, at man, når man har skrevet i regeringsgrundlaget, at man vil øge bistanden, så laver en aftale med det parti, som har et erklæret mål om at sænke bistanden. Jeg synes bare ikke, det hænger sammen, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:10

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 15:10

**Lars Barfoed (KF):**

Man kan jo også vælge at glæde sig over, at det er lykkedes at få det parti, som ellers ikke er så begejstret for tanken om at øge udviklingsbistanden, til at erklære sig enig i de målsætninger, som står her. Det er måske et skridt på vejen, når vi taler realpolitik, til, at det kan lykkes i en finanslov også at få et flertal for at øge udviklingsbistanden.

Kl. 15:10

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 15:10

**Jeppe Kofod (S):**

Jo, det kunne vi glæde os over, hvis det var sådan, at det parti var enig i, at stemte man for det her forslag til vedtagelse, stemte man også for en øget dansk ulandsbistand. Men vi har jo hørt flere fra det pågældende parti, Dansk Folkepar-

ti, erklære, at det gør man ikke. Derfor påstår man jo, at man kan stemme for det her forslag til vedtagelse og samtidig være for at sænke dansk udviklingsbistand, så det synes jeg er lidt mærkeligt.

Jeg vil bare endnu en gang spørge hr. Barfoed: Apropos vores diskussion om de her politiske ungdomsorganisationer, der har sat sig sammen og forhandlet et godt oplæg, noget, som jeg kan tilslutte mig, hvorfor har regeringen så ikke ønsket at lave samme forhandling med de partier, som man har været forslagsstiller sammen med? Ville det ikke være meget bedre? Det er det store spørgsmål, og det er ikke drilleri, det er bare et ønske om, at man, hvis man vil le det brede samarbejde og ikke blokpolitikken, så havde brugt en enestående mulighed på et område for at finde hinanden. Man valgte ikke engang et forsøg, man kastede sig i armene på Dansk Folkeparti, og det synes jeg også for Det Konservative Folkeparti må være tankevækkende, for jeg tror – også apropos det oplæg om ulandsbistand, Det Konservative Folkeparti er kommet med i valgkampen – at vi kunne have fået et andet og bedre flertal.

Kl. 15:11

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 15:11

**Lars Barfoed (KF):**

Hr. Jeppe Kofod henviser til regeringens forhandlinger. Nu er det jo sådan, og det er sikkert hr. Jeppe Kofod bekendt, at jeg ikke er medlem af regeringen. Men jeg er ordfører for Det Konservative Folkeparti, og jeg kan sige, at Det Konservative Folkeparti vil arbejde for, at vi får et bredt samarbejde i Folketinget for udvikling af dansk ulandsbistand, og det gælder beløbsstørrelser og prioritering. Vi synes, det vil være rigtigt, at vi får et så bredt flertal i Folketinget bag dansk udviklingspolitik, som det overhovedet er muligt.

Kl. 15:12

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det fru Kirsten Brosbøl, kort bemærkning.

Kl. 15:12

**Kirsten Brosbøl (S):**

Jeg synes, det er meget flot, at hr. Lars Barfoed kan stå og sige sådan, for når det kommer til det konkrete arbejde, hvad er det så, der sker? Der sker det stik modsatte, og det synes jeg at ordførerne også er nødt til at forholde sig til. Når vi kommer til en reel situation, hvor vi skal forhandle en tekst igennem, hvad gør Det Konser-

vative Folkeparti så? Ja, så går man alligevel sammen med sin regeringspartner Venstre og med Dansk Folkeparti i en meget, meget indholdsløs udtalelse. Det er jo det, der er realiteterne, og så kan hr. Lars Barfoed jo stå så flot og slå ud med armene og sige: Vi vil gerne det brede samarbejde. Det jo bare ikke det, der er tilfældet. Det er ikke det, der sker. Det ikke det, der er sket de sidste 7 år. Der har ikke været reelle forhandlinger om at lave en fælles politik på det her område, lave en fælles strategi, lave en offensiv satsning på det her område. Det er ikke det, der er sket under den her regering, og det ser jo heller ikke ud til, at det vil ske her i dag. Så jeg synes, det er sådan lidt tomme ord, den konservative ordfører står og siger.

Kl. 15:13

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 15:13

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg blev ellers lige så glad, for jeg troede, at jeg for en gangs skyld skulle have ros af fru Kirsten Brosbøl, fordi fru Kirsten Brosbøl startede med at sige, at det var flot af mig at sige det, jeg sagde, og så tænkte jeg: Nå, nu står den da på lidt ros fra Socialdemokratiets side, og det ville jo være dejligt. Men jeg forstår, at det mandede ud i noget med, at det var tomme ord, og det er jo lidt ærgerligt.

Jeg forstår stadig væk, at Socialdemokratiet interesserer sig mere for at diskutere forhandlingsprocesser og den slags i forbindelse med vedtagelsen, end man interesserer sig for at diskutere, hvordan vi skal prioritere udviklingsbistanden, og hvad vi gør for, at de fattigste lande kommer til at få en bedre vækst, og hvordan vi opfylder 2015-målsætningerne, for det er jo egentlig mere den substans, vi skulle diskutere her i dag. Det kunne jo være, hvis det var det, som debatten havde drejet sig om i stedet for at lave drillerier om forhandlingsprocesser og sådan noget, at vi ad den vej kunne tale os frem til noget, vi var enige om alle sammen. Det synes jeg egentlig havde været mere perspektivrigt, men Det Konservative Folkeparti er jo sammen med Venstre en del af en regering, som skal have tingene til at fungere og pengene til at passe, og det er jo også det, som er afgørende i sådan nogle sammenhænge.

Kl. 15:14

**Første næstformand (Svend Auken):**

Fru Kirsten Brosbøl, en kort bemærkning.

Kl. 15:14

**Kirsten Brosbøl (S):**

Det sidste må stå soleklart efter i dag, nemlig at det er det, som det i sidste ende kommer ned til. Når hverdagen herinde bare kører sin vante gang, så glemmer man lidt, at man har snakket så meget om det brede samarbejde, man glemmer alle de flotte ord, som man siger på det her område.

Jeg vil godt gribe fat i noget af det andet, som hr. Lars Barfoed sagde i sin ordførertale. Jeg synes, det var meget ærgerligt, at talen blev åbnet med, at hr. Lars Barfoed nærmest fik aflyst 2015-målene. Det lød lidt som om, at vi ikke når dem, og det er ærgerligt, men det er godt, at vi har nogle målsætninger. Det var sådan, hr. Lars Barfoed startede sin tale. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, fordi vi jo så at sige kun er halvvejs. Der er faktisk nogle år tilbage, hvor vi godt fortsat kunne gøre en kæmpe indsats også fra dansk side for at forsøge at nå de her mål. Så jeg vil bare høre hr. Lars Barfoed, om det var rigtigt opfattet. Mener hr. Lars Barfoed, at det er helt umuligt nu, at vi når de her mål, eller er det fortsat regeringens ambition at gøre alt, hvad man overhovedet kan for at sikre, at vi på verdensplan får nået de her mål i år 2015?

Kl. 15:15

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det ordføreren.

Kl. 15:15

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg må sige, at det muligvis er mig, der er for pessimistisk, men jeg tror ikke, at det lykkes at nå 2015-målene i de afrikanske lande. Jeg tror simpelt hen, når vi ser på den udvikling, der har været indtil nu, og de trods alt få år, der er tilbage til 2015, at man er for langt fra at nå målene i en række af de fattige afrikanske lande. Og det er dybt beklageligt. Jeg vil sige, at jeg da ville være glad, hvis det alligevel viste sig, at min profeti ikke var rigtig, når vi kommer til 2015. Jeg synes bestemt, vi skal gøre alt, hvad vi kan for at bidrage til, at vi når 2015-målene, men det er korrekt, at min vurdering er, at det når vi ikke, og så er det bare, jeg siger, at det alligevel har en værdi, at vi har 2015-målene, fordi det dog lægger et pres på, at vi gør alt, hvad vi kan for at nå målene. Det er godt have nogle målepunkter, hvor vi så kan sige, at det var for dårligt, at vi ikke nåede dem, eller at vi ikke når dem, men nu vil gøre endnu mere for at nå målene.

Kl. 15:16

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage en kort bemærkning, for jeg synes, at hr. Barfoeds indlæg som sædvanlig var sobert og fornuftigt og sympatisk. Men jeg synes alligevel, at det kalder på en kommentar, når hr. Barfoed siger, som jeg husker det, at det er en bedrift at få Dansk Folkeparti til at stemme for det forslag til vedtagelse, som ligger fra V, K og Dansk Folkeparti. Det, der er indholdet i det, er, at Folketinget konstaterer, at det er regeringens hensigt – som der står allernederst. Undskyld mig, men det er da ikke nogen særlig stor bedrift at få nogen til at stemme for noget, som angiveligt er den vitterlige sandhed.

Når man så dertil lægger, at Dansk Folkeparti udtrykkeligt har sagt op til debatten i dag og i debatten i dag, at det ikke er Dansk Folkepartis politik at øge ulandsbistanden over en årrække, så kan jeg simpelt hen ikke få det til at hænge sammen med den i øvrigt sympatiske tale, som hr. Lars Barfoed holdt som indledning til den her diskussion.

Kl. 15:17

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det ordføreren.

Kl. 15:17

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg synes, at hr. Morten Helveg Petersen springer lidt let og elegant hen over det meste af forslaget til vedtagelse. Hr. Morten Helveg Petersen går straks til den sidste halvanden linje og hæfter sig ved det, men der står meget andet. Der står bl.a., at vi skal have øget bistanden fra de donorlande, der endnu ikke opfylder 0,7 pct., fordi det er en forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene. Altså, det er jo ganske afgørende. Det er helt afgørende, at alle i hvert fald er oppe på 0,7 pct., for overhovedet at nå målene. Og: Vi skal have øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer, som rammer de fattigste mennesker hårdt, og vi skal sætte særlig fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag for at nå 2015-målene osv.

Der er en række konkrete synspunkter, prioriteringer osv. i forslaget til vedtagelse, som er ganske afgørende, og det synes jeg hr. Morten Helveg Petersen glemmer lidt, når hr. Morten



Helveg Petersen går så direkte til den sidste halvanden linje.

Kl. 15:18

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:18

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Nu bliver jeg virkelig imponeret over det forslag til vedtagelse, som V og K og Dansk Folkeparti har fremsat, at vi her i dag vedtager at forpligte andre lande til at leve op til 0,7-procents-målsætningen, at Folketinget i hr. Lars Barfoeds optik nærmest tiltvinger sig en ekstraterritorial beføjelse her og forpligter andre lande til at betale. Det er fantastisk.

Undskyld mig, men diskussionen i dag består jo bl.a. i at diskutere prioriteringer, herunder hvor højt vi i Danmark selv prioriterer ulandsbistand. Der er det altså helt uomgængeligt, og det har debatten i dag jo vist med al ønskelig tydelighed, at der er en linje, der siger, at man vil en højere ulandsbistand, og så er der en anden linje, der siger 0,7 pct. Det er desværre den sidste linje, som Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre har lagt sig op ad i dag, nemlig Dansk Folkepartis. Det er ærgerligt. Vi kunne have fået et bredt forslag til vedtagelse om en højere ulandsbistand, men den chance er desværre blevet forsømt i dag, og det må da ærgre Det Konservative Folkeparti langt ind i den konservative folkesjæl.

Kl. 15:19

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ordføreren.

Kl. 15:19

**Lars Barfoed (KF):**

Altså, for det første står det fast med det her forslag til vedtagelse, at Det Konservative Folkeparti og Venstre ønsker en højere udviklingsbistand. Det gør vi, det står i regeringens målsætning, vi siger det fra talerstolen, og det kan der ikke være tvivl om.

For det andet forpligter vi naturligvis ikke de andre lande, som hr. Morten Helveg Petersen sådan lidt polemisk siger, men det er jo vigtigt at få det med, for det er jo en kendsgerning, at hvis vi overhovedet skal nå 2015-målsætningerne, skal vi have resten af verden med. Den indsats for at få resten af verden med er helt afgørende. Danmark kan jo ikke alene løfte udviklingen i alle de fattigste lande i verden, sådan at de alle sammen kommer til at opfylde 2015-målsætningerne. Det er helt afgørende at forpligte de an-

dre lande, og der er det da vigtigt, at Dansk Folkeparti også erkender det, for dermed erkender man jo i hvert fald, at de 0,7 pct. er afgørende.

Jeg skal ikke gøre mig til talsmand for Dansk Folkeparti, men det kan så være, at Dansk Folkeparti ønsker et andet niveau end det, vi ønsker, men de 0,7 pct. er vi da i hvert fald enige om som et minimum. Det synes jeg i sig selv er godt at konstatere.

Kl. 15:21

**Første næstformand (Svend Auken):**

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 15:21

(Ordfører)

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Lad mig sige allerførst, at det er godt, at vi får en grundlæggende diskussion om ulandsbistanden. Det er et vigtigt område, og det er godt, at Folketinget diskuterer det her emne, ikke kun af hensyn til ulandsbistanden i sig selv og hensynet til de fattigste på kloden, men også fordi – som debatten i dag jo har afsløret med al ønskelig tydelighed – der er en lang række parlamentariske spørgsmål her, som også er interessante.

Baggrunden for vores debat i dag er i høj grad de politiske ungdomsorganisationers inspirerende arbejde, og den tværpolitiske enighed, som de politiske ungdomsorganisationer har opnået, kunne jo i bedste fald have inspireret Folketinget til noget tilsvarende. Det er desværre ikke resultatet, det er desværre ikke tilfældet, og det synes vi fra Det Radikale Venstres side er ærgerligt.

FN's årtusind-målsætninger er et fantastisk vigtigt grundlag, et vigtigt principielt grundlag for udviklingsbistanden og et vigtigt praktisk grundlag for gennemførelsen af det. 189 regeringsledere skrev i september 2000 under på FN's såkaldte Millennium Declaration, en erklæring, der bandt alle lande til at arbejde for som hovedmål at reducere antallet af mennesker, der lever i absolut fattigdom, til det halve inden 2015.

Derudover er der en stribe andre vigtige målsætninger, eksempelvis at sikre grundskoleuddannelse for alle, at fremme ligestilling og styrke kvinders rettigheder, at reducere børnedødelighed, at forbedre gravide og fødende kvinders sundhed, at bekæmpe hiv/aids, malaria og andre sygdomme, at sikre en miljømæssig bæredygtighed og at skabe et globalt partnerskab for udvikling. Det er alle sammen målsætninger,

som er gode, som er rigtige, som er sympatiske, og som vi skal lægge os i selen for at indfri.

Indholdet af målsætningerne er fantastisk vigtigt, fordi det fokuserer på det enkelte menneske og fokuserer på en bekæmpelse af den helt basale fattigdom, som er et kolossalt globalt problem i dag. Dertil kommer, at årtusindmålsætningerne på det praktiske plan jo også er udtryk for en vigtig form for koordination mellem donorerne. Jeg synes, at det i øvrigt er en diskussion værd, om ikke de prioriteringer, der ligger i årtusindmålsætningerne, måske i højere grad, end tilfældet er i dag, burde være styrende for, hvad det er, vi selv giver bistand til fra dansk side.

Desværre har vi modtaget advarsler fra FN og andre om, at vi ikke når at indfri de her målsætninger med den nuværende kurs, og derfor er diskussionen af den økonomiske prioritering, 1 pct. af bruttonationalindkomsten osv., stadig væk utrolig relevant. Der skal ydes mere i bistand, for at vi kan nå at indfri de her vigtige målsætninger. Derfor var vi i Det Radikale Venstre glade for de formuleringer, der stod i regeringsgrundlaget, om at øge ulandsbistanden.

Desværre må vi konstatere efter debatten i dag, at der ikke er opnået den brede enighed i Folketingssalen i dag, som ellers kunne have betydet, at man kunne have ført den her formulering ud i livet. Kritikken af regeringen er virkelig åbenbar i diskussionen i dag. Man kunne have valgt et bredt forlig på det her område, man kunne have valgt at strække hånden ud til den øvrige del af oppositionen med henblik på at indfri regeringens eget grundlag, og jeg forstår ikke, hvorfor regeringen dog ikke har benyttet sig af den mulighed på det her fantastiske vigtige område.

Det Radikale Venstre arbejder for, at vi kommer tilbage på at yde 1 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand. Dertil kommer, at vi finder, at man bør etablere, hvad vi kalder en global ramme, bl.a. med henblik på at løse nogle af de store klimaproblemer, som også gør sig gældende i ulandene. Jeg vil allerede her annoncere, at vi agter at genfremsætte et beslutningsforslag om etablering af en global ramme, så vi kan få hele diskussionen om den rene bistand så at sige tilbage i Folketingssalen igen. Det er der altså virkelig hårdt brug for.

Jeg skal sige, at vi selvfølgelig stemmer for det forslag til vedtagelse, vi selv har været med til at fremsætte. Vi går imod det, der ligger fra

regeringens og Dansk Folkepartis side, og vi synes, at det er trist, at den her anledning til at diskutere ulandsbistanden i dag ikke blev brugt til at skabe en reel enighed og et reelt bredt samarbejde. Det kunne have været dagen, hvor vi havde set en ny tid for dansk ulandsbistand, og jeg synes, det er ærgerligt, at det ikke blev tilfældet.

Kl. 15:26

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg synes, det er godt, at vi sådan prøver at diskutere os frem til, hvad vi er enige om, og hvad vi er uenige om, når det gælder dansk udviklingspolitik – bortset fra i forbindelse med forslagene til vedtagelse.

Jeg forsøgte før at bede hr. Jeppe Kofod om at kvalificere grunden til, at man stemmer imod vores forslag til vedtagelse, fordi jeg undrede mig over, at man kunne være uenig i det, der står i forslaget til vedtagelse fra VK, DF og fru Pia Christmas-Møller. Så jeg vil gerne spørge hr. Morten Helveg Petersen om, hvad det egentlig er i det forslag til vedtagelse, man er uenig i, siden man vil stemme imod det.

Kl. 15:27

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ordføreren.

Kl. 15:27

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Vi synes, at formuleringen skulle have været væsentlig mere forpligtende. Det her med at konstatere, hvad regeringens politik er på et givet område, synes vi egentlig ikke er særlig interessant som udgangspunkt.

Vi havde gerne set, at det havde været en forpligtende formulering, der hed, at regeringen agtede at sætte ulandsbistanden i vejret. Tænk sig, hvis nu regeringen var kommet med et forslag til vedtagelse i dag, der eksempelvis hed, at man i forbindelse med f.eks. de kommende finanslovforhandlinger agtede at sætte flere midler af til ulandsbistanden, så man nåede op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten.

Det Radikale Venstre finder, at den formulering, der er i forslaget til vedtagelse, er for uforpligtende, og vi havde gerne set, at den var væsentlig mere konkret og håndfast, end tilfældet har vist sig at være.

Kl. 15:27

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

**Lars Barfoed (KF):**

Så konstaterer jeg med glæde, at Det Radikale Venstre sådan set er enig i de synspunkter, der bliver givet udtryk for i forslaget til vedtagelse. Når man stemmer imod, er det alene, fordi man gerne ville have haft endnu mere, altså at vi var mere konkrete med hensyn til den ene procent. Og det er jo, som hr. Morten Helveg Petersen udmærket ved, noget, som forhandles i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og der vil vi fra konservativ side jo gøre, hvad vi kan, for at vi får øget udviklingsmidlerne allerede nu, men især får sikret, at der i de kommende år sker en stigning.

Men jeg er glad for at kunne konstatere, at Det Radikale Venstre er enig i de væsentlige synspunkter, der er i forslaget til vedtagelse. Det synes jeg er et godt udgangspunkt.

Kl. 15:27

geringerne i de rige lande med at komme til lommerne.

Faktum er, at verdens samlede udviklingsbistand kun er svagt stigende, og at man kan tælle de lande, som opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, på en hånd eller to. Sammenlignet med de enorme beløb, som de vestlige lande har brugt på terrorbekæmpelse og krigen i Irak og i Afghanistan de senere år, er det nedslående, at den samme fokus og offervilje ikke har præget kampen mod fattigdom og sygdom, manglende uddannelse osv. i de fattige lande.

Man behøver ikke at være professor i international politik for at forstå, at kilden til meget af den uro, der præger verden omkring os, rekrutteringen til fundamentalistiske organisationer og i sidste ende terror mod vestlige mål findes i de enorme sociale skel, i den udbredte fattigdom og i mørke fremtidsudsigter for en opvoksende ungdom i de fattige lande.

**Første næstformand (Svend Auken):**

Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

Udviklingsbistanden fra os til de fattige lande er derfor både en moralsk og en etisk forpligtelse, samtidig med at det er hjælp til selvhjælp.

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Så meget desto mere ærgerligt er det jo, at vi ikke kunne finde hinanden i dag, og at vi ikke med et bredt flertal og en bred enighed i Folketingssalen i fællesskab kunne have lagt os fast på en målsætning, der hed 1 pct. af bruttonationalindkomsten.

I det omfang vi havde kunnet hjælpe Det Konservative Folkeparti til at komme igennem med sin politik i forhold til partiet Venstre og ikke mindst Dansk Folkeparti, havde vi i Det Radikale Venstre hjertelig gerne rakt en hånd ud til Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:28

Derfor er det også med beklagelse, at vi kan konstatere, at Danmark i de senere år fra at være førende i verden har valgt at lade sig falde tilbage i feltet.

Ny Alliance ønsker, at Danmark skal genoptage føringen. Vi ønsker, at udviklingsbistanden igen skal op på 1 pct. af BNI, og vi ønsker, at budgettet for udviklingsbistand skal renses for alt muligt uvedkommende, såsom gældsrengørelse, bekæmpelse af terror, modtagelse af asylansøgere osv. og igen få et klart fattigdomsfokus.

**Første næstformand (Svend Auken):**

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører, som gerne må bevæge sig herop i retning af talerstolen, er fru Gitte Seeberg.

Kl. 15:29

Vi kvitterer for, at regeringen i regeringsgrundlaget har lagt op til, at der skal være en pulje for at afbøde allerede indtrådte klimaforandringer i den tredje verden. Det er et forslag, som Ny Alliance stillede i sommer. Det er godt at afhjælpe disse problemer i de fattige lande, det er også nødvendigt, men pengene skal ikke tages fra ulandsbistanden, der skal målrettes fattigdomsbekæmpelse.

(Ordfører)

**Gitte Seeberg (NY):**

FN's 2015-mål bliver ikke nået, medmindre verdenssamfundet kommer meget længere frem i skoene og øger bistanden til den tredje verden. Det står meget klart i FN's generalsekretærs rapport fra sidste sommer. Det er meget beklageligt, men også forudsigeligt, for til trods for mange fine vedtagelser i internationale fora, herunder vores egen klub, EU, kniber det gevaldigt for re-

Kl. 15:29

Vi kan ikke fra Danmarks side diktere succes for 2015-målene, men vi kan sikre, at Danmark gør sit ypperste, at vi er det gode eksempel til efterfølgelse, og at vi opfylder den moralske og etiske forpligtelse, som vi som danskere synes vi må tage på vores skuldre.

Der er faktisk en rigtig stor enighed om, hvad vi bør gøre, og hvad vi skal gøre, både i Folketinget og befolkningen. Det fælles udspil fra de

politiske ungdomsorganisationer afspejler den positive holdning til, at vi bør yde mere. Der er kun ringe opbakning i befolkningen til de nedskæringer af ulandshjælpen, som regeringen har gennemført over en årrække.

I forhold til debatten i dag kan vi i virkeligheden også spore en bred enighed blandt både oppositionen og regeringspartierne om, at der skal gøres mere. Der skal ydes en større indsats i de kommende år, og en mere fokuseret indsats. Der er kun ét sted i salen, hvorfra man hører skeptiske toner, men den melodi synes jeg at regeringen bør overhøre og i stedet benytte muligheden, som er til stede, for at skabe en bred politisk tilslutning til Danmarks udviklingspolitik.

Det har man desværre ikke gjort i dag. Selv om der er bred enighed blandt de fleste af os, og selv om at det efter min mening burde have været muligt at opnå et resultat, har V og K valgt side sammen med Dansk Folkeparti i denne sag. Det er, synes jeg, meget skuffende.

Ny Alliance fremsætter følgende:

### Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at 2015-målene for bekæmpelse af verdens fattigdom trods fremskridt ikke vil blive nået med den nuværende udvikling, opfordres regeringen til at arbejde for en styrket international indsats, særlig gennem

- øget bistand fra donorlande, der endnu ikke opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, som er en forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene,
- særligt fokus på Afrika, hvor opfyldelsen af målene især halter bagefter,
- øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer i udviklingslandene, som rammer de fattigste mennesker hårdt,
- særligt fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag til at opnå 2015-målene og
- samarbejde med lande, der som Danmark ønsker en forstærket indsats for, at målene nås, herunder ved en effektiv arbejdsdeling mellem donorerne.

Folketinget ønsker at øge den danske ulandsbistand over en årrække.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Kl. 15:34

**Første næstformand (Svend Auken):**

Vi beder ordføreren om at blive stående.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Idet Folketinget konstaterer, at 2015-målene for bekæmpelse af verdens fattigdom trods fremskridt ikke vil blive nået med den nuværende udvikling, opfordres regeringen til at arbejde for en styrket international indsats, særlig gennem

- øget bistand fra donorlande, der endnu ikke opfylder FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand, som er en forudsætning for, at udviklingslandene kan leve op til deres ansvar for at realisere målene,
- særligt fokus på Afrika, hvor opfyldelsen af målene især halter bagefter,
- øget opmærksomhed omkring klima- og miljøforandringer i udviklingslandene, som rammer de fattigste mennesker hårdt,
- særligt fokus på ligestilling som et væsentligt bidrag til at opnå 2015-målene og
- samarbejde med lande, der som Danmark ønsker en forstærket indsats for, at målene nås, herunder ved en effektiv arbejdsdeling mellem donorerne.

Folketinget ønsker at øge den danske ulandsbistand over en årrække.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

**Steen Gade (SF):**

Jeg vil gerne kvittere for en rigtig god tale fra fru Gitte Seeberg og Ny Alliance. Det giver sig selv, at vi er enige hele vejen i det, som fru Gitte Seeberg siger. Jeg har et spørgsmål og en melding.

Spørgsmålet går på, hvordan fru Gitte Seeberg ser på det forslag til vedtagelse, som SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har fremsat, og, hvis det kom til afstemning, hvordan fru Gitte Seeberg så ville stemme.

Det andet går på det forslag til vedtagelse, som fru Gitte Seeberg har fremsat. Jeg vil på en måde kvittere for det, fordi det jo udstiller regeringens håbløse situation i dag, ved at der faktisk nu står, at bistanden skal øges, og at Folketinget forpligter sig til at gøre det. Det er af en sådan karakter, at jeg i hvert fald synes, at man faktisk skulle stemme for det. Det havde været smukt, om Folketinget kunne have vedtaget det i dag. Det er jo ikke toppen af indsigt og prioritering, men så ville vi da være rykket lidt i dag, i stedet for at vi sådan set vil tage et skridt tilbage

med det forslag, der ligger fra regeringspartierne.

Kl. 15:37

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 15:37

**Gitte Seeberg (NY):**

Når vi har fremsat det her forslag til vedtagelse, som nærmest ligger i forlængelse af regeringens forslag, er det, fordi det for os har været meget vigtigt, at man får skabt en bred, fælles vedtagelse om det her emne.

Jeg er ikke uenig i det, som hr. Steen Gade m.fl. har skrevet i deres forslag til vedtagelse. Alle de punkter, som fremgår af det forslag til vedtagelse, er at genfinde i Ny Alliances program, og vi kan derfor i princippet også godt støtte det forslag. Men jeg ved, at der i det forslag til vedtagelse er ting, som ikke støttes i dag – forhåbentlig kan det være, at de støttes på sigt – af V og K, og da jeg synes, at vi skal forsøge at finde et eller andet fælles fodslag i den her sag, har jeg fremsat vores eget forslag til vedtagelse, fordi jeg mener, at det sådan set burde kunne få tilslutning fra både oppositionen og fra regeringspartierne.

Kl. 15:38

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 15:38

**Steen Gade (SF):**

Jeg vil sige tak for vurderingen af det forslag, som jeg, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har fremsat, hvor vi jo så reelt er enige. Det fremgår jo også af partiernes programmer.

Jeg vil så bare sige, at man jo kunne håbe, at Venstre og Konservative her hen mod slutningen af dagen kunne tænke sig lidt om og overveje, om de faktisk ikke skulle stemme for det her. Efter hvad jeg har hørt hr. Lars Barfoed sige, er det jo sådan set nærmest noget, han selv kunne tænke og forestille sig – og det gælder vel også hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Så jeg vil sige, at det er godt forsøgt, og lad os så se, hvor det ender.

Kl. 15:39

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 15:39

**Gitte Seeberg (NY):**

Det siger jeg mange tak for. Jeg håber selvfølgelig, at Ny Alliances forslag kan få bred tilslutning i Folketinget. Jeg synes ikke, det er nok at konstatere, hvad der står i regeringsgrundlaget,

jeg synes, det er vigtigt, at Folketingets partier også forpligter sig til at arbejde for bl.a. en stigning i ulandsbistanden.

Kl. 15:39

**Første næstformand (Svend Auken):**

Hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Det vil jeg også gerne kvittere for – dels for en god ordførertale, dels for et forslag til vedtagelse, som vi også vil kunne støtte fra Det Radikale Venstres side, hvis det er sådan, at det bliver bragt til afstemning.

Vi har netop i dag kritiseret regeringen for ikke at være tilstrækkelig håndfast og forpligte sig tilstrækkeligt på en stigning i ulandsbistanden. Så jeg vil bare sige til fru Gitte Seeberg, at hvis det her forslag til vedtagelse kan bringes frem til afstemning, kan vi for Det Radikale Venstres vedkommende også stemme for det.

Kl. 15:40

**Første næstformand (Svend Auken):**  
Ordføreren.

Kl. 15:40

**Gitte Seeberg (NY):**

Jamen det vil jeg så takke for. Det håber vi så bliver tilfældet.

Kl. 15:40

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ønsker hr. Morten Helveg Petersen ordet for anden gang? Det gør han ikke. Så er det hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 15:40

**Jeppe Kofod (S):**

Tak for en fremragende ordførertale. Jeg er glad for, at vi er mange partier i Folketinget, der deler ønsket om at få en ambitiøs dansk ulandsbistandspolitik igen, ikke alene hvad angår omfang, men også hvad angår indhold i politikken. Det synes jeg er meget vigtigt.

Jeg må også forstå forslaget til vedtagelse sådan – specielt den sidste sætning – at det, som Ny Alliance gerne vil i lighed med oppositionen, er at øge den danske bistand i niveau, altså ikke kun i kroner og øre, men også i niveau i forhold til BNI; det må man forstå af den her vedtagelse. Og hvis det er tilfældet, kan vi selvfølgelig også fra Socialdemokraternes side stå bag det her.

Det her udstiller jo bare endnu en gang, hvor mærkeligt det er, at Venstre og Konservative, som har været med til at stille den her forespørgsel sammen med os – sammen med alle de andre

partier her – ikke har forhandlet med os og ønsket at lave en bred aftale, men har kastet sig i armene på Dansk Folkeparti i et så vigtigt spørgsmål. Og jeg vil bare spørge ordføreren, om det ikke er ærgerligt for det brede samarbejde, at vi nu ser Venstre og Konservative her kaste sig i armene på Dansk Folkeparti.

Kl. 15:41

**Første næstformand** (Svend Auken):  
Ordføreren.

Kl. 15:41

**Gitte Seeberg** (NY):

Nu har den her sag heldigvis, synes jeg man kan sige, også været en del af valgkampstemaet, og det er meget glædeligt, for det har været et forsonet område i mange år.

Jeg havde da også fået det klare indtryk, at her var der et område, hvor der var et bredt flertal i Folketinget, som var enige om det meste; det eneste parti, som jeg kan se ikke er enig i det meste, er Dansk Folkeparti, og derfor burde et forslag til vedtagelse efter min bedste overbevisning også afspejle sig i et bredt politisk flertal.

Så det beklager jeg selvfølgelig, og jeg kan i øvrigt bekræfte det, som hr. Jeppe Kofod siger, at det også er Ny Alliances mål, at vi når op på mindst 1 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand, og at det så måske er over den årrække, hvor det kan gennemføres.

Kl. 15:42

**Første næstformand** (Svend Auken):  
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 15:42

**Jeppe Kofod** (S):

Jeg takker for svaret.

Så vil jeg bare håbe, at Venstres og Konservatives ordførere i lyset af det her også vil erklære sig parat til at stemme for det her forslag til vedtagelse, for så har vi fået det brede flertal, som vi har arbejdet på at få, og de partier, som har stillet forespørgslen, kunne så også være sammen om et forslag til vedtagelse. Jeg synes, det havde været flot, at Folketinget havde kunnet kopiere det, som de politiske ungdomsorganisationer godt kunne finde ud af, nemlig at samarbejde om så vigtigt et spørgsmål.

Kl. 15:42

**Første næstformand** (Svend Auken):  
Ordføreren.

Kl. 15:42

**Gitte Seeberg** (NY):

Jamen opfordringen skal også lyde fra min side, så tak for det.

Kl. 15:42

**Første næstformand** (Svend Auken):

Så får hr. Lars Barfoed ordet for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

**Lars Barfoed** (KF):

Jeg vil blot sige, at jeg vil slå fast, så der ikke er tvivl om det i den her stemmeleg, som vi leger, at Det Konservative Folkeparti støtter det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fremsat. Det er det forslag, som vi vil have vedtaget. Så er det vist sagt så klart, som det kan siges. Derfor kommer vi jo ikke til at stemme for det andet forslag til vedtagelse.

Når det er sagt, vil jeg bare sige, at jeg synes, det er et udmærket forslag til vedtagelse, fru Gitte Seeberg har fremsat, og hvis det var således, at regeringen ikke havde fremsat et forslag til vedtagelse, som vi så støtter, ville vi da sagtens have kunnet stemme for det her forslag til vedtagelse.

Kl. 15:43

**Første næstformand** (Svend Auken):  
Ordføreren.

Kl. 15:43

**Gitte Seeberg** (NY):

Nu er det jo ikke for sent at ændre holdning, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed.

Jeg vil sige, at de to forslag til vedtagelse jo ligner hinanden meget, men for Ny Alliance er det altså vigtigere, at et bredt flertal i Folketinget er enigt, end at regeringen er enig med regeringsgrundlaget, for det burde jo være indlysende.

Kl. 15:43

**Første næstformand** (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går over til hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 15:43

(Ordfører)

**Frank Aaen** (EL):

Vi har jo også med de allersidste ordvekslinger fået bekræftet, at der ikke er et særlig stort grundlag for at holde regeringsgrundlagets løfte om at øge udviklingsbistanden. Regeringen har pantsat sig til Dansk Folkeparti på det her vigtige område. Og man kan i øvrigt sige, at med den argumentation, der har været brugt, om, hvor vigtigt det er for regeringen at basere sig på Dansk Folkeparti, så kan man undre sig over, at Dansk Folkeparti ikke sidder i regering; det synes jeg sådan set lige så godt at de kunne i stedet for at sidde uden for regeringslokalet.

Jeg tror, at man skal være ærlig og sige, at måske vil der komme en forhøjelse af ulandsbistandshjælpen i finansloven. Det kan jo slet ikke udelukkes, for måske vil regeringen kunne handle sig til nogle småpenge. Det, man så kan frygte, er, hvad der så skal betales for en eventuel forhøjelse af udviklingsbistanden: en ny stramning på udlændingeområdet, eller hvad ved jeg om, hvad man kan finde på i Dansk Folkeparti – fantasien er jo uendelig, hvad angår stramninger på det område, kan jeg forstå. Og det er så måske det, der gør, at nogle af dem, der er svagest i Danmark og i verden, kommer til at betale endnu mere for at give hjælp til dem, der har færrest penge.

Man kan se af debatten, at vi heller ikke har fået stoppet regeringens kreative bogføring, som jo er udviklet på den måde, at når man engang har givet penge til en diktator som lån og man aldrig nogen sinde har kunnet få dem tilbage, så afskriver man dem, og så bliver ulandsbistanden sendt til Finansministeriet i stedet for at blive sendt til de fattige lande, eller der sker det, at når man mener, at man skal finansiere nogle udgifter til flygtninge i Danmark, så bliver pengene sendt til Finansministeriet i stedet for at blive sendt til nogle af verdens fattigste. Det er altså en kreativ bogføring, som er helt ekstrem. Jeg kan huske, at jeg var i Verdensbanken og så en kurve. Nu havde landene med Bush i spidsen sagt, at Afrika skulle have mere i bistand. Og det var også rigtigt, at kurven viste en stigning i bistanden, men rensede man den for kreativ bogføring, så var bistanden til Afrika faldet. Det er jo ekstremt, når man tænker på, hvor meget og hvor varmt det blev talt om, at nu skulle afrikanerne, de fattigste, den glemte verdensdel, hjælpes – og så skete der faktisk det modsatte.

Det har efter vores opfattelse været alt for lidt fremme i debatten. Vi har prøvet at få det skudt ind nogle steder i korte bemærkninger. Ulandsbistand er og bliver aldrig andet end et plaster på såret. For det afgørende for verdens fattigdom er den ulige handel, og den er meget vigtigere for landenes udvikling end de øre, der gives i udviklingsbistand. Når man har lavet undersøgelser, har det vist sig, at mængden af penge, der føres fra den tredje verden, fra udviklingslandene, i form af renter eller på grund af ulige handel, er større, end den, der samlet set gives i ulandsbistand. Der føres flere penge til de rige lande, end der føres til de fattige – inklusive ulandsbistanden.

Se, det er jo det, vi skal tage fat i. Og når der har været talt om, at vi er nødt til at tænke mere over, hvordan indholdet af vores udviklingsbistand skal være, hvordan vi vil udvikle det, så er det jo det, vi skal have fat i. Som jeg også prøvede at nævne i de korte bemærkninger, er det jo derfor, at det er en fuldstændig skændsel, at regeringen gennem EU har været med til at påtvinge verdens fattigste lande nogle yderligere åbninger af deres markeder, så vores industri og vores landbrug kan udkonkurrere deres industri og deres landbrug og på den måde køre dem ud i endnu større gældsætning og fattigdom. Man siger til Ghana: I kan ikke få lov til at sælge kakao til os, og derfor bliver I ruineret, hvis I ikke åbner jeres markeder for vores virksomheder. Man siger til Namibia: Hvis ikke I åbner markederne, som vi vil have det, så bliver I pålagt en strafbold, der vil betyde, at I vil miste fire gange så meget, som I får i udviklingsbistand. Det er den slags metoder, man har brugt for at tvinge de lande til at underskrive fuldstændig uacceptable handelsaftaler.

Jeg vil sige, at hvis 2015-målene på noget tidspunkt skal kunne nås, bliver man tvunget til at få de aftaler genforhandlet. Det skal vi pålægge regeringen at arbejde for; og det gør vi forhåbentlig under samrådet i Udenrigsudvalget, der følger efter denne debat.

Vi kunne godt stemme for det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har fremsat. Grunden til, at vi så ikke gør det, er for det første, at der nu bliver vedtaget et andet forslag til vedtagelse, og så bortfalder andre. For det andet er grunden til, at vi så nu kommer med vores eget forslag, at handelspolitikken fuldstændig mangler i det forslag, der er fremsat. Det har jeg også meddelt hr. Steen Gade, inden vi kom her i dag, nemlig at vi skal have handelspolitikken med; hvis vi i fællesskab skal fremsætte et forslag til vedtagelse om udviklingen.

Jeg skal derfor afsluttende fremsætte vores:

### Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at FN's 2015-mål kun kan opnås gennem en betydelig stærkere bistandsindsats samt et markant kursskifte i den handelspolitik, der føres over for ulandene. Folketinget opfordrer regeringen til

- at arbejde for, at EU's handelspolitik over for ulandene markant ændres, så ulande i alle

handelsaftaler med EU sikres mulighed for at beskytte deres markeder mod ulige konkurrence, samtidig med at de får toldfri adgang til det europæiske marked,

- at arbejde for, at alle de AVS-lande, der har indgået økonomiske partnerskabsaftaler med EU, tilbydes alternativer, som tillader dem at opretholde deres hidtidige beskyttelse af deres hjemmemarked,
  - at arbejde for, at den samlede internationale bistand forøges og koncentrerer om de fattigste lande,
  - at Danmarks bistand øges til minimum 1 pct. af BNI,
  - at den danske bistand renses for udgifter, der ikke er kommet ulandene til gode som afskrivning af gæld eller finansiering af interne danske udgifter, og
  - at miljø- og klimabistand samt katastrofehjælp gives ud over bistandsrammen.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Kl. 15:50

**Første næstformand** (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse, som også vil indgå i den videre debat:

»Folketinget konstaterer, at FN's 2015-mål kun kan opnås gennem en betydelig stærkere bistandsindsats samt et markant kursskifte i den handelspolitik, der føres over for ulandene. Folketinget opfordrer regeringen til

- at arbejde for, at EU's handelspolitik over for ulandene markant ændres, så ulande i alle handelsaftaler med EU sikres mulighed for at beskytte deres markeder mod ulige konkurrence, samtidig med at de får toldfri adgang til det europæiske marked,
- at arbejde for, at alle de AVS-lande, der har indgået økonomiske partnerskabsaftaler med EU, tilbydes alternativer, som tillader dem at opretholde deres hidtidige beskyttelse af deres hjemmemarked,
- at arbejde for, at den samlede internationale bistand forøges og koncentrerer om de fattigste lande,
- at Danmarks bistand øges til minimum 1 pct. af BNI,
- at den danske bistand renses for udgifter, der ikke er kommet ulandene til gode som afskrivning af gæld eller finansiering af interne danske udgifter, og
- at miljø- og klimabistand samt katastrofehjælp gives ud over bistandsrammen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

**Karsten Lauritzen** (V):

Det virker nærmest, som om hr. Frank Aaen mener, at gældslettelse og den måde, hvorpå gældslettelse bruges som en del af udviklingsbistanden, er noget, som denne regering har fundet på, og det virker også, som hr. Frank Aaen mener, at gældslettelse er noget, som det er fuldstændig uhørt at gøre til en del af udviklingsbistanden.

Jeg vil bare for god ordens skyld bede hr. Frank Aaen bekræfte, at han er af den opfattelse, at gældslettelse som en del af bistanden er noget, som denne regering har fundet på.

Kl. 15:52

**Første næstformand** (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 15:52

**Frank Aaen** (EL):

Det er desværre ikke sådan, at alle ulykker her i samfundet er skabt af denne regering. Nogle af de dårlige traditioner, der er blevet opbygget gennem tiderne, er skabt under tidligere regeringer, og det beklager jeg. Men vi har været imod det hele tiden og har stemt imod, hver eneste gang vi har haft mulighed for det, fordi vi synes, det er at snyde de fattige, at bare fordi en dansk virksomhed engang har fået støtte til eksport til en eller anden diktator et eller sted af måske en luksusyacht, eller hvad ved jeg, skal den gæve betales af de fattige i det samme land.

Kl. 15:53

**Første næstformand** (Svend Auken):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

**Karsten Lauritzen** (V):

Jeg takker for svaret fra ordføreren.

Jeg har fået indtryk af, at det, Danmark gør, faktisk er almindelig praksis og det samme, som andre lande gør, når de opgør deres udviklingsbistand. Jeg skal spørge, om hr. Frank Aaen er bekendt med, at OECD har en normal praksis, der går ud på, at gældslettelse opgøres som en del af udviklingsbistanden. Så kan man diskutere, om det er rigtigt eller forkert, men jeg skal bare spørge, om hr. Frank Aaen er klar over, at det er tilfældet, og om han kan bekræfte, at det er normal praksis, når man opgør det på den måde, som den danske regering opgør sin udviklingsbistand på, altså inklusive gældslettelse.



**Første næstformand** (Svend Auken):  
Ordføreren.

Kl. 15:53

Kl. 15:53

**Frank Aaen** (EL):

Det er korrekt, at de rige lande i OECD er blevet enige om, at det er en snedig måde at opgøre hjælpen på, for så ser den bedre ud end den er, og det er desværre også korrekt, at statsministeren gør det på akkurat samme måde som George Bush. Men det er ikke korrekt, at det altid er sket sådan. Det er noget, der blev indført for nogle få år siden, og det er til stor skade, for det er at tage penge fra de fattige og give dem til landenes finansministre, og det skal man ikke gøre.

Kl. 15:54

**Første næstformand** (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det udviklingsministeren.

Kl. 15:54

**Ministeren for udviklingsbistand** (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten. Jeg må dog medgive, at jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard i, at her havde Folketinget en chance for virkelig at diskutere dansk udviklingsbistand, og hvad endte det så med? Ja, det endte i hvert fald i meget vid udstrækning med en diskussion om ikke hvordan, men derimod hvor meget. Det synes jeg, nøjagtig som fru Pia Kjærsgaard og også andre har givet udtryk for, er lidt ærgerligt, og jeg synes sådan set, at Folketinget her i dag har forspildt en mulighed for at drøfte visionerne for dansk udviklingspolitik. Men jeg kan så håbe, at vi får den mulighed ved en senere lejlighed.

Der er et par enkelte elementer, som er blevet draget frem undervejs i debatten, og som jeg gerne lige vil knytte et par bemærkninger til.

Først vil jeg nævne, at hr. Steen Gade opfordrede regeringen til at vise større mod, når det drejer sig om Danmarks engagement og Danmarks indsats i skrøbelige stater. Jeg tror, hr. Steen Gade brugte udtrykket, at vi skal turde mere og skal løbe større risici. Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige til Folketinget, at vi faktisk i øjeblikket er ved at udarbejde retningslinjer for Danmarks engagement i skrøbelige stater.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi holder os for øje – og det er jo noget, vi kunne have brugt debatten i dag til at diskutere, men det forpassede vi – hvad der er Danmarks komparative fordel ved at engagere sig i skrøbelige stater. Jeg sy-

nes, vi skal have øje for, om vi sådan set opnår mere for vores bidrag gennem den multilaterale bistand eller eventuelt gennem ngo'ernes indsats i en skrøbelig stat. Det er sådan nogle ting, jeg synes det er værd at drøfte, og jeg synes også, det ville være godt, hvis vi havde haft en politisk drøftelse af det her i dag. Men det kan vi jo så nå på et senere tidspunkt.

Må jeg så sige om de danske ngo'er, at jeg er fuldstændig enig med den Konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, i, som også andre har været inde på, at de danske ngo'er bidrager til at yde en kolossal indsats, når det drejer sig om den samlede danske bistand. Det vil jeg også gerne benytte lejligheden til at kvittere for, for de er virkelig på mange måder innovative, og de bidrager virkelig til, at Danmark udadtil har en høj profil, når det drejer sig om vores udviklingsbistandsindsats.

Så har flere været inde på klima, senest hr. Frank Aaen i sit forslag til vedtagelse. Man har været inde på, at det er vigtigt at anskue klima og miljø separat fra selve udviklingsbistanden, men det mener jeg er en kunstig opdeling af ting, som i mine øjne hænger uadskilleligt sammen. Jeg synes, det er meget vanskeligt at forestille sig, hvordan man skulle skelne mellem, hvad der eventuelt skulle finansieres uden for bistandsrammen, og hvad der skulle finansieres inden for bistandsrammen. Jeg mener, det hele bør ses under et som udviklingsbistand.

Med vores udviklingsbistand bidrager vi selvfølgelig med målrettede miljøindsatser, vi bidrager også med klimaindsatser, og vi kommer til at styrke indsatsen, for så vidt angår klimaet. Det er klart, også i og med at det fremgår af regeringsgrundlaget, at vi vil lave en specifik pulje, som er målrettet mod klimainitiativer.

Så vil jeg også gerne knytte et par bemærkninger til drøftelsen og diskussionen om gælds-eftergivelse. Flere har givet udtryk for, at de mener, at gælds-eftergivelse er uvedkommende i bistandssammenhæng – igen et synspunkt, som jeg absolut på ingen måde deler. Jeg mener derimod, at gælds-eftergivelse er bistand på lige fod med andre bistandsformer, og det er jo også derfor, at en lang række af de fattigste gældsstynge-lande rent faktisk har anmodet os som donorer om at bidrage til at give gældslettelse. Så jeg synes, at gældslettelse er udtryk for en god og i mine øjne helt nødvendig bistand.

Hvis man ser på sagen fra det land, som får lettet sin gæld, jamen så mindsker gældslettelsen selvfølgelig de offentlige budgetbegræns-

ninger. Det frigiver ressourcer, og det giver også landene mulighed for på ny at optage lån på en bæredygtig måde.

[Uro på formandsbænken, ministeren holder pause]. (*Første næstformand (Svend Auken)*): Ja, undskyld, tak til ... Næ, jeg var såmænd ikke færdig, jeg var bare lidt interesseret i, om det var en diskussion, der skulle ... (*Første næstformand (Svend Auken)*): Nej, vi var ved at skifte her).

Glimrende, godt, nej, jeg er endnu ikke færdig. Jeg var bare optaget af, om det, som formændene havde gang i, var noget, der vedrørte det, der foregik på Folketingets talerstol. Undskyld mig.

Altså, gældseftergivelse er i mine øjne en god og nødvendig bistand.

Så var hr. Frank Aaen her til sidst inde på behovet for at fokusere på handel, og det er et synspunkt, som jeg – det lyder ganske mærkværdigt, men det er jo heller ikke et synspunkt, som hr. Frank Aaen står alene med – er helt enig i. Jeg er helt enig i, at der er behov for at satse på øget samhandel med de fattigste lande, og der er også behov for, at vi bidrager til at fjerne de interne handelsbarrierer og toldbarrierer, der er mellem de fattige lande, så vi kan bidrage til at øge syd-syd-handelen.

Hr. Frank Aaen rundede sine betragtninger af med en bemærkning om, at ingen sådan set har medtaget synspunkter om handel i de vedtagelsesforslag, som er fremsat. Det hænger jo ganske enkelt sammen med, at forespørgslen her handler om FN's 2015-mål og en status vedrørende FN's 2015-mål, og som bekendt handler FN's 2015-mål desværre ikke om økonomisk vækst, handel osv. osv. Det kunne vi jo tage en drøftelse om i en anden sammenhæng, men jeg går ud fra, at det er årsagen til, at andre forslagsstillere ikke har et specifikt punkt om øget handel med. Men det betyder bestemt ikke, at vi fra regeringens side ikke er optaget af at skabe bedre handelsmuligheder og bedre handelsregi. Det gør vi i WTO, men det gør vi så sandelig også i EU i arbejdet med EPA'erne, og det er jo noget, vi får lejlighed til at drøfte i Folketingets Udenrigsudvalg, når vi er færdige her.

Så vil jeg bare lige til slut knytte et par bemærkninger til de forskellige forslag til vedtagelse, der er fremsat. Men først vil jeg gerne understrege, at jeg som sagt synes, det er ærgerligt, at vi ikke har benyttet lejligheden her til at have det lange lys tændt og drøfte, hvordan Danmark virkelig kan påvirke den internationale scene og bidrage til, at der kommer et stærkt fokus på opnåelse af 2015-målene. Jeg er stolt over dansk bi-

stand, men når man har siddet og lyttet til debatten her, kunne man nærmest have fået det modsatte indtryk af, hvad dansk bistand egentlig kan bidrage med.

Jeg er stolt over Danmarks indsats udeomkring. En af ordførerne – jeg tror, det var hr. Lars Barfoed – sagde, at vi er rollemodel rundt omkring i verden. Det er vi også, det kan jeg bekræfte, og hele diskussionen om, hvorvidt vi skal give 0,8 pct., 1 pct. eller andet, er en national dansk debat. Det er ikke en debat, der på nogen måde føres i internationalt regi, det er udelukkende en debat, der foregår her i Folketinget.

Jeg er glad for det forslag til vedtagelse, som vil blive vedtaget nu lige om et øjeblik. Jeg synes, det virkelig understreger, hvad der er vigtigt at arbejde med fremover. I hvert fald dele af det er blevet grundigt drøftet, må man sige, men jeg synes virkelig, det understreger, hvad der er brug for at vi har fokus på.

Jeg tror, det var hr. Morten Helveg Petersen, der i en ordveksling med hr. Lars Barfoed påstod, at VKO og fru Pia Christmas-Møller med vores vedtagelsesforslag pludselig påtager os eksteritoriale forpligtelser, tror jeg udtrykket var, i og med at vi vil arbejde for, at andre donorer kommer op på den gamle FN-målsætning. Jeg vil bare lige minde hr. Morten Helveg Petersen om den første pind i hr. Morten Helveg Petersens eget forslag til vedtagelse, hvor der står, at der skal arbejdes markant for at fastholde de løfter, der allerede er givet til udviklingslandene osv. osv. Jeg ser i hvert fald en tæt sammenhæng mellem de to pinde, så hvis hr. Morten Helveg Petersen mener, at VKO og fru Pia Christmas-Møller påtager sig eksteritoriale forpligtelser, må det jo altså også gælde hr. Morten Helveg Petersen på lige fod.

Kl. 16:04

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ministeren. Jeg skal beklage, at koncentrationen blev afbrudt en lille smule.

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er til hr. Jeppe Kofod.

Kl. 16:04

**Jeppe Kofod (S):**

Jeg er fuldstændig enig i, at det er en meget alvorlig sag, vi har debatteret i dag, nemlig hvordan vi når de her 2015-mål. Der var en enkelt ordfører, der tvivlede på, om det overhovedet kunne lade sig gøre, og det kan man selvfølgelig sige er deprimerende. Jeg håber, ministeren og regeringen er opsat på, at vi skal nå de mål, og at Danmark skal kaste sig ind i den kamp.

Men det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er, om ministeren synes, det er en særlig god udgang af den her debat. Altså, alle partier minus Dansk Folkeparti har stillet en fælles forespørgsel til regeringen, hvor vi har været enige om teksten, og så ser vi altså et forløb, hvor V og K aftaler en vedtagelse med Dansk Folkeparti uden overhovedet at forsøge at lave et bredt samarbejde i Folketinget med de partier, man har stillet forespørgslen sammen med. Hvordan synes ministeren det ser ud? Er det ikke noget, man fortryder? For her havde man altså en chance for at kunne efterleve det, som rent faktisk står i regeringsgrundlaget, nemlig at regeringen vil øge bistanden i de kommende år.

Kl. 16:05

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ja tak. Ministeren.

Kl. 16:05

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Jeg har bestemt ingen grund til som medlem af regeringen at fortryde noget som helst. Jeg er umådelig tilfreds med formuleringerne i regeringsgrundlaget, og jeg er umådelig tilfreds med, at det nu bliver bekræftet af et flertal i Folketinget. Så jeg har bestemt intet at fortryde.

Regeringens holdning, for så vidt angår bistandens størrelse, er fuldstændig krystalklar. Det fremgår af regeringsgrundlaget, og det vil fra i dag, her lige om lidt, også fremgå af en vedtagelse i Folketinget. Så jeg fortryder absolut intet.

Kl. 16:06

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ja tak. Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 16:06

**Jeppe Kofod (S):**

Det ved jeg ikke om man skal græde eller grine over.

Jeg vil så blot som opfølgende spørgsmål til det her spørge, om det så er ministerens opfattelse, at når Dansk Folkeparti stemmer for det her fantastiske forslag til vedtagelse, som man har lavet i fællesskab, jamen så har de også godkendt, stemt for, bakket op om regeringens ønske om en større ulandsbistand. For sådan må jeg jo forstå ministerens svar; ellers kan ministeren jo ikke være så begejstret over, at man stemmer for noget, som er en konstatering af, hvad der står i regeringsgrundlaget, altså en tekst, som man bare kan konstatere er korrekt.

Eller er det sådan, at der er en politisk binding for Dansk Folkeparti, når de nu stemmer for det her forslag til vedtagelse?

Kl. 16:06

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ministeren.

Kl. 16:06

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Nu er forslaget til vedtagelse ikke en fuld gengivelse af regeringsgrundlaget, men af næste sætning fremgår det, at regeringen ønsker – som det bekræftes her – at udviklingsbistanden skal stige, og at en udmøntning af det vil blive drøftet ved de årlige finanslovforhandlinger. Det vil sige, at udviklingsbistanden vil blive et tema ved finanslovforhandlingerne, ved den kommende og ved de efterfølgende finanslovforhandlinger.

Det er der absolut ikke noget hokusfokus ved; det foregår ligesådan inden for alle andre politikområder, at man drøfter politikområderne i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det kommer nu også til at ske med udviklingsrammen. Det fremgår klart af regeringsgrundlaget, at det er det, der vil komme til at ske.

Kl. 16:07

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ja tak. En kort bemærkning til hr. Frank Aaen.

Kl. 16:07

**Frank Aaen (EL):**

Tak for svarene. Men helt ærligt altså, i hvert fald det ene af svarene var, må jeg desværre sige, rent sludder: at påstå, at handelspolitik og udvikling af landenes økonomi ikke har noget med 2015-målene at gøre. For dem, der ikke ved, hvad 2015-målene går ud på, kan jeg oplyse, at de f.eks. går ud på at halvere fattigdommen i verden, og man kan ikke halvere fattigdommen i verden uden mere økonomisk udvikling, og det er afgørende for den økonomiske udvikling i de fattige lande, at de har nogle mere retfærdige handelsvilkår, end de har i dag. Så selvfølgelig hænger det sammen.

Det andet, jeg vil sige, er – og der er jeg enig med ministeren – at selvfølgelig hænger klima og udvikling sammen, men problemet er jo, at hvis man tager det inden for rammen på de 0,8 pct., betyder det jo, at hver gang man gør noget for klimaet i den tredje verden, så tager man pengene fra de fattigste, for så er der færre penge til at hjælpe de fattigste. Det er da helt absurd, når klimaproblemerne er skabt af de rige lande, at man så siger, det er de fattige lande,

der med nedskåren bistand skal betale, for at vi kan gøre noget ved klimaet.

Kl. 16:08

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ja tak. Ministeren.

Kl. 16:09

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Det er ikke så tit, jeg er enig med hr. Frank Aaen, men lige for så vidt angår 2015-målene og behovet for økonomisk vækst, er vi tilsyneladende helt enige, og så synes jeg, det vil være ærgerligt, hvis vi taler os fra hinanden.

Det, der er pointen her, er en midtvejsstatus over, hvor langt vi er kommet med 2015-målene. Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at fattigdommen ikke kan halveres, uden at der skabes økonomisk vækst, men det er bare sådan, at i den måde, som FN har opstillet 2015-målene på, er der ikke et egentligt måltal for økonomisk vækst. Men jeg er enig i med hr. Frank Aaen i, at forudsætningen for fattigdomsbekæmpelse er økonomisk vækst.

Så vil jeg bare sige om klima og miljø og indsatsen på det område, at jeg synes, det er meget vanskeligt at skelne mellem, hvad der er det ene, og hvad der er det andet. Og derfor ønsker jeg at se det i en sammenhæng, og jeg synes, det ville være meget kedeligt, hvis man kom i en situation, hvor det blev et spørgsmål om: Nå, skal det nu finansieres under den ramme, eller skal det nu finansieres under en anden ramme? Det er på alle måder uhensigtsmæssigt, for det skal ses i en sammenhæng.

Kl. 16:10

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ja tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:10

**Frank Aaen (EL):**

Problemet er jo, at i den gamle regerings tid sammen med SF og Enhedslisten var målsætningen at komme op på 1,5 pct. af BNI inklusive miljø, klima og katastrofer. Når man så har halveret den ramme og vil proppe det hele ind i den halverede ramme, så er det jo, at det går galt, og det er derfor, vi er nødt til at sige, at der skal ske en udvidelse af rammen, hvis vi effektivt skal gøre noget ved klimaet.

Til det andet spørgsmål om den økonomiske udvikling vil jeg så sige, at der er vi på linje. Hvordan har ministeren det så med, at EU har indgået handelsaftaler med nogle af de fattigste lande i Afrika, aftaler, der efter alle ngo'ers opfattelse betyder, at deres økonomiske udvikling

skades til fordel for vores industri og til fordel for vores landbrug? Er det ikke en katastrofe, at EU har gennemtvunget det?

Kl. 16:11

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ministeren.

Kl. 16:11

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Nu får vi jo lejlighed til i et samråd at drøfte sådan mere præcis, hvad der er status, for så vidt angår indgåelse af EPA-aftalerne. Jeg vil bare ganske kort benytte anledningen her til at understrege, at vi fra den danske regerings side har arbejdet benhærdt på at leve op til og fremføre de argumenter, som er vedtaget her i Folketinget i form af den vedtagelse, der hedder V 41 fra januar sidste år. Det har været grundlaget, det har været det mandat, som vi har arbejdet ud fra, og af det mandat fremgår det klart og tydeligt, at de økonomiske partnerskabsaftaler skal være udviklingsvenlige, at de altså skal være et udviklingsinstrument.

Jeg er af den opfattelse, at var der ikke blevet indgået aftaler, ja, så ville de fattigste lande være blevet stillet ringere.

Men vi får jo lejlighed til at drøfte det i Folketingets Udenrigsudvalg.

Kl. 16:12

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

**Steen Gade (SF):**

I den her korte bemærkning vil jeg kun koncentrere mig om én bemærkning, som ministeren kom med. Det var det, ministeren sagde, om, at hun syntes, vi skulle have haft det lange lys på, og at vi ikke har haft lys på, der er langt nok. Så er det bare, man kunne have lyst at spørge ministeren om, hvordan hun selv synes det går.

Det er jo ministerens og regeringspartierne eget valg at have allieret sig med et parti om et forslag, som vil noget andet end det, der står i regeringsgrundlaget, og som har en anden politik, og som har et principprogram, hvor der står, at de vil noget andet. Det er vel ikke at sætte det lange lys på, det er vel nærmest at slukke lanternen.

Kl. 16:13

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ministeren.

Kl. 16:13  
**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Hr. Steen Gade spørger, hvordan ministeren selv synes det går. Hun synes faktisk, det går ganske udmærket. Hvis man lyttede til Dansk Folkepartis ordførertale fra fru Tina Petersen, ville man høre, at der faktisk var en reel interesse i at drøfte, hvordan vi kan skabe bedre vilkår for udviklingen i Afrika, herunder også hele spørgsmålet om øget samhandel, nemlig hvordan vi kan sikre, at de barrierer, der er, fjernes.

Så jeg synes faktisk, at det går udmærket.

Kl. 16:13

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 16:13

**Steen Gade (SF):**

Nu er der jo ikke nogen mennesker i Danmark eller i hele verden for den sags skyld, der ikke synes, at det ville være godt, hvis det gik bedre for Afrika. Så slemt står det jo ikke til, så det er jo meget let at glæde sig over, kan man sige.

Men det hovedproblem, regeringen står med, og som ministeren så på en måde får tæskene for i dag her i salen, er jo, at man i dag har allieret sig med Dansk Folkeparti og givet Dansk Folkeparti den position op til finanslovforhandlingerne på ulandspolitikken. Det er jo regeringens eget valg, men det er i hvert fald ikke det lange lys, der er tændt – efter min opfattelse. Det er faktisk næsten at slukke lyset og prøve at se, hvordan det her så ser ud ved vejs ende.

Kl. 16:14

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
 Ministeren.

Kl. 16:14

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Så vil jeg bare sige til hr. Steen Gade og de andre ordførere, som har deltaget i debatten her, at det forslag til vedtagelse, som SF med hr. Steen Gade i spidsen har fremsat sammen med hr. Jeppe Kofod og hr. Morten Helveg Petersen, punkt for punkt koster i størrelsesordenen 3-4 mia., hvis Danmarks bistand igen øges til 1 pct. af BNI. Renses bistanden for andre formål som f.eks. gældslettelse, koster det i størrelsesordenen 1 mia. kr., hvis man tager præasylludgifterne med. Klimabistanden skal gives ud over ulandsbistand, men der angives ikke nogen størrelsesorden for klimabistanden.

Men man kan altså konkludere, at det, som de tre partier her vil, er noget, der ligger i størrelsesordenen 5 mia. kr.

Det er selvfølgelig fristende at sige ja tak til det, men det ville også være særdeles økonomisk uansvarligt, og jeg vil under ingen omstændigheder være med til at bringe regeringen endside det danske samfund i en situation, hvor man bare udsteder en fuldstændig ufinansieret regning på op til 5 mia. kr. Det hænger ikke sammen! Socialdemokraterne har i deres finanslovsforslag alene anvist finansiering for 400 mio. kr. Der er altså lang vej op til 5 mia. kr.

Kl. 16:16

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ja tak. En kort bemærkning fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:16

**Kirsten Brosbøl (S):**

Vi har jo hørt fra ministeren nu, fra Venstres ordfører og fra den konservative ordfører, at regeringen agter at leve op til det, der står i regeringsgrundlaget. Det er jo derfor, vi i dag er så optaget af at finde ud af, hvordan regeringen agter at gøre det, når man i dag binder sig op på et parti, som i dagspressen i dag præcist har sagt, at de vil den stik modsatte vej. Det er faktisk det ordvalg, som Dansk Folkeparti i dag har brugt, og de har gjort meget klart – synes jeg – også fra talerstolen, at de vil en helt anden vej.

Nu siger ministeren så lige før i svaret til hr. Jeppe Kofod, at man agter at gøre det her til en forhandling, hver gang man skal forhandle en ny finanslov. Det bekymrer mig dybt, for det, som regeringen jo indtil videre har haft af praksis vedrørende finansloven, er, at vi overhovedet ikke har diskuteret udviklingsbistand på finansloven, vi har aldrig været til forhandlinger om det her overhovedet. Derfor vil jeg gerne høre ministeren, om det her så er noget nyt, man vil komme med nu. Skal vi forhandle reelt med alle partierne vedrørende ulandsbistanden, når vi skal forhandle finanslov til næste gang?

Kl. 16:17

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
 Ministeren.

Kl. 16:17

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Jeg tror måske ikke, det er så tosset endda, at vi her i dag får bekræftet, hvad der står i regeringsgrundlaget. Jeg må jo konstatere, at fru Kirsten Brosbøl i hvert fald ikke kender til formuleringerne i regeringsgrundlaget, for i sætningen ef-

ter den sætning, der fremgår af vedtagelsen her, står der lige præcis, at udviklingsrammen fremover skal drøftes i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

Det er fuldstændig korrekt, som fru Kirsten Brosbøl nævner, at man ikke har haft det for vane tidligere, fordi man har arbejdet på en procentsats, der var 0,8. Det vil sige, det har været givet, hvor mange penge der år for år blev afsat til udviklingsbistand.

Som noget nyt ønsker vi en decideret politisk stillingtagen, og jeg er meget spændt på her at høre partiernes bud på, hvordan man finansierer de op til 5 mia. kr., som vedtagelsen her alene vil beløbe sig til.

Kl. 16:18

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:18

**Kirsten Brosbøl (S):**

Jeg har netop bidt mærke i den formulering i regeringsgrundlaget, nemlig at det er noget, der er til forhandling hvert år, og det er også derfor, jeg er meget optaget af, at det ikke kun er Dansk Folkeparti, der skal sidde og forhandle med udviklingsministeren om udviklingsbistanden, for så tror jeg, det bliver et problem.

Det, jeg bare er optaget af at få ministerens svar på i dag, er, om vi så kan forvente, at samtlige partier vil blive indbudt til de forhandlinger fremadrettet. Sådan som der lægges op til det af ministeren, bliver det jo nødvendigt at få andre partier med ind over i forbindelse med finansloven, hvis regeringen vil leve op til sit regeringsgrundlag om at øge bistanden, for vi har hørt ganske klart i dag, at det vil Dansk Folkeparti ikke lægge stemmer til. Derfor håber jeg bare, ministeren i dag kan give os sit ord på, at vi kommer til at være en del af de forhandlinger.

Kl. 16:19

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:19

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Nu er det selvfølgelig forhandlinger, som vil foregå i finansministerens regi, nøjagtig som der er tradition for. Det er traditionen, at det sker på den måde. Derfor vil det foregå nøjagtig som tidligere år, hvor alle partier naturligvis indbydes til drøftelser i Finansministeriet.

Kl. 16:19

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Så er der endelig en kort bemærkning til hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 16:19

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Allerførst lige om min diskussion med hr. Lars Barfoed: Det skal ministeren selvfølgelig ikke holdes ansvarlig for, men pointen var, at jeg fik indtryk af, at hr. Lars Barfoed nærmest mente, at det var en bedrift, at man kunne forpligte andre lande til at øge deres bistand. Så vidt går Folkeetingets kompetence dog ikke mig bekendt, men hvis ministeren har en anden opfattelse, hører jeg selvfølgelig gerne den.

Bekymrer ministeren sig ikke om det her med nye opgaver i ulandsbistanden, der trænger sig ind og trænger sig på i forhold til den traditionelle ulandsramme? Som jeg husker arbejdet omkring klima helt tilbage fra Rio i 1992, talte man om »additionelle midler«, for nu at bruge et godt folkeligt udtryk, som den her diskussion jo er fyldt med. Men hele pointen var, at det var ekstra midler ud over de midler, som man bruger til at bekæmpe fattigdom med. Derfor må det da et eller andet sted bekymre ministeren, at vi finder på nye opgaver – som kan være relevante, bevares – og at de nye opgaver trænger andre opgaver væk, og derfor er der behov for at løfte bistanden. Det må ministeren da også være optaget af.

Kl. 16:20

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:20

**Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):**

Jeg håber bestemt, det er fremgået af debatten her, at regeringen rent faktisk ønsker at øge bistanden over en årrække. Lad det nu stå fuldstændig krystalklart, at vi lægger op til og ønsker, at udviklingsbistanden skal stige over en årrække.

Jeg synes, det er meget vanskeligt, sådan som hr. Morten Helveg Petersen lægger op til, og som også andre undervejs i debatten har været inde på, at udkrystallisere og lave alle mulige forskellige cigarkasser, om jeg så må sige, for jeg synes, det er vigtigt, at vi anskuer det – for nu at bruge et andet meget folkeligt ord – holistisk, altså at vi anskuer det i en sammenhæng. Jeg synes, det ville være forkert – og jeg mener virkelig også for modtagerne af udviklingsbistand – hvis vi gik over til sådan en fragmenteret måde

at lave tingene på. Der er behov for, at vi ser dem i en tæt sammenhæng.

Kl. 16:21

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 16:21

**Morten Helveg Petersen (RV):**

Det er jeg ikke sikker på at jeg er så bekymret for, som ministeren giver udtryk for. Men jeg kan love ministeren, at vi får en anledning til at diskutere det, når vi fremsætter vores beslutningsforslag om en global ramme, og så kan vi vende tilbage til den diskussion ved den lejlighed. Det synes er relevant.

Må jeg sige som det allersidste, at jeg synes, at det eneste, der står krystalklart i dag, er, at regeringen har valgt at basere sig på et parti, der vil en anden politik end det, jeg egentlig hører ministeren give udtryk for, nemlig at øge ulandsbistanden. Det synes jeg er paradoksalt, og jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man har valgt at basere sig på det eneste parti, der vil en erklæret modsat politik af det, som faktisk alle andre partier i Folketinget vil, nemlig at hæve bistanden konkret her og nu.

Ministeren kan jo ikke give nogen garantier for, at ulandsbistanden vil stige i forbindelse med en finanslovforhandling, fordi ministeren baserer sig på Dansk Folkeparti. Det synes jeg er ærgerligt, det synes jeg er trist, og det kunne være gået anderledes, hvis regeringen havde villet det.

Kl. 16:22

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:22

**Ministeren for udviklingsbistand** (Ulla Tørnæs):

Jeg vil sige, at det kommer noget bag på mig, at det kommer bag på hr. Morten Helveg Petersen, og at hr. Morten Helveg Petersen synes, at det er så trist, men siden 2001 har det faktisk været regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, som vi har lavet finansloftaler med. Derfor er der da ikke noget som helst underligt eller nogen som helst hokuspokus ved, at det også er Dansk Folkeparti, der fremsættes sådan et forslag til vedtagelse med som det, der vedtages nu her om et øjeblik. Jeg har endnu til gode at opleve, at Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten skulle ønske at være VK-regeringens parlamentariske grundlag, men jeg kan selvfølgelig også blive overrasket.

Kl. 16:23

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så er det hr. Steen Gade som ordfører for forespørgerne.

Jeg skal bede om, at den indbyrdes tale bliver mere afdæmpet, ellers er det ikke rimeligt over for den, der står på talerstolen.

Kl. 16:23

(Ordfører for forespørgerne)

**Steen Gade** (SF):

Lige nogle startbemærkninger om forløbet:

Det er jo sådan, at vi på inspiration fra ungdomspolitikere fra seks ungdomspolitiske partier i stor enighed her i Folketinget mente, at der skulle være en forespørgsel om 2015-målene, bl.a. på baggrund af ungdomspolitiernes oplæg. Det var der et parti der ikke var enig i, og det var Dansk Folkeparti. Resultatet i dag er, at lige præcis det parti, som ikke ønskede den her debat, har fået lov at diktere forslaget til vedtagelse. Det er det, nogle af os synes måske er lige lovlig meget partitaktik fra regeringens side og fra Venstres side og fra Det Konservative Folkepartis side.

På en måde kan man sige tillykke til Dansk Folkeparti, desværre, for nu har de jo fået foræret et forhandlingselement i finanslovforhandlingerne sådan, at hvis de skal gå med til øget bistand, kan de få noget andet. Det er det, der bliver vedtaget om lidt.

Det, man så kan glæde sig over, er, at det er der altså et meget, meget stort mindretal i Folketinget som ikke hopper på, og som stemmer rødt om lidt, og det er jeg glad for. Jeg synes egentlig ikke, det har været en ordentlig debat set fra regeringspartierne side, i hvert fald hvis de skal tros på deres ord, nemlig at de godt vil forøge bistanden.

Så har der været noget om, at man ikke har villet diskutere indhold. I min tale havde jeg faktisk en hel del indhold, men jeg fik ingen spørgsmål, og derfor vil jeg bruge noget tid på indhold i den her runde.

Når vi i mindretallets forslag til vedtagelse siger noget om sårbare lande, er det, fordi vi mener, at vi skal bruge flere kræfter i sårbare lande, end vi gør i dag. Vi skal turde noget mere. Vi skal turde noget mere at gå ud til vores vælgere og sige: Ved I hvad, det er lidt usikkert i Somalia, men vi gør det. Vi bruger ngo'er, hvis staten ikke er til at stole på.

Så har det været diskuteret, om vi skal have en ren bistand, og så har udviklingsministeren sagt: Jamen det koster en forfærdelig masse. Det

er selvfølgelig en tilståelsessag; det betyder, at ca. 1 mia. kr. af det, vi kalder ulandsbistand, sådan set er gældslettelse.

Nå, det betyder det ikke, men det var nu det, der kom ud af munden.

Men sagen er jo, at vi har forpligtet os internationalt, og det er det eneste, jeg går efter her. Danmark sagde i Monterey: Gældslettelse ligger uden for ulandsbistanden. Det er ikke noget, jeg har sagt. Det er noget, Danmark har forpligtet sig til ligesom resten af verden. På Bali for en måned siden, hvor jeg selv deltog med vores klimaminister i spidsen, var Danmark med i en vedtagelse, hvor der stod, at klimabistand skal ligge ud over ulandsbistanden. Så skal jeg høre her, at en anden minister fra regeringen siger: Nej, det kan man bestemt ikke, det er umuligt. Jamen så må man da få koordineret sin politik i regeringen, eller siger man bare noget på Bali, fordi det er passende på Bali, og så kan man sige og gøre noget andet herhjemme?

Selvfulgelig kan man skelne rent sagligt. Det handler selvfølgelig om, at klima og miljø skal integreres i al ulandsbistand. Ja, men det, vi har lovet, er noget andet. Vi har lovet disse lande, at vi foruden det, vi vil give til ulandsbistand, giver et yderligere beløb, og det er det, der bliver sagt nej til i dag. Jeg har virkelig svært ved at forstå, at det er meningen.

Vi har brug for en fornyelse af vores ulandsbistand, og jeg mener, at vi godt kan høre på en kritiker som Paldam. Vi har brug for forenklinger, vi har brug for mere budgetstøtte til de lande, som godt kan klare sig, og som vi har rimelig tillid til, og vi behøver ikke køre det igennem projekter. Vi har brug for mere arbejdsdeling mellem EU-landene. Vi skal ikke tro, at vi er verdensmestre, vi er ikke lige gode på alle områder.

Jeg forstod så, at ministeren sagde, at i forhold til FN vil vi med hensyn til 2015-målene være ledende med hensyn til ligestilling, altså det, der hedder mål 3 i 2015-målene. Det synes jeg er et bud på noget af det, vi skal i fremtiden. Der vil jeg så bare sige: Skulle vi så ikke snakke lidt mere sammen på tværs af partierne om de der prioriteringer? Jeg er ikke uenig i dem, jeg er faktisk enig i dem, men der er også andre områder, som kunne være væsentlige, og hvor vi kunne få diskuteret fremtidige prioriteringer.

Til sidst vil jeg sige, at jeg faktisk synes, der er lidt rod i regeringens overordnede prioriteringer på ulandsområdet, hvis man kigger tilbage på de senere år. På et eller andet tidspunkt var

statsministeren i Johannesburg, og da sagde han, at vand var det vigtigste. Nå, så var vand det vigtigste. Så var han i Østafrika, og så er det med udviklingsministerens assistance blevet kvinder – og så er det pludselig unge.

Hvis man læser Udviklingsministeriets papirer fra de sidste 3-4 år, hvad jeg har gjort, står der mange, mange forskellige ting, som vi har som højeste prioritet. Afrikastrategien har vi, den fik vi i 2007, nu skal vi have en Afrikakommission. Hvad er det nu, den skal bidrage med ud over det, som Afrikastrategien fra 2007, altså for få måneder siden, sagde?

Jeg forstår, at tiden er udløbet, men der er meget mere at diskutere.

Kl. 16:29

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Steen Gade må lige blive stående, for der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Jeg skal anmode om, at man dæmper den indbyrdes samtale. Jeg ved godt, at der er mange vigtige ting at tale med hinanden om, men det må også være rimeligt, at ordførerne kan få lov til at fremsige deres bemærkninger uden at blive afbrudt.

Kl. 16:30

**Frank Aaen (EL):**

Nu ved vi jo alle, hvor afgørende det er for ulandenes udvikling, at der er gang i deres økonomi, og at de får nogle mere retfærdige handelsbetingelser. Og jeg ved, at hr. Steen Gade er en meget skarp kritiker af de aftaler, som EU lige nu har påtvunget nogle af verdens fattigste lande, og som skader deres økonomiske udvikling til gavn for vores virksomheder og vores landbrug.

Vi hørte også fra udviklingsministeren, at baggrunden for, at regeringen havde sagt ja til det, var en debat, der var her i Folketinget for et år siden, hvor samtlige partier på nær Enhedslisten støttede en udtalelse, som man nu bruger som begrundelse for, at det var rigtigt at støtte det i EU.

Derfor vil jeg i al fredsommelighed spørge hr. Steen Gade, om det ikke ærgrer ham lidt at blive taget til indtægt for de fuldstændig urimelige aftaler, som EU har påduttet verdens fattige lande, og om det måske ikke havde været klogere, hvis SF var gået med Enhedslisten sidste år og havde sagt, at vi ville forhindre det, der nu er sket.

Kl. 16:31

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Steen Gade.



**Steen Gade (SF):**

Man skal altid være en lille smule påpasselig, når hr. Frank Aaen bruger udtrykket i al fredssommelighed, for så er man klar over, at der kommer et eller andet.

Jeg vil sige, at jeg er glad for, at vi fik lavet den vedtagelse om, hvordan Danmark skulle forhandle. Men jeg er meget, meget træt af og vred over at se, hvor det er endt henne i EU-sammenhæng.

Vi skal diskutere det videre om 10 minutter i udvalget, og det er måske det, jeg vil holde mig til i den her runde. Vi har også drøftet det i Folketingets Europaudvalg lige før jul, som hr. Frank Aaen ved.

Kl. 16:31

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

**Frank Aaen (EL):**

Jo, men når jeg tager det op i den her debat, er det selvfølgelig, fordi det er så afgørende vigtigt for, at man når 2015-målet om en halvering af fattigdommen, om nedbringelse af sygdom og alle de udmærkede ting, der står – det, at landene har mulighed for at udvikle deres økonomi.

Så sagde udviklingsministeren lige før, at baggrunden for, at regeringen har gjort, som de gjorde – og jeg kunne forstå, at ministeren oven i købet syntes, at det var en god aftale; det kunne være blevet meget værre, tror jeg hun sagde – var den debat, der var for et år siden. Der er jeg nødt til at sige – og så er det måske knap så fredssommeligt – at hr. Steen Gade jo skosede Enhedslisten og sagde, at vi så spøgelse, da vi fremhævede det, der var ved at ske. Men nu er det sket, og så er det da helt i orden, hvis et parti siger, at man undervurderede faren, og at man skulle have gjort det anderledes for et år siden.

Men jeg er da helt med på, at vi også tager debatten i Udenrigsudvalget om lidt, det gør vi selvfølgelig, men jeg synes også, det hører hjemme i den her debat.

Kl. 16:32

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Steen Gade.

Kl. 16:32

**Steen Gade (SF):**

Jeg er jo enig med hr. Frank Aaen i, at handelsaftaler er helt afgørende. Det er helt afgørende, at udviklingslandene har adgang til markederne,

og at vi er villige til at nedbryde vores markeder. Og i den udstrækning, de skal åbne deres markeder, har de retten til, at det ikke sker samtidig, og at de kan beskytte deres markeder i overgangsperioden. Det er vi enige om.

Jeg var selv meget aktiv i forbindelse med at lave det forslag til vedtagelse i det danske Folketing, og det handler jo om, hvordan Danmark skal forhandle fra nu af og fremover. Og det er rigtigt, at vi ikke har fået gennemslagskraft, men det er jo ikke, fordi vi valgte en forkert strategi; det er jo EU, der forhandler de aftaler. Og Danmark prøvede at tage mange kampe; det gjorde vi faktisk – så kan vi diskutere videre med ministeren, om vi gjorde det godt nok. Jeg er meget kritisk over for, at hun ikke lige før jul søgte mandat i Europaudvalget, og jeg mener, det er forkert.

Men det at vi havde det grundlag, ved jeg også personligt som formand for Udenrigsudvalget havde stor betydning i diskussionen i andre europæiske lande. Men vi vandt bestemt ikke, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, desværre. Der var alt for mange andre lande, der vandt.

Kl. 16:34

**Afstemning****Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Vi skal til at stemme, og der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 10 af Karsten Lauritzen (V), Tina Petersen (DF), Lars Barfoed (KF) og fru Pia Christmas-Møller (UFG) (*se side 743*), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 57 (V, DF og KF), imod stemte: 51 (S, SF, RV, NY og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 10 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 9 af Steen Gade (SF), Jeppe Kofod (S) og Morten Helveg Petersen (RV) (*se side 742*) samt forslag til vedtagelse nr. V 11 af Gitte Seeberg (NY) (*se side 772*) og forslag til vedtagelse nr. V 12 af Frank Aaen (*se side 776*) (EL) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

**5) 1. behandling af lovforslag nr. L 33:**

**Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. (Gennemførelse af internationale konventioner og EU-regler).**

Af transportministeren (Carina Christensen).  
(Fremsættelse 12.12.2007).

Kl. 16:37

(Ordfører)

**Benny Engelbrecht (S):**

Jeg fremlægger denne sag på vegne af socialdemokraternes sædvanlige sædvanlige ordfører på området, hr. Jens Christian Lund.

Med vedtagelse af dette lovforslag bliver ministeren bemyndiget til at fastsætte regler til opfyldelse af internationale konventioner og EU-regler på vejområdet. Når det presser på med lovforslaget skyldes det de to direktiver, nemlig direktivet om tunnelsikkerhed og direktivet om interoperabilitet mellem de elektroniske betalingssystemer på vejområdet. Vi har ikke nogen bemærkninger til de to direktiver og ministerens bemyndigelse på de to områder.

Tunneldirektivet er allerede gennemført, og direktivet om interoperabilitet vedrører udelukkende den tekniske måde, som betalingen opkræves på, så man kan nøjes med en enkelt abonnementsaftale, som giver adgang til alle betalingssteder i EU. Det kan også konstateres, at den brobizz, som vi eksempelvis anvender på Storebælt, kan overholde reglerne i dette direktiv. Forslaget indeholder ikke noget om, hvorvidt der skal indføres betalingsordninger for benyttelse af andre dele af vejnettet end forbindelserne over Storebælt og Øresund. De indkomne høringsvar giver heller ikke grund til betænkelighed.

Det, som vi i Socialdemokratiet naturligvis vil være opmærksomme på, er, at lovændringen også i fremtidige sager om internationale konventioner og EU-regler giver bemyndigelse til ministeren. Vi forventer derfor, at ministeren i sådanne sager er opmærksom på at orientere Folketinget på passende vis.

Jeg kan afslutningsvis meddele, at Socialdemokraterne stemmer for ændringen af loven.

Kl. 16:39

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som ordfører.

Kl. 16:39

(Ordfører)

**Kim Christiansen (DF):**

Det er nok ikke noget, der kan afføde den store politiske debat, og jeg agter ikke at stå og gentage de to udmærkede foregående ordførerindlæg. Jeg synes, det er glimrende og kun passende, at vi får nogle minimumsstandarder, som i øvrigt er gældende i dag; nu bliver et direktiv bare implementeret.

Kl. 16:35

**Forhandling**

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Kristian Pihl Lorentzen som ordfører.

Kl. 16:35

(Ordfører)

**Kristian Pihl Lorentzen (V):**

Formålet med lovforslaget er, at Danmark får fulgt op på to EF-direktiver, som medfører en justering af vejlovene.

Det ene direktiv handler om minimumssikkerhedskrav for tunneller i det overordnede vejnet i Europa. Lovændringen skal tilsikre, at der nationalt, regionalt eller lokalt udpeges ansvarlige administrative myndigheder for tunneller. Det gælder f.eks. Limfjordstunnelen ved Aalborg, hvor det er Vejdirektoratet, der udpeges som ansvarlig myndighed. Et andet eksempel er Tårnbytunnelen på Amager, der administreres af A/S Øresundsforbindelsen.

Det andet EF-direktiv handler om at sikre fælles tekniske standarder for elektroniske betalingssystemer for veje og broer m.v. – den såkaldte interoperabilitet. For Danmarks vedkommende taler vi eksempelvis om det velkendte brobizz-system. I øvrigt anvender Sund & Bælt allerede i dag den teknologi, der er beskrevet i EU-systemet.

For god ordens skyld vil jeg afslutningsvis slå fast, at lovforslaget ikke indebærer indførelse af roadpricing, bompeng eller anden betaling for benyttelse af offentlige veje i Danmark – noget, der ellers er en del, der fra tid til anden fører frem i debatten. Formålet er alene, at vi tiltræder de fælles standarder og krav, der er fastsat for elektroniske betalingssystemer for trafikken i Europa.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 16:37

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Den næste ordfører er hr. Benny Engelbrecht.